

400 kuruş

1 AĞUSTOS 1978

40

**İşçilerin Sendikal Haklarını
Gaspeden, Ücretleri Donduran:**

TOPLUMSAL KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR!

Faşist MC hükümetinin ekonomik buhranın yükünü halk kitlelerinin üzerine yüklemeye başarısız kalması üzerine, emperyalistlerin ve hakim sınıfların önemli bir kesiminin desteğiyle kurulan Ecevit hükümeti, MC'nin başarısızlığını yapmada önemli adımlar attı. CHP'nin reform vaatleriyle kitleler üzerinde sağladığı etkide de faydalanan hükümet, buhranın yükünü emekçilere yüklemek amacıyla, IMF'nin kabul ettirdiği şartları adım adım uygulamaya başladı. Devalüasyonla, işçiden ipliğe yaptığı zamlarla, küçük üreticinin ürünlerine uygulanan düşük taban fiyatıyla, yeni vergi tasarısıyla, bunların önemli bir kısmını gerçekleştirdi. Komprador patronlar için vergi iadelerinin oranını arttırdı, yeni teşvik tedbirleri sağladı, sana yi ürünlerinin fiyatlarını büyük ölçüde arttırdı. Onların yeni vurgunlar vurmaları için gereken herşeyi yaptı. Halktan yana nutuklar atarak yeni vaatlerde bulunmayı da ihmal etmeyen Ecevit, "sivil sivil yönetim" uygulamalarıyla, yeni zamlar hazırlığıyla, faşist yönetmeliklerle vb. halk düşmanı girişimlerini çok yönlü ve kesintisiz olarak sürdürmektedir.

Ecevit'in üzerinde ısrarla durduğu konulardan biri de işçilerle patronlar arasında "çalışma barışı"nın sağlanmasıydı. Almanya ve bazı İskandinav ülkelerinde sağlanan "çalışma barışı"na övgüler düzen Ecevit, bu ülkelerin deneylerinden faydalanarak ülkemizdeki çalışma düzenini değiştirerek işçilerle patronlar arasında "barış" sağlayacaklarını, bunun için çaba harcadıklarını açıkladı. İşçi ücretlerindeki artışların çok büyük oranlarda olduğunu bu artışların, ülkemizdeki pahalılığın en önemli sebeplerinden biri olduğunu ilan ederek işçilerden "fedakarlık" yapmalarını istedi. İşveren sendikaları ve diğer komprador kuruluşları hükümetin bu konudaki düşüncelerini hararetle desteklediklerini açıkladılar. Bu gelişmelerin hemen arkasından Ecevit, Türk-İş ve DİSK yöneticileriyle görüşmelere başladı. Her iki konfederasyonun yöneticileri de işçilerin üzerlerine düşen "fedakarlığı" yapacaklarını "işçiler adına" açıkladılar.

"Çalışma barışı"nın sağlanması amacıyla hükümetle Türk-İş yöneticileri arasında sürdürülen pazarlık görüşmeleri geçtiğimiz hafta Ecevit'le Halil Tunç arasında varılan anlaşmanın bakanlar kurulunda onaylanmasıyla resmileşti. "Toplumsal Anlaşma" adını verdikleri bu anlaşma işçi sınıfına saldırı anlaşmasıdır, kölelik anlaşmasıdır.

Kamu iktisadi kuruluşlarında çalışan işçilerin tümü için geçerli olan bu anlaşmayla işçi sınıfının mücadeleye kazandığı haklar tümüyle alınmaya çalışılmaktadır. Anlaşma uyarınca, işçi ücretlerinin artışı asgari seviyede tutularak 1976'daki ücret düzeyinde donduruluyor. Ücretlerin tesbiti, hükümet, işveren ve işçi temsilcisinden oluşan daimi bir komite tarafından asgari düzeyde tutulması şartıyla belirlenecektir. Sendikacılara düşen bu komitenin belirlediği ücretlerin altına imza atmak, işçilere düşense "büyük"lerin münasip gördüğü ücreti kabullenmek! İşçiler, işyeri düzeyinde toplu sözleşme görüşmeleri, işçilerin grev hakları ise anlaşmayla tamamen ortadan kaldırılıyor. Ayrıca işçiler işyerlerinde üretimin ve yöneticinin etkinliğinin artması için yardımcı olacaklar. İşverene kul köle olacaklar, her isteğine boyun eğecekler ti retimi arttırmak için daha fazla çalışacaklar. İşveren istediğinde, işçileri değişik işyerlerine sürebilecek, isten atabilecektir. Bugüne kadar KIT'lerde yapılan toplu sözleşmelerde işçilerin aldığı

sosyal haklar ise iptal edilerek, bu anlaşma hükümleri geçerli olacaktır. Ne kadar iyi bir "barış" değil mi? Evet büyük patronlar için çok iyi bir barış. İşçiler içinse kölelik hükümlerinin bir kaç misli ağırlaştırılması.

Anlaşmada sözü edilen işçilerin yönetime katılması, kardan pay almaları vs. ise boş laflardan başka birşey değildir. Yöneticinin etkinliğinin artırıldığı, işçilerin köle olmaya zorlandığı yer de yönetime katılma lafları adı bir yalandır. KIT'ler sürekli zarar etmektedir. İşçiler hangi kâra ortak olacaktır. Komprador patronlar dururken işçiler için kardan bahsetmek gülünç olmuyor mu?

İşçinin sözcü yönetime ve kâra ortak olması sadece aldatıcı laftan başka, aynı zamanda işçinin hakları için mücadele etmesini engellemekte kullanılan bir ayak bağı olacaktır.

Ecevit'in, Halil Tunç'la imzaladığı anlaşmanın getirdiği kölelik hükümlerinin KIT'lerdeki diğer sendikalar için de geçerli olduğunu, bu sendikalara üye işçilere de aynı hükümlerin uygulanacağını açıklamaması, saldırının sadece Türk-İş'e üye işçiler değil, tüm işçi sınıfına yöneldiğini göstermektedir.

"Toplumsal Anlaşma"ya çeşitli sınıf ve tabakaların çıkarlarını savunan siyasi örgütler değişik tepkiler gösterdiler. Bu tepkiler aynı zamanda çeşitli örgütlerin sınıf niteliğini yansıtmaları bakımından da önemlidir.

Komprador burjuvalar, büyük toprak ağaları anlaşmayı olumlu bulduklarını ancak, bu anlaşmanın özel sektörü de içine alması gerektiğini sadece hükümetle Türk-İş arasında yapılmasının yeterli olmadığını açıkladılar. Bunlar, hükümetin sendikalara baskı yaparak özel sektöre ait işyerlerinde çalışan işçiler için de benzer bir anlaşmanın imzalanmasını istiyorlar.

AP, MHP gibi faşist siyasi partilerle gerici MSP'nin anlaşmaya karşı çıkması, işçi sınıfının tepkisinden yararlanarak işçiler üzerinde etkinlik sağlamak amacıyla yönelik bir sahtekarlıktır. Bu partiler işçi sınıfının mücadelesini istismar etmek istemektedirler. Aynı partiler böyle bir anlaşmanın yapılabilmesi için ellerinden geleni yaptılar. AP hükümeti 1970'de tüm faşistlerin desteğiyle aynı değişiklikleri yapmaya çalıştı. Fakat işçi sınıfının yükselen mücadelesi karşısında faşistler geri adım attılar. O zaman da bu durumu işçi dostu pozlarına giren halk düşmanı CHP istismar etmeye çalıştı. Bazı faşist yazarların anlaşmayı hararetle desteklemeleri de faşistlerin aslında bu anlaşmaya içten içe oldukça sevindiklerini açığa vurmaktadır.

TIP, TSİP, T"K"P li sosyal faşistlerin tavrı da faşistlerin kinden farklı değildir. Bu işçi düşmanları daha dün MESS ile maden iş kolunda aynı tür anlaşma imzalarken bugün işçi dostu kesilmekte dirler. İşçi sınıfının böyle kölelik anlaşmalarına sessiz kalmayacağını MESS ile yaptıkları anlaşmadan sonra iyice anlayan sosyal-faşistler anlaşmayı desteklemek cesaretini gösteremiyorlar. Anlaşma özünde sosyal-faşistlerin çıkarlarına ters düşmez. Sosyal-faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkelerde işçiler daha ağır kölelik şartlarına uymaya zorlanmaktadır.

Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikaların büyük çoğunluğu anlaşmaya karşı çıkmaktadır. Bu sendikaların bazılarında ilerici, demokrat, devrimciler hakim olmasına rağmen bir çoğu da faşist sosyal faşist

ELBİSTAN TÖB-DER SEÇİMİNDE SOSYAL FAŞİST ENTRİKALAR

Elbistan TÖB-DER yönetimi sosyal faşistlerin elindeydi. CHP'nin hükümete gelmesinden sonra Töb-Der içinde yönetime karşı bir grup muhalefet geliştirdi. Muhalefetin amacı "CHP ile iyi ilişkiler kurmaktır". Böyle bir muhalefetin çıkması karşı -sında kendisine "CHP'li, demokrat" maskesi takmış T"K"P'liler hemen harekete geçtiler ve muhalefeti kendi amaçları için yönlendirdiler. 65 oy toplıya -rak olağanüstü kongreye gidilmesini sağladılar.

İlk Kongre toplantısına ve eski yönetim kurulu taraftarları ve de muhalefet taraftarları katılmadılar. Sadece Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu taraftarlarının oluşturduğu Yurtsever Devrimci Demokrat Öğretmenler Grubu katıldı. Kongre çoğunluk sağlanamadığından ertelendi. Sosyal faşistlerin ve CHP'lilerin Kongreye katılmamalarının nedeni seçim gününü ertelleyip uzatarak YDDÖG'nin taraftarı olan öğretmenlerin memleketlerine dağılmasını sağlamak, ancak böylelikle seçimi YDDÖG'nin kazanmasını engellemektir.

Ertelenen Kongrenin ikinci toplantısında ilk gündem maddesi Divan Başkanlığı seçimiydi. Seçim için biri YDDÖG'den, bir T"K"P'li, bir de TSİP'li aday vardı. Oylama sonucu YDDÖG'ün 44 oyla seçimi kazanırken, CHP'lilerin desteklediği T"K"P'li aday 43 oy, TSİP'li ise 39 oy aldılar. Ancak sosyal faşistler bu sonucu hazmedemediler. Görevli olup seçimi yapan T"K"P'li kendisinin oy kullanmamış olduğunu ve oyunu "T"K"P'li adaya vereceğini söyledi. Sosyal faşistler seçimi kaybedince türlü entrikalar çevirmeye başladılar.

Nitekim entrikacılığa başarılı da oldular ve yeniden seçimin yapılmasını sağladılar. TSİP'li aday adaylıktan çekilerek "T"K"P'liyi destekledi. Böylece T"K"P'li sosyal faşistler Divan Başkanlığına kazandılar. Bu olay üzerine YDDÖG'den arkadaşlar sosyal faşistlerin demokrasi düşmanı gerçek yüzlerini teşhir ettiler. Sosyal faşistler gerici tavırlarıyla havayı gerginleştirdiler. Di van Başkanı sadece ABD emperyalizmine karşı dövüşürken şehit düşenler için saygı duruşu yaptırdı, fakat ABD ve Rus emperyalizmine karşı mücadelede şehit düşen devrimciler için bile rek saygı duruşu yaptırmadı. Bunun üzerine YDDÖG "Kahrolsun faşizm, Sosyal Faşizm" "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını attı. Sosyal faşistlerin gerginleştirdiği ortam içinde CHP'li öğretmenlerin büyük kısmı salondan çıkınca sosyal faşistler seçimi bir daha ertelediler.

Üçüncü toplantı ancak Temmuz ayında yapılabildi. T"K"P'li sosyal faşistlerin yüzündeki "CHP'li" "demokrat" maskeleri, düşürüldü. Gerek bunun etkisi, gerekse sosyal faşistlerin demokrasinin düşmanı uygulamalarının etkisiyle bir kısım CHP taraftarları ilerici öğretmenler T"K"P'li desteklemekten vazgeçtiler, ama seçime de katılmadılar. Yaz tatili olduğu için öğretmenlerin önemli bir kısmı memleketlerine gitmişti. Zaten sosyal faşistler de bunu sağlamak için seçimi erteliyorlardı. Bu şartlarda yapılan seçime sosyal faşistlerin listesiyle, YDDÖG'nün listesi girdi. Ancak bir kısım CHP'lilerin de desteğiyle 50'ye 30 seçimi sosyal faşistler kazandılar.

TOPLUMSAL

Baştarafı Sayfa 'de

ve reformistlerin hakimiyetindedir. Faşistlerin ve sosyal faşistlerin hakim olduğu bu sendikalarla, MİSK VE HAK-İŞ'in tavırları da faşist ve sosyal faşist partilerinden farklı değildir. DİSK yönetimi ise henüz tavrı belirleyemedi. Fakat DİSK'li sendika ağaları işçi sınıfının yükselen tepkisi karşısında anlaşmayı desteklemeyi, şimdilik göze alamamaktadırlar.

Karşı-Devrimci TİKP- Aydınlik yöneticileri de "Üç Dünya" teorisine ters düşmeyi göze alarak anlaşmaya "karşı" çıkmışlardır. Kompador burjuvaları ve toprak ağalarını devrimin temel gücü ilan eden bunların emperyalizme karşı mücadelesi sonucu "sömürsüz" "Yeni İktisadi Düzen" in kurulacağını, halk sınıflarının bu mücadeleye destek olmalarını vaazeden bu dönem teorisine, bu anlaşma tamı tamına uygundur. Sınıf farkı gözetmeden 45 milyonun birleştirilmesi böyle değilse nasıl sağlanacaktır? "Milli ekonomi" "ülke ekonomisi" nasıl güçlü kılınacaktır? Karşı devrimci yeni oportünistlerin gazeteleri ne 45 milyonun birleştirmek için çok önemli bir adım başlığı atmaları gerekirdi. Oysa bu hainler kendi düşüncelerine ters düşmek pahasına sözde bu anlaşmaya karşı çıkarak, işçi sınıfının çıkarlarını savunur görünmeye gayret gösterdiler. Onların bu tavrı, yeni oportünizmin sınıf mücadelesi karşısındaki iflasının bedgesidir. Aynı zamanda bunların iki yüzlülüğünü işçi düşmanı yüzlerini maskelemek için her kılığa gireceklerini göstermektedir.

SDP ve millî burjuvazinin çıkarlarını savunan ilerici-demokrat yazarlar kendi çizgileri doğrultusunda işçi sınıfına yönelen bu saldırıya tavrı almaktadırlar. SDP'nin tavrı daha tutarlıdır. İlhan Selçuk gibi yazarlar ise hükümeti değil, Halil Tunç'u suçluyorlar. Bu anlaşmanın esas tezgahlayıcısı Ecevit hükümetidir. Tunç, hükümetin tezgahladığı işçi düşmanlığına ortak olmuştur olan budur.

Küçük burjuva nitelikteki çeşitli akımlar ise anlaşmaya aktif olarak karşı çıkmaktadırlar. Tabii ki bunu kendi dünya görüşlerine uygun bir tarzda yapmaktadırlar. Elbette ki, bu karşı çıkışlar olumludur, işçiden ve halktan yana niteliktedir.

Proleter devrimciler kölelik anlaşmasına karşı aktif olarak mücadele edecek, bu anlaşmanın işçi düşmanı niteliğini başta işçi sınıfı olmak üzere geniş kitlelere açıklayacaklardır. Değişik araçlardan yararlanarak bu somut gelişmeden hareketle, geniş kitleleri eğitmeye, yok edilmeye çalışılan işçi haklarını savunmak için mücadeleye seferber etmeye çalışacaklardır. İşçiden ve halktan yana herkesle eylem birliği içinde bu mücadeleyi geliştireceklerdir. Bu mücadeleyi faşizme sosyal-faşizme ve gerici karşı halk demokrasi mücadelesinin başarılı bir adımı haline getirmek için mücadele edeceklerdir.

Şanlı 15-16 Haziran direnişini yaratan yiğit Türkiye işçi sınıfı, fedakar halkımız, bütün devrimciler, bu toplumsal kölelik anlaşmasının uygulanmasına izin vermeyecektir. İşçi düşmanları hak ettikleri derisi bu defa da alacaklardır.

Kırşehir halk gecesi yapıldı

Kırşehirde yeni açılan Halk gençliğinin kitle örgütü Devrimci Halk Gençlik Derneği 16 Temmuz Pazar günü Halk gecesi düzenledi. Gecenin çalışmaları 10 gün önceden başladı. Özel afiş yapılarak gerekli yerlere asıldı. Tüm arkadaşlar geceye en geniş kitleyi seferber etmek amacıyla ev ev dolaşarak gece hakkında propaganda çalışması yaptılar. Bu çalışmanın sonucu geceye 800 civarında kitle katıldı.

Gece saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Halkın Birliği taraftarı bir arkadaş faşist saldırıları, CHP hükümetini, sosyal faşizmi teşhir eden ve bağımsız bir halk mücadelesinin geliştirilmesi gerektiğini belirtiren bir konuşma yaptı. Arkadaşın konuşmasından sonra Ozan Tekin Kürtçe türküler okudu. İbrahim Kaypakaya yoldaşın faşistlerin işkencehanelerinde ser verip sır vermemesi pahasına verdiği sorgusu, bir arkadaş tarafından etkili bir biçimde okundu ve kitleler tarafından dikkatle dinlendi. Daha sonra ozan Yoldaş devrimci marşlar ve türküler söyledi. Serveri sahnede bir saat kalmasına rağmen kitleleri hiç sıklamadı aksine kitleler tarafından "Kızıl Bayrağımız" türküsünü söylemesi için tekrar sahneye çağrıldı. Vicdani halkla kısa sürede kaynaşarak devrimci türküleriy-le kitleyi coşturdu.

Gecenin disiplinli ve düzenli geçmesinden gocunan faşist Emniyet müdürü, bir işçi arkadaşın kürtçe türkü söylemesini bahane ederek geceyi sabot etmeye kalktı. Türkü söyleyen arkadaşın polisler tarafından içeri alınmasını istedi. Ama tertip komitesinin ve kitlenin direnmesi karşısında faşist emniyet müdürü geriledi. Geldiği gibi otosuna atlayarak amacına ulaşmadan geceyi terk etti.

Geceyi Kava taraftarı devrimciler de desteklediler. Bu arkadaşlar adına söz alan konuşmacı Kürt milleti üzerindeki baskıları kınadı.

Geceye H.Kurtuluşu taraftarı devrimciler grupçu ve sekte bir anlayışla katılmadılar. Üstelik halkın geceye katılımını engellemek için duvarlara "katılmama çağrısı" yazıları as tılar.

Daha kısa bir süre önce Kırşehirde sosyal faşistlerin yaptığı "Sendikal Haklar" gecesine katılmışlar ve halkın katılımı için utangaç bir dille propaganda da yapmışlardı.

H.Kurtuluşunun oportünist siyasetinden kaynaklanan proleter devrimciler karşı sekte ve bölücü tavrı onları sosyal faşistlerle birleştirmekte ama proleter devrimciler ve diğer devrimcilerden koparmaktadır. Böylece devrime değil karşı-devrime hizmet edici tavrı, sokmalara.

Fakat hiç bir grupçu ve bölücü tavrı Kırşehir halkının faşistlere, sosyal faşizme, iki süper devlete ve tüm gericiilere karşı mücadelesini engelliyemeyecektir.

ÜMRANIYEDE BEŞ İŞÇİNİN ÖLDÜRÜLMESİYLE ZANLI OLARAK TUTUKLU BULUNANLARIN

BASIN BİLDİRİSİ

Bizler, 19-3-1978 de Ümraniyede 1 Mayıs mahallesinde meydana gelen cinayetle 5 kişi, ilk operasyonda geliş güzel toplandı. 8 günlük şube işkencesinden sonra 79 kişiyi bıraktılar. Ve biz aşağıda ismi belirtilen kişiler basında gerçekle ilgisi olmayan haberlerle aleyhimize kamuoyu oluşturularak tutuklandık.

8 günlük şube işkencesi boyunca olayla uzaktan yakından ilişkimizin olmadığını söyledik, hatta görgü şahitlerinin bunları görmedik, orada bu şahıslardan hiç birisi yoktu" demelerine rağmen sudan gerekçelerle, faili meçhul olaya faili olarak seçildik.

Bizler 5 aydır boş boşuna yatmaktayız. Sorgu ifadesine çıktığımızda ilgili mercilerde suçsuz olduğumuzu söylemelerine rağmen hala üzerimizde uygulanmakta olan anti demokratik uygulama devam etmektedir. Adaletin uygulayıcıları hala hukukun üstünlüğünden ve demokrasiden söz edebilirler mi?

Olayı yakından izleyen mahalle sakinleri bizim suçsuz olduğumuzu ispatlamak istediklerinde polisler tarafından şubeye götürülüp işkence edilmektedir ve şahitlikten zorla vazgeçirilmektedirler. Şimdi göz altında tutuklu olarak bulunan bizlerin ekonomik zorluklarımızı ve dağılan yuvalarımızı kimler yeniden tamir edecekler? Tüm bu haksızlıkların sorumluluğunu kimler üstlenecéklerdir? Naylondan yapılmış evlerimizde aç susuz dolaşan evlatlarımızı kimler bakacaktır? Yalnız kalan ailelerimiz ekonomik sıkıntılarla başbaşa kalmışlardır. Duvar diplerinde ve sarnıçlarda sabahlayan, okulu yolu bilmeyen yavrularımıza kimler sahip çıkacaktır?

Bizler kamuoyuna ve ilgili mercilere şu son sözlerimizi bir defa daha duyurmak istiyoruz. Üzerimizdeki haksız tutuklama kancaya kadar 26-7-1978 (Çarşamba) itibaren ÖLÜM ORUCUNA başlıyoruz. Bu haksız tutuklama ilk defa bize uygulanmış değildir. Bundan öncede bir çok örneğini verebileceğimiz olaylara fail bulabilmek için suçsuz insanlar tutuklanmıştır. Biz bu tür olaylarda protesto ediyoruz. Şundan itibaren başladığımız eylemle (ölüm orucuyla) bize yapılan haksızlığın önüne geçeceğiz inancındayız.

Sorumuzda tüm kamuoyuna duyururuz. Halkımızı ve demokratik kuruluşlarımızı mücadelemize omuz vermeye çağırırız!

HİDİR FIRAT, HÜSEYİN GÖKDEMİR, MEHMET KURTOĞLU, HİDİR ÖZDEMİR.

NOT: HALEN TOPTAŞI CEZAEVİNDE YATMAKTAYIZ.

HALKIN BİRLİĞİ Haftalık Dergi, Sahibi Hayrabek Hancı, Sorumlu-yazışları müdürü: Günel Aslaner, İdarəhane: Kızılkaya cad. 13/10 Divanyolu-İst, Dergi İşleri Genel Dağıtım: Bir-Do Bldi yarıdu sok 4/4 Çarşolu-İst, Banka: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi: PK 1297 Sıracı-İst, Ankara Dağıtım Fikri Neşriyat, İzmir Dağıtım Dalgıç, Ümranlılar için: Posta Çikdi No: 10287/3 Ankara

FAŞİST TERÖR VE TERTİPLERİ PROTESTO MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL !..

TARİH: 6 AĞUSTOS 1978
GÜN : PAZAR
SAAT : 13.00
MİTİNG ALANI: İSTASYON MEYDANI GAZİANTEP

TERTİP KOMİTESİ

"SİVİL SIKIYÖNETİM,"CİLERİN SONU

"12 MART,"ÇILARIN SONUNA BENZEYECEKTİR

Bütün dikkatler Ecevit ile Halil Tunç arasında yapılan işçi sınıfına kölelik anlaşmasına çevrilmişken, bir süredir sözü edilen "sivil sıkıyönetim" in uygulanması için alınan tedbirler Ecevit ve İçişleri Bakanı tarafından açıklandı. Bu tedbirlerin hızla uygulamaya konulacağı belirtildi.

Ecevit, MC hükümetleri döneminde bugüne kadar topluma "huzur ve barış" getirecekleri, anarşinin kökünü kazıyacakları, vaadlerini tekrarlamış durmuştur. Ecevit hükümeti kurulduktan sonra bu vaadlerin ne anlamı geldiği gün geçtikçe daha da fazla açığa çıkmıştır. Ecevit, daha işin başında faşistlerle uzlaşmış, faşist terör ve tedhişi düzenleyen ve destekleyen faşist örgütlere dokunmamıştır. Ak sine MHP, Ülkü Ocakları, MİT, Kontr-Gerilla gibi faşist cinayet örgütlerini korumuştur. Bundan cesaret alan faşistleri yice azgınlattılar. Faşist terör hızla yoğunlaştı. Hükümet ise anarşiye karşı mücadele laflarıyla, halk üzerindeki faşist tedbirleri arttırdı. Valilere yeni yetkiler tanıdı, ilericiler dernekleri kapatma, grevleri önleme, gecekonducuları yıkma yolunu tuttu. Faşist saldırılara karşı kendini korumak zorunda olan ilericiler ve yurtseverleri yakalayıp anarşi suçlusu olarak cezaevlerine, doldurdu. Bu arada birkaç Ülkü Ocaklı komando yakalayıp kitlelerin gözünü boyamaya çalıştı. Faşist terörün tezahürü, MHP'nin sözcüleri her gün anarşiye karşı demeçler vermekte geri kalmadılar. Hükümetin faşistlerle uzlaşarak, sözde anarşiye karşı yürüttüğü bu mücadele faşist terörü azaltmadı aksine artmasına hizmet etti. Kitle katliamları, sabotajlar, kundaklamalar, sokak ortasında ilericiler ve yurtseverlerin kurşunlanması hızla arttı. Tüm faşistler hükümetin anarşiyi önleyemediği ni devletin güçlendirilmesi gerektiğini avaz avaz bağırıyor, başladılar. Faşist cinayet örgütlerini koruyan halk düşmanı. Ecevit ve hükümeti faşist devlet mekanizmasının güçlendirilmesi konusunda da faşistlerin, istediği yolu tuttu. Emperyalist ülkelerden uzmanlar getirerek bu işi en iyi nasıl yapacağını tesbit etmeye çalıştı.

Faşist terör ve tedhişin MHP-MİT-Kontr-Gerilla üçlüsünün

işbirliği ile düzenlendiğini, AP ve MSP ile çeşitli faşist örgütler tarafından desteklendiğini, Ecevit'de çok iyi bilmektedir.

Bu örgütlere dokunmanın sözünü bile etmeyen bu hükümet, Kontr-Gerillayı gizlemekte, MİT'i ise güçlendirme çabası içinde dir. Bu şartlarda "sivil sıkıyönetim" in faşistlere yönelmediği açıktır.

Bugüne kadar ki uygulamalarından da görüldüğü gibi, ilericiler derneklerin kapatılması, ilericiler yurtseverler üzerindeki baskıların yoğunlaştırılması, grev yasaklamaları, gecekonducuların yıkılması, 12 Mart işkencilerinin yeniden piyasaya çıkarılıp önemli görevlere getirilmeleri, "sivil sıkıyönetim" in kimlere ve neye karşı olduğunu göstermektedir. Ecevit hükümeti artan sömürüye ve zulme karşı, gelişen sınıf mücadelesini süslü sözlerle pasifize edememiştir. Süslü sözlerin yanında, emekçiler üzerindeki faşist baskıları arttırmaya yönelmiştir. Bu uygulamaya büyük şehirlerde, ağırlık verilmesi de, işçi sınıfının ve diğer emekçi kesimlerin yüksek öğrenim gençliğinin yoğun olduğu bu şehirlerdeki gelişen sınıf mücadelesini bastırmak içindir. Hakim sınıfları özellikle korkutan büyük şehirlerde yoğunlaşan işçi sınıfının mücadelesidir.

"Sivil Sıkıyönetim" için emniyet mensupları ve bazı Valiler arasında yapılan değişikliklerin arkasından açıklanan tedbirler 12 Mart faşistlerinin tedbirlerinin benzeridir. Ve hükümetin halk düşmanı yüzünü sergilemektedir.

EĞİTİM Mİ, FAŞİST ŞARTLANDIRMA MI?

Öncelikle polis teşkilatı içindeki ilericiler polisler atılacak, polisin halka daha azgın saldırması için beyin yıkama eğitimi yapılacaktır. Emperyalist ülkelerden getirilen polis uzmanlarının denetiminde yapılacak olan eğitim de başarı gösteremeyenler meslekten atılacaklar. Yani polisler bir taraftan eğitimle şartlandırılacaklar, ilericiler fikirlerin polis üzerindeki etkileri geriletilmeye çalışılacak bu amaçla bazı polis şefleri emperyalist ülkelerde özel eğitime tabi tutulacaktır. Halka saldırmakta canla başla çaba göstermeyen ilericiler

polisler ise eğitimde başarı gösteremedikleri gerekçesiyle atılacaklar. Hükümetin Pol-Der'e karşı takındığı düşmanca tavır, bunun böyle olacağını delildir. Çeşitli baskılarla önlenemeyen ilericiler polislerin mücadeleleri yeni yapılan değişikliklerle, böyle önlenmeye, bastırılmaya çalışılacaktır. Polisin eğitiminin hızlandırılmasının yanında, yeni silahlarla donatılması motorize edilmesi, bazı kamu kuruluşlarının motorlu araçlarının, polis teşkilatının emrine verilmesi sağlanacak, polis kafaca ve araç gereç olarak daha etkili saldırıya hazırlıklı hale getirilecektir. Polislerin saldırıya teşvik edilmesi için ödülleri konacak, başarılı olan polisler maddi bakımdan mükafatlandırılacaklar.

20 bin jandarma eri de bu saldırılarda polislerle işbirliği içinde hareket edecektir. Polis ve jandarmadan karışık olarak oluşturulacak 12 Mart tipi vuruç timler, saldırı için günün 24 saatinde hazır olacaklar istendiği an harekete geçecekler. Şehirlerin bu açıdan parsellemesi ve "hassas" bölgeler ilan edilmesi ise devrimcilerin yoğun olduğu semtleri, özellikle emekçilerin oturduğu gecekondu semtleri hedef almaktadır. Buralarda etkili tedbirler alınması; emekçilerin sindirilmesi amaçlanmaktadır.

NE İÇİN İSTİHBARAT

Üzerinde önemle durulan konulardan birisi de istihbaratın güçlendirilmesidir. MİT güçlendirilecek, jandarma ve polislerle işbirliği sağlanacaktır. Bu amaçla Başbakanlığa bağlı istihbarat müşavirliği kurulacağı açıklanmıştır. 12 Martın Kontr-Gerillacıları bu yüzden önemli görevlere atanmıştır. İstihbaratın güçlendirilmesi faşist cinayet örgütlerini açığa çıkarmak için değildir. Çünkü bu örgütler açıktadır. Bunu herkes bilmektedir. O halde bu çaba niye? İstihbarat konusunun üzerine neden bu kadar önemle duruyor? Bu konudaki tedbir ilericiler yurtsever, devrimcileri adım adım izleyebilmek, ortaya "dış mihraklı" yeni yeni gizli örgütler çıkarabilmek içindir. Hazır bekleyen vuruç timlere bu yolla malzeme sağlayabilmek için dir. 12 Martın faşistlerinin yaptıklarını yapabilmek içindir. E-

cevit'in 12 Martçı faşistlerin, tecrübelerinden oldukça yararlandığı açık değil mi?

Adalet mekanizmasında da "sivil sıkıyönetim" uygulamasına uygun değişiklikler yapılarak, özel faşist mahkemelerin, kurulmasına çalışılacaktır. Hükümetin DGM'nin bir benzeri olan sözünü ettiği "ihtisas Mahkemeleri", böyle mahkemeler olacaktır. Onlar kitlelerin tepkisi karşısında geriledikleri "ihtisas Mahkemeleri" kurma girişimlerini sürdürüyorlar. Uygun değişikliklerle faşist mahkemeler kurma planlarını gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Yüksek Okulların Yönetmeliğinde yapılan değişiklikler de devrimci gençleri okullardan uzaklaştırarak, gençliğin devrimci mücadelesini bastırmayı amaçlıyor.

Budeğişiklikler burada kalmayacak, çeşitli kurumların yönetmelikleri daha faşistleştirilecek, yasalarda uygun değişiklikler yapma çabaları hızlanacaktır.

Görüldüğü gibi Hükümetin tedbirleri, yani halka karşı başlatmayı planladığı daha etkili saldırı tedbirleri çok yönlüdür ve bunların ardından yenileri, gelecektir. Bu tedbirleri esas olarak 12 Mart faşistlerinin 1971'de halkımızın yükselen mücadelesini ezme için aldığı tedbirlerin benzeridir. Ve yine bu faşist tedbirler Demirel-Türkeş'in hükümetteyken faşist terörle birlikte getirmeye çalıştıkları ama başaramadıkları, şimdi ise "sıkıyönetim, sıkıyönetim" diye bağırarak, faşist tedbirlerin "özgürlükçü" cilasıyla süslenmiş bir şeklidir.

12 Martçıların giriştiği saldırılarda, Demirel-Türkeş faşistlerinin giriştiği saldırı ve baskı tedbirleri de halkımızı yıldıramadı. Sınıf mücadelesinin gelişmesini engelleyemedi. Bu faşistler milyonlarca emekçi tarafından lanetlenmektedir. Ecevit hükümetinin "sivil sıkıyönetim" uygulama çabaları da 12 Mart faşistlerinin ve MC faşistlerinin saldırıları gibi, kitlelerin gelişen mücadelesini önleyemeyecek, bu mücadelenin önünde parça parça olacaktır. Bu gün dünden daha bilinçli, daha tecrübeli olan işçi sınıfı ve diğer halk sınıf ve tabakaları, Ecevit hükümetinin saldırılarını kararlılıkla göğüsleyeceklerdir.

Faşist saldırılar Yurtsever Gençlik Derneğini yıldırılmaz

Yurdumuz genelinde olan olaylar, Gaziantep özelinde de yansımaktadır. Gaziantep halkı özellikle dışardan gelmiş ilericiler ve demokrat niteliktedir. Malatya, Pazarcık, Tunceli ve Urfa'dan gelen yoksul halktır. İşçilik, hammallık, seyyar satıcılık ve inşaat işçiliği yaparak, çok zor şartlar altında yaşamlarını sürdürmektedir.

Gaziantep'te gelişen halk mücadelesi hakim sınıfların yüreğine korku salmaktadır. Bu mücadeleyi bastırmak için özel bir çaba sarfetmektedirler. Okullarda idare-faşist polis ölçüsüyle halkın devrimci evlatlarının okuduğu okullar faşistleştirildi. Eğitim Enstitüsü faşist bir kamp haline getirildi. Demokrat, yurtsever ve devrimci hiçbir öğretmen ve öğrenci bu okula gidemiyordu. Bu okulda yapılan bir aramada asker, polis elbisesi, cop, silah, ayakkabı, öldürülecek kişile-

rin ve bombalanacak yerlerin listesi ortaya çıkmıştır. Bunun hakkında da hiçbir işlem yapılmadı. Bu okulda üstlenen faşistler mahalle ve Antep halkına baskı ve terör uygulamaktadırlar. Polisin gözü önünde devrimciler vurulurken ve saldırıya uğrarken, katiller kaçıp ülkü ocaklarına girdikleri halde hiçbir işlem yapılmamakta, tam tersine devrimciler yakalanmaktaydı.

Geçmişte ortaya çıkan olaylarla yandaşları içinde yaşadığımız yılda olaylar ve cinayetler doruk noktasına ulaştı. Üç yoldaşımız ve yurtsever devrimciler katledildiler.

Dikkat çekici olan bu üç yoldaşımızın polis tarafından katledilmesidir. Nihat Kaymakçı ve Nuri Öz yoldaşların katili faşist komiser Mehmet Sütseven serbest bırakıldı. Elini kolunu sallayarak devrimcilere saldırılarını arttırmaktadırlar. Yurt-

sever Avukat Hasan Aydın faşistler tarafından hunharca öldürüldü. Avukat ve Nuri Öz yoldaşın cenazeleri büyük bir gösteriyle halk tarafından kaldırıldı.

Mart ayının sonlarına doğru Antep'te Yurtsever Gençlik Derneği kuruldu. Derneğin kuruluş çalışmaları sırasında, kuruluşu engellenmeye ne kadar çalıştırlarsa başaramadılar. Kararlı tavrımız sonucunda halk gençliğinin mücadelesine büyük katkısı olan derneğimiz kuruldu. Amaç edindiği şeyleri yerine getirmeye çalıştı. Gençliğin ideolojik siyasi bilincini yükseltmek için seminerler ve toplantılar düzenledi. Gençliğin sanat ve kültürel faaliyetlerine kısmi de olsa karşılamaya çalıştı.

Derneğimiz kuruluşundan itibaren baskılara uğradı. Kapatmak için ne kadar uğraşırlarsa da kendilerine haklı kılacak hiçbir neden bulamadılar.

G. Antep'te kutlanan 1 Mayıs İşçi Bayramı çalışmalarına büyük katkısı oldu. Bu çalışmalarını kendi gücü oranında sürdürme ve çalıştı. Miting tertip komitesi dernek üyelerimizden oluşmuştu. 1 Mayısın dolaylı kampanyalar sürdürdü. Para toplamada ve propagandada komiteye büyük ölçüde katkıda bulundu. Miting ve Halkın Birliği'nin 1 Mayısla ilgili afişleri izni alınarak, yapıldı. Bildiriler yayınlayıp halk arasında ve fabrikalarda dağıtıldı.

Bir Mayıs çalışmalarını esas olarak derneğimiz yürüttüğü için miting izni alınmaz hergün derneğimiz ve BİR-DA kitap evi basılmaktaydı. Dernek üyeleri karakollara götürülüp da yak küfür ve hakaretlere uğratılıyordu. Dernekteki duvar yazıları kitap resim, gazete ve afişlere el konuluyordu. Aynı şekilde BİR-DA'da gazete ve

Devamı Sayfa 15'de

TÜRKEŞ'İN ANARŞİYE KARŞI "BİRLİK,, ÇAĞRISI FAŞİST SAHTEKARLIK ÖRNEĞİ

Hitler taslağı Türkiye sahte çağrılarında birini daha yaptı. 18 Mayıs'ta düzenlediği basın toplantısında bütün siyasi partileri anarşiye karşı mücadele için birleşmeye çağırdı. Konuşmasında anarşi üzerinde durarak "Bu olaylar basit bir sağ sol sorunu değildir. Tabanında emperyalizm yatar" diyerek "Türkiyeyi kontrol altına alan bir süper devlet"ten bahsetmiş. "Hür Demokratik rejimden yana olanların birleşmesi şarttır" demiştir.

Türkeş, MHP'nin hiçbir zaman anarşinin içinde yer almadığını, "kanunları çiğneyen mahkemelerce suç işlediği tespit edilen vatandaşların MHP ile olan ilişkilerini derhal kesdiklerini, bunun MHP'nin anarşiye karşı olduğunu kanıtladığını iddia etti. CHP'nin anarşiye kanat: gerdiği sol derneklerin güdümünde hareket ettiği cinsinden saçma suçlamalarını tekrarlamıştır. Eğitim enstitüleri konusunda ise "Daha önceleri anarşinin görülmediği eğitim enstitülerini komünist öğretmen ve öğrencilerin marifeti ile birer anarşi yuvası haline sokan bugünkü iktidardır" demiştir.

Türkeş'in "barış" "kardeşlik", "anarşiye karşı işbirliği" çağrıları yeni değildir. Bu faşist elebaşısı da yolundan yürüdüğü Hitler ve Mussolini'nin taktiklerini izlemektedir. Bir taraftan faşist saldırganlığı arttırmakta, yurtseverlere devrimci ve demokratlara, işçi ve köylülere karşı saldırılar düzenlemekte öte yandan "demokrasi", "barış" ve "birlik" çağrıları yapmaktadır. Gittikçe azgınlaşan faşist komandolar, okulları, evleri, işyerlerini kundaklarken, işçileri, köylüleri, ilerici öğretmen üyelerini, öğretmenleri sokak ortasında kurşunlarken Türkiye'nin anarşiye karşı diğer partilere "birlik" çağrısı yapması bu alçağın iğrenç sahtekarlığını gösterir. Ülkemizde yoğunlaşan sivil faşist terörün baş tertipçisinin Türkiye olduğu, ülkü Ocakları, Ülkücü Gençlik Derneği gibi cinayet örgütlerini MHP'nin örgütlediği gibi açıktır. Türkiye halkımıza karşı giriştiği caniyane saldırıları gizlemek için demokrasiden emperyalizme karşı olmaktadır bahsediyor. Türkiye yaptığı sahtekarlık örneği çağrıdaki kendini ele veriyor. Bu çağ-

rı faşistlerin azgın halk düşmanı yüzlerini gizleyemiyor.

Türkeş anarşinin kaynağında emperyalizmin yattığını söyleyip bunu bir süper devlete "Sosyal emperyalistlere" bağlıyor. Amerikan emperyalizmini geçirtirerek tasmalı Amerikan uşağı olduğunu ele veriyor. Bu gözü dönük elebaşının emperyalizme "karşı" olması, emperyalist sömürü hakkında ettiği sözler sadece laftır. Amerikan uşaklığını gizlemek, sözde emperyalizme karşı görünerek kitleler üzerinde sempati yaratmak içindir. Faşistler sık sık emperyalizme karşı olduklarını tekrarlıyorlar. Ama gerçekte ABD'nin ülkemizdeki sömürüsüne karşı çıkmak söz konusu olduğunda kendilerini ele veriyorlar. Haşhaş ekimi, Nato'dan çıkılması tartışmaları konularında Türkiye'nin takındığı tavırlar herkesçe bilinmektedir. Bu azgın halk düşmanı sosyal emperyalistlere Amerikan uşağı olduğu için karşı çıkmaktadır.

Suç işleyenlerin MHP'den atıldığını söylüyor. Amerikan emperyalistlerinin uşaklığını yapmaktan emperyalist efendisinin çıkarları için halka azgınca saldırmaktan büyük suç olamaz. MHP'nin kuruluşu ve varlığını sürdürmesi halkımıza karşı işlenen önemli suçlardan biridir. Ayrıca MHP katillerin serilerinin ırz düşmanlarının içinde en fazla barındığı partidir.

Türkeş, eğitim enstitüleri konusunda söyledikleriyle, bu okullarda çıkan olayların kendi komandolarının rahatlarının bozulmasından dolayı olduğunu açıklıyor. MC döneminde eğitim enstitüleri faşistlerin karargahı haline getirilmişti, MHP yanlısı Milli Eğitim Bakanı ve bu bakanlığa doldurulan komandoların işbirliği altında polis destekleriyle devrimci öğrenciler okullardan atılmış, okullara faşist öğrenciler alınmıştır. Bu şartlarda eğitim enstitülerinde elbette olay çıkmazdı. Ama bu okullar buldukları şehirlerde hemen bütün silahlı saldırıların kaynağı durumundaydılar. Hükümetin değişmesiyle Eğitim Enstitülerine yeni öğrenci alınması faşistlerin bu okullardaki faşist işgalleri tehlikeye düşürmüştü bazıları ise işgal kırılmıştır. Faşistleri azgınlaraştırıran bu okullardaki saldırıların yoğunlaşmasına sebep o-

lan da budur. Faşistler eğitim enstitülerindeki işgali koruyabilmek için okulların açılmasını hükümetin düşmesine kadar önlemeye çalışmakta, açılan okullarda ise öğrenciler ve öğretmenlere karşı giriştikleri saldırılarla öğretim yapılmasını önlemektedirler. Türkiye'de bu durumu dolaylı olarak açıklıyor. Hükümete komandolarının rahatını bozduğunuz için eğitim enstitülerinde olaylar çıktı diyor. Ve komandalara dokunulması gerektiği, yoksa daha fazla gelişeceğini dolaylı olarak belirtiyor. Böylece hükümeti tehdit ediyor.

"Bu gemi batarsa hepimizin batacağını idrak ediniz" diyen Türkiye, faşistlerin tezgahladığı faşist terörün devlete yönelmediğini, devletin gücünü zayıflatmadığını çok iyi biliyor. Fakat böyle tehditlerle faşist devlet mekanizmasını güçlendireci tedbirlerin alınması için hükümete baskı yapmaktan da geri kalmıyor. Bu devletin güçlendirilmesi faşistlere zarar vermeyecektir, vermiyor da.

Türkeş'in anarşiye karşı partilere yaptığı "birlik" çağrısı faşist sahtekarlığın yeni bir örneğidir. Bu çağrı halkımıza karşı giriştikleri cinayetlerin gizlenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu çağrı faşist devlet mekanizmasının anarşiye karşı mücadele adı altında güçlendirilmesi çağrısıdır. Halkımıza karşı resmi faşist terörün yoğunlaştırılması çağrısıdır. Çağrının esas amacı budur.

Kitleler, sivil faşist terörün MHP ve onun elebaşısı Türkiye tarafından düzenlendiğini çok iyibilmektedir. Ve bu faşist anarşiye karşı mücadele dediği halk üzerindeki faşist saldırıların daha fazla yoğunlaştırılmasıdır.

Faşistlerin "barış", "kardeşlik" çağrıları "anarşiye karşı" olduklarını ilan etmeleri onların emperyalist uşağı halk düşmanı yüzlerini gizlemeye yetmeyecektir. Türkiye'nin ve tüm faşistlerin sonu da Hitler ve Mussolini'nin sonu gibi olacaktır. Ülkemizdeki faşist dikta-törlük Milli Demokratik Halk Devrimiyle yıkılacak, tüm faşist örgütler kapatılacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

Elazığ halkı faşist katliamı nefretle protesto etti

26-6-1978 tarihinde hakim sınıfların eli kanlı cellatları bir yurtsever daha katlettiler. Haki Kalmaz adındaki bir yurtsever sabah işe gittikten bir saat sonra Yol-İş sendikasının faşist başkanı ve yönetim kurulu üyelerinin saldırısına uğrayarak ağır yaralanmış, Cafer adındaki bir işçi hafif yaralanmıştır. Haki Kalmaz kaldırıldığı hastahane de kurtarılamayarak can verdi.

Bu olayı duyan Elazığ halkı cenazeyi almak için hastahaneye giderek toplandı. Proleter Devrimciler yürüyüşü daha geniş kitlelerin katıldığı bir kitle eylemine dönüştürmek için ilişkilerini seferber edip kitleyi topladılar. Yürüyüş başlamadan önce tertip komitesi oluşturarak ortak hareket edilmesi gereken noktalar tespit edildi. Yürüyüş sırasında şu sloganlar atılacaktı. 1-Katilleri bulup hesap soracağız 2-Hakiler ölmez!

Bu anlayış eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesinden taviz vermek olmasına rağmen oradaki halkın talebiydi. Halkıda bu anlayışın sebep bazı küçük burjuva akımların daha önceki eylemlerde halk arasındaki demokrasiye zedelemeleri ve hatta kavga çıkarıp saldırı yapmalarıydı. Halk devrimcilere birlik içinde hareket etmezlerse yürüyüşe katılmayacağını belirtti.

Daha yürüyüş başlamadan DY taraftarları ve onlardan ayrılanlar öne geçme konusunda sürüşmeye girdiler. Yürüyüş başlarken ortak tesbit edilen sloganlar ihlal edildi.

D.Yol taraftarlarından ayrılan grup ilk olarak kararı bozdu. Yürüyüş boyunca her hareket kendi sloganlarını attı. Miting alanına gelince proleter devrimciler and içerek dağıldılar.

Yürüyüş olumlu, devrimci bir eylem oldu. Yürüyüş üç bine yakın kitle katılmıştı.

Bu eylem faşist canilerin yüreğine korku saldı.

Elazığ'daki faşist tertip ve provakasyonların yoğunlaştığı bu günlerde faşistlerin esas amacı alevi-sunni çelişmesini şiddetlendirmek ve alevi sunni halkı bir birine düşürmektir. Ve karayollarındaki devrimci sendikal hareketin gelişmesini önlemek, sadece faşistlerin sendikaya hakim kalmasını sağlamaktır.

Faşist sendika ağaları ne kadar uğraşırsa uğraşsın karayollarında devrimci hareket gelişecektir. Onların halktan kişileri vurmayla halkın mücadelesini durduramayacaklardır.

ALEVİ SUNNİ BİR OLSUN
FAŞİSTLER SOSYAL FAŞİSTLER
KAHROLSUN!
KATİLLER BULUNSUN HESAP
SORULSUN!

ROTER MORGEN

„Roter Morgen“, Zentralorgan der KPD/ML

Almanya Komünist Partisi (M-L) KPD (M-L) gazetemize, yaz sezonu kitap ve gazete kataloğunu göndermiştir. Kataloğda aynı zamanda Türkiye'den de kitaplar bulunmaktadır. Günce Yayınevi'nin yayınladığı bir dizi kitaba yer verilmiştir.

Yurtdışında bulunan devrimci-yurtsever, arkadaşlar, Günce Yayınevinin ve Halkın Birliği yayınlarını ve Türkiyeli Marksist-Leninistlerin yayın organı HALKIN BİRLİĞİ ve PARTİNİN YOLU'nu KPD/M-L'nin merkezlerinden ve devrimci dağıtım evi GEWISO'dan temin edebilirler.

Türkiyeli devrimciler ve yurtseverlerde KPD/M-L'nin adresine mektup yazarak gerekli Marksist-Leninist eserleri buralardan temin edebilirler.

Adres: Verlag Roter Morgen
Wellinghoferstr 103, 4600
Dortmund 30

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

**partinin
yolu**

3. SAYISI ÇIKIYOR

AYDINLIK,

HALKIN KURTULUŞU, HALKIN YOLU'NUN

SOSYO- EKONOMİK YAPI

GÖRÜŞLERİ ÜZERİNE

KIBRIS, KIBRIS HALKININDIR

Kıbrıs işgalinin 4 yıl dönümünde işgal sırasında olduğu gibi yine Ecevit Hükümetindedir.... 1974 yılında Türk hakim sınıfının Ecevit yönetiminde Kıbrıs a yaptığı işgali Ecevit halka, "barış hareketi" diye yutturmaya çalışırken aynı zamanda şovenizmi körüklemiş ve sıkıyönetim ilan ederek halk üzerindeki baskıyı arttırmıştı. Hatırlanacağı gibi o tarihlerde Kıvılcım Gazetesi sahibi ve Müdürü 44 yıl hapis cezasına çarptırılmışlardı.

Kıbrıs işgalinin 4. ncü yılını doldurduğu bugün yine Ecevit Hükümetindedir ve yine bir taraftan bütün gericiiler, Türkeş-Demirel-Feyzioğlu-Ecevit-Kumandanlar; şovenizme törenler yapıp, işgali kutlayan törenler yaparlarken diğer yandan demokratik hakları gaspetmek ve demokratik kuruluşları kapatmak için "sıkıyönetim" getirmektedirler.

Kıbrıs'ın Türk kuvvetleri tarafından işgal edilmesine yol açan nedenlerin en önemlisi Amerika ile Rusya'nın Akdeniz'de, kuvvet üstünlüğünü ele geçirmek amacıyla stratejik önemi olan adaya hakim olma vahşi amaçlarıydı.

Sampson'un faşist darbesi ABD emperyalistlerinin Kıbrıs'a dikensiz sahip olma ve bu uğurda Yunan cuntası ile Kıbrıs'taki Ecevit hükümetini kullanmasının ürünü idi. Sampson darbesinden hemen sonra başlayan Ecevit yönetimindeki birinci Türk işgal hareketinin "silahahtan öte isterseniz asker bile vermeye hazırız" dedikleri teşvikleri sayesinde gerçekleşti.

O günün şartlarında Türkiye'yi kaybetmemek için ABD silah ambargosu koymakla yetinmiş ve ikinci işgal hareketinde Türkiye hakim sınıflarının yanına geçmişti. Bu gelişmeyle birlikte mevcut kargaşalıktan yararlanmak için Rus sosyal emperyalistleri bu defa da Yunanistan'a bol vaatlerle kur yapmışlardı.

Ada üzerinde bütün bu emperyalist ve işgalci oyunlar dönerken olan Kıbrıs halkına olmuştu Kıbrıs'a Türk ve Rum halkı iki süper devlet ve Yunan ve Türkiye hakim sınıflarının emperyalist ve gerici çatışmaları altında canından, malından ve evinden oldu. Binlerce ölü verdi. Sonuçta vatanlarının yarısı Türk işgali altında, yabancılara güle-güle çıkarılmaya hazır düşmanlar haline getirildi.

Kıbrıs işgali Türkiye halkına da baskı ve zulüm getirdi... Türkiye hakim sınıfları Kıbrıs işgalinde halkımızın evlatlarını Kıbrıs halkını kırdırmada kullandılar. İçte sıkıyönetim ilan ederek demokratik hakları baskı altına aldılar ve gaspettiler.

Kıbrıs işgalini Türkeş, Demirel, Erbakan, Bozbeyle, Feyzioğlu bütün gericiiler ve ırkçılar, desteklediler. Sözde "milli" yani saldırgan şovenist meseleler de birleşmek gerektiği türküsünü hep bir ağızdan söylediler.

Fakat ülkemizde sadece Ecevit ve faşistler değil aynı zamanda sosyal-faşistler de ilk işgali desteklediler. Çünkü onlar da hakim sınıf karakterinde idiler. Ve efendileri Rusya'nın ilk işgalden hegemonya kurmak amacıyla uygun menfaatleri vardı. Buna uygun olarak TSİP, Oya Baydar, Türkler revizyonistleri işgali desteklemek için şoven propagandanın başka vargüçleriyle yardım topladılar. DİSK'in kasasından 4 milyon TL işçi parasını Kıbrıs halkının kanını dökmek için verdiler.

Bugün Kıbrıs'ın dört yıldır, yarısı Türk kuvvetlerinin işgali altındadır. Sözde "barışçı", Ecevit yine hükümettedir, ama Kıbrıs halkını süngü altında tutmaktan bir adım dahi geri atmamaktadır. Türkeş, Demirel, Feyzioğlu, Erbakanlar aynı şovenist tavrı hem de birbirleriyle ve Ecevit'le yarışarcasına devam ettirmektedirler.

T"K"P, TSİP, TİP gibi revizyonistler ise bir yandan sözde Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyor pozlarını takınırlarken diğer yandan, Rusya'nın önerdiği iki süper devletin değneği altındaki uluslararası görüşmeler yolunu öneriyorlar. Bu çözüm yolu da 1974'de takındıkları şovenist ve efendileri Rus sosyal emperyalistlerinin menfaatine uygun tavrın bugünkü şartlar.

daki devamıdır. Ve sadece onların paravan olarak kullandıkları "bağımsız Kıbrıs" sloganına, aykırıdır. Çünkü böyle bir "çözüm" Kıbrıs halkının elini kolunu daha fazla süper devletlerin zincirine vuran bir "çözüm" olur. Türkiye, Yunanistan ve İngiliz hakim sınıflarının tahakkümü garantörlüğüne fazla sıyla Amerika ve Rusya'nın daha büyük tahakkümcü garantörlüğü eklenir o kadar.

Bugün Kıbrıs meselesinde Amerikan emperyalistlerinin bugünkü durumda getirdikleri Türkiye ve Yunan hakim sınıflarını Denktaş ve Kipriyanu'ya uzlaştırmak "halletme" çabasına geçince. Böyle bir "çözüm" de Kıbrıs halkının üzerindeki emperyalist ve gerici tahakkümü ABD yararına devam ettiren bir çözümsüzlüktür. Çünkü, böyle birşey sağlandığında Türkiye ve Yunan hakim sınıfları şimdilik hemen bir savaş durumunda olmayacaklar ama sürekli bir şekilde gerici savaş tehlikesi içinde taşıyacak, ABD'nin Kıbrıs'ı tahakkümü altında tutması olacaktır bu.. Proleter devrimciler sadece ilk adım da gerici savaş getirmeyecek bir durum için değil aynı zamanda gerici savaşın şartlarını ortadan kaldıracak bir durum emperyalist ve gerici tahakkümü olmaması için mücadele ederler. Bu nedenle Aydınlık oportünistleri tarafından da hoş karşılanan bu Amerikancı çözüm de Kıbrıs halkının egemenliğine ters düşen gerici ve karşı çıkılması gereken bir çözümsüzlüktür.

Bugün Amerikancı "çözüm" için dahi taviz vermeyecek derecede bir şovenizm içinde olan Türk hakim sınıflarının önemli bir kesimi kendisine Denktaş gibi emperyalist ajanlarının yanında Türkiye'deki bir kısım aydınları da destek alabilmektedir. Bu aydınların şovenizmin kuyruğuna takılmaları da Kıbrıs halkının mücadele edilmesi gereken bir tavrıdır.

Türkiye ve Yunan halklarının Kıbrıs meselesinde menfaatleri ortak ve başta iki süper devlet olmak üzere her iki ülkenin gerici hakim sınıflarının da menfaatlerine taban tabana zittir.

Her iki ülke halkının menfaati, Kıbrıs'ın Türk ve Rumlardan oluşan halkının menfaatiyle de ortaktır. Çünkü Kıbrıs halkı na baskı yapan her gerici güç, kendi halkına da baskı yapar... Türk hakim sınıflarının işgali sonucu özgür olmıyan Kıbrıs halkının yanında, Türkiye halkı da aynı hakim sınıfların baskısı altında özgür olamaz. Aynı şekilde Kıbrıs'ta tahakkümcü haklara sahip Yunan hakim sınıfları kendi halkını da baskı altında tutarlar. Yine Süper devletlerin şu veya bu şekilde Kıbrıs'ta ve bölgede baskı kurabilme durumları her iki halkın da, Kıbrıs halkının menfaatlerine aykırıdır.

Bu nedenle her iki ülke halkının ve dünya işçi sınıfıyla ezilen halklarının menfaati, kadelerini tamamen Kıbrıs halkının eline verecek, dıştan hiç bir gerici gücün müdahale, bağlayıcı ve garantör engelini tanımayacak olan çözümdür.

Böyle bir çözüm; Türk işgalinin kayıtsız şartsız ortadan kaldırılmasını ve Türk işgal kuvvetlerinin Kıbrıs'tan çekilmesini,

Yabancı bütün üs ve kuvvetin Kıbrıs'tan kaldırılmasını,

Gerek Amerika, gerekse Rusya'nın etkinliğini sağlayacak bütün sözde çözümlerin reddedilmesi ve Türk ve Yunan hükümetleri de dahil hiç bir yabancı gücün garantörlük ve benzeri tahakkümü haklarının bırakılmamasını,

Kıbrıs'ın meselelerinin çözümü için tek başına Kıbrıslılara bırakılmasını, gerektirir.

Kıbrıs halkına özgürlük ve bağımsızlık sağlamanın ve buna destek olmanın tek çözüm yolu budur.

Kıbrıs işgalinin 4. yıldönümünde farklı olan tek önemli şey halkımız üzerindeki şoven etkilerin eskiye oranla zayıflaması, Kıbrıs halkının özgürlük bağımsızlık desteğinin artmasıdır. Kıbrıs'ın özgürlük ve bağımsızlığına kavuşabilmesinin halkımız açısından güvencesi de budur.

- TÜRK İŞGALİNE SON, KIBRIS HALKINA ÖZGÜRLÜK!
- KIBRIS KIBRIS HALKININDIR!

IMF YENİ ZAMLAR YAPILMASINI İSTEDİ

Emperyalist soygun teşkilatı IMF, Ecevit hükümetine kabul ettirdiği kölelik anlaşması için uygulamasını denetlemeye geldi. IMF'nin kabul ettirdiği şartlar arasında anlaşmanın hükümet tarafından uygulanmasının üç ayda bir denetlenmesi de vardı. IMF her üç ayda yeni kölelik anlaşmasının şartlarının nasıl uygulandığını denetleyecek, uygulama hakkında olumlu kanaat ederse bir miktar kredi verilecek, aksi takdirde IMF'nin verdiği kredi kesilecekti. Uygulamadaki eksikler konusunda bu teşkilatın verdiği talimatlar ise mutlaka uygulanacaktı. Kısacası bu soygun teşkilatının haberi ve onayı olmadan ekonomik alanda hiçbirşey yapılamayacaktı. Anlaşma, ekonominin denetim ve yönlendirilmesini bütünüyle ve açıkça IMF'ye bırakıyordu. Hükümetin görevi ise söylenenleri uygulamaktan ibaretti. Bu soygun teşkilatının kabul ettirdiği şartlar ise halkın üzerindeki sömürünün kat kat arttırılarak ekonomik buhranın hafifletilmesi yönündeydi. Bunlardan bazıları paranın değerinin önemli ölçüde düşürülmesi, işçi ücretlerinin dondurulması,

petrole ve kamu iktisadi kuruluşlarının ürünlerine, enerjiye zam yapılması vergi yüklerinin artırılması tarım ürünlerinin fiyatlarının en asgari düzeyde tutulmasıydı.

Ecevit hükümeti halkın üzerindeki sömürünün katmerleştirmesi anlamına gelen bu şartları uygulamak için canla başla çalıştı. Paranın değerinin düşürülmesi tarım ürünlerinin fiyatlarının arttırılmaması, hala devam eden, zamlar, hazırlanan vergi tasarısı, bütün bunlar IMF'nin kabul ettirdiği şartların yerine getirilmesi çabalarıdır. En son işçi ücretlerinin dondurulması anlaşması da bu halkın önemli bir parçasıdır. Hükümetin bu konudaki çabaları ve gösterdiği "başarı" halkımız üzerindeki sömürüyü katmerleştirdi. Buna karşılık Ecevit ve onun hükümeti emperyalistlere olan sadakatini ispat etti.

IMF üç aylık dönemle ilgili olarak, hükümetin çabalarını takdir etti. Fakat alınan tedbirlerin yeterli olmadığını belirtti. Şartların uygulanışında da bazı eksiklikler olduğunu açıkladı. Uygulamada yeni tedbirler alınmasını istedi. IMF'ne göre

yapılan devalüasyon yetersizdir. Paranın değeri yeniden düşürülmelidir. Petrole yeniden zam yapılmalı, petrol ve petrol ürünlerinin fiyatları arttırılmalıdır. Kamu iktisadi kuruluşlarında yeni tedbirler alınmalı, öncelikle bu kuruluşlarda ki gerekenden fazla olan işçiler atılmalı, işçi sayısı asgariye indirilmelidir vs.

Bu isteklerin uygulanmasının yeni bir zam furysı olduğu emekçi halk kitleleri için açık ve yoksulluğun artması, işsizliğin artması olduğu açıktır. Yine açık olan bir başka konu da, hükümetin bu istekleri de uygun bir şekilde gerçekleştirilmeye çalışacağıdır. Bundan kimenin şüphesi olamaz. Ecevit hükümetinin bugüne kadar yaptıkları bundan sonra yapacaklarını açıkça göstermektedir.

Ecevit hükümeti bu tedbirleri gerçekleştirirken yine ileri nutuklar atacak, "toplumsal refah"tan "özgürlükçü demokrasi"den, "fedakarlık"tan bahsedecektir. Dikkatleri başka alanlara çekerek "sessiz sedasız" gerçekleştirmeye çalışacaktır. Fakat onun bütün bu çabaları halk yığınlarının gözünü perdeleyemez.

Geniş kitleler Ecevit hükümetinin emperyalist uşağı karakterini; bu hükümetin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, hükümeti olduğunu her geçen gün daha iyi görmektedir. Halk düşmanı hükümetin IMF'nin yeni istekleri doğrultusunda yapmaya çalışacağı yeni zamlara, başta işçi sınıfı olmak üzere halk kitleleri sessiz kalmayacaktır.

IMF gibi emperyalist soygun teşkilatları ile komprador burjuvazi ve toprak ağalarının halkımız üzerindeki sömürüyü yolaştırmak için giriştikleri ortak çabalar, halk kitlelerinin yükselen mücadelesi karşısında yerle bir olacak, gericiilerin tüm çabaları onları yıkılmaktan kurtarmayacaktır. Yiğit Türkiye halkı bu sömürü ve zulüm düzenini yıkarak, Demokratik Halk İktidarını gerçekleştirecektir. Demokratik Halk İktidarı IMF gibi emperyalist soygun teşkilatlarıyla ve emperyalist ve sosyal emperyalistlerle imzalanan bütün kölelik anlaşmalarını ve "borç"ları tasfiye edecektir. Çeşitli ülkelerle olan ilişkileri karşılıklı eşitlik temeli üzerinde yürütecektir.

AET ile yapılan görüşmelerde Ülkemiz emperyalistlere peşkeş çekiliyor

Geçtiğimiz günlerde ülkemize gelen AET heyeti, hükümet söz cüleriyle ve sanayi Odaları, Türkiye İş Adamları Derneği gibi komprador-patronların özel kuru luşlarının temsilcileriyle bir dizi görüşmeler yaptı. AET ve Türkiye ilişkilerinin ele alındığı görüşmeler, Avrupalı emperyalistlerin ülkemiz üzerindeki sömürlerinin arttırılmasına hizmet edici yöndedir.

Görüşmelerde, komprador patronlar ve onların hükümetinin, sözcüleri AET heyetinden Türkiye'nin tarım ürünlerinin Ortak Pazar ülkelerine satılmasında, kolaylıklar sağlanmasını, AET'ne üye olmadıkları halde bazı Afrika ülkeleri için bu konuda sağlanan imtiyazların Türkiye'ye de sağlanmasını istediler... Türkiye'li işçilerin AET ülkelerinde serbest dolaşmalarının en gellendiğini, sınırlı da olsa işçilerin serbest dolaşımının uygulanmasını istediğini belirttiler. Kompradorların bir başka isteği Türkiye'nin tekstil ürünlerine ihracat zorluğu çıkarılmasındaydı. Görüşmelerin en önemli konusu ise AET ülkelerinin Türkiye'ye yatırım yapmaları sorunuuydu. Patronlar ve hükümet sözcüleri bu konudaki isteklerini, tekrar tekrar belirttiler.

AET heyeti belirtilen istekleri olumlu karşıladıklarını, Türkiye ile AET ilişkilerinin geliştirilmesinden yana olduklarını açıkladı. Tarım ürünlerinin satışı konusunda bazı kolaylıklar sağlanabileceğini belirtti. AET ülkelerinin Türkiye'ye yatırım yapmak istediklerini ya kat bu konuda sağlanan şartları yeterli bulmadıklarını söyleyerek, yabancı sermayeye yeni kolaylıklar sağlanması gerektiğini şöyle açıkladı: "Yabancı sermaye politikasını (Türkiye Kas tediliyor HB) bütün yurda ve dünyaya somut bazı kolaylıklar, ve önlemlerle birlikte açıklama şarttır."

Heyetin ülkemize gelmesinin gerçek sebebi işte bu şartın sağlanması için baskı yapmaktır. "İlişkilerin iyileştirilmesi", "Türkiye'ye bazı kolaylıklar sağlanması" "karşılıklı çıkarların korunması" vb. sözler de bu gerçeği gizlemek amacıyla söylenmektedir. Kapalı kapılar ardında, gizli kapaklı sürdürülen görüşmeler sonucu, hükümet sözcüleri ve komprador patronların montajcı kesimi Avrupalı emperyalistlerin şartını kabul etmişlerdir.

Bilindiği gibi Türkiye, AET topluluğu içinde yer almaktadır. Ancak AET'ne tam üye değildir. Tam üyeliğin getirdiği ise ülkeler arasındaki gümrük duvarlarının tümüyle kaldırılmasıdır. Son yıllarda zaman zaman tartışma konusu olan tam üyelik başta ABD olmak üzere iki süper devletin çıkarlarına kısmen aykırıdır. Ayrıca tam üyeliğin en önemli şartı olan AET ülkelerine karşı gümrük duvarının tamamıyla kaldırılması, Türkiye'nin dışa bağımlı "sanayii"ni etkileyecek daha bağımlı hale getirecektir. Bazı dallarda ise çöküntü yaratacaktır. Böyle bir çöküntü ise çok büyük sorunları, beraberinde getirecektir. Bu sebeplerle Türkiye'nin AET'ne tam üye olması AET emperyalistleri ve onların Türkiye'deki uşakları tarafından bazı şartların yerine getirilmesinden sonra daha ilerde gerçekleştirilmesi savunulmaktadır.

Amerikancı MC hükümetleri AET ülkeleriyle ticari ilişkilerin geliştirilmesi konusunda hiç bir çaba göstermemişlerdir. Buna karşılık AET ülkeleri de Türkiye'nin tarım ürünleri ve tekstil ürünlerinin Avrupalı pazarına kolaylıklar sağlamamış, bu bakımdan başka ülkelerin ürünlerini tercih etmişti. Yine bu dönemde AET'den istenen talepler buna karşılık verilecek

tavizler konusunda MC'nin açık bir politikası yoktu. Özellikle Erbakan'ın topluluktan çıkma isteği bunu engellemekteydi.

Ecevit hükümetinin kuruluşuyla birlikte, soğuyan ilişkilerin düzeltilmesi, geliştirilmesi gündeme geldi. Ecevit ve Avrupalı emperyalistler bugünkü çerçevede ticari ilişkilerin geliştirilmesi politikasında birleşmişlerdir. Ecevit hükümeti ile prensip anlaşmasına varan AET emperyalistleri bu anlaşma gereğince sonbaharda yapılacak AET toplantısına kadar Ecevit hükümetinin politikasını somutlaştırmasını istemişlerdir. Sonbaharda yapılacak toplantıya kadar karşılıklı görüşmeler yapılarak bu toplantıya hazırlıklı gitmenin şartları olgunlaştırılacaktır. AET heyeti ülkemize işte bu şartların hazırlanması açısından Avrupalı emperyalistlerin isteklerini kabul ettirmek için baskı yapmaya gelmiştir.

Ecevit hükümeti AET ülkelerinin sermayelerine kolaylık sağlamayı şimdiden kabul etmiştir. Sonbaharda yapılacak AET toplantısında bu resmileşecektir. Böylece IMF'nin zorladığı şartların uygulanması, Rusya ile yapılan iktisadi anlaşma ile artan emperyalist sömürüne Avrupa emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki sömürsünün yoğunlaşması da eklenecektir.

Avrupalı emperyalistler ise kendi uşaklarının hükümet kurmasından azami ölçüde yararlanmaya çalışmaktadır. Bu emperyalistlerin son zamanlarda Türkiye'ye sözde bazı kolaylıklar sağlamak bahsetmeleri esas olarak kendi sermayelerine imtiyaz sağlayarak, ülkemizdeki ucuz iş gücü ve hammadde kaynaklarını daha fazla yağmalamak içindir. Bu emperyalistlerin son çabalarında siyasal etkenler de önemli bir rol oynamaktadır. Türkiye'nin

sosyal emperyalistlerle geliştirdiği iktisadi ve kültürel ilişkiler, batılı emperyalistleri rahatsız etmektedir. Sosyal emperyalistlerin bu yolla ülkede siyasal etkinliğini arttıracasını bilmekte, bunun için Türkiye'yi ihmal etmemek gerektiğini düşünmektedirler. Bunlar bu yüzden son zamanlarda sık sık Türkiye'nin AET için vazgeçilmez öneminden vs. söz etmektedirler. AET emperyalistleri Türkiye'ye sözde bazı kolaylıklar sağlayarak bir yandan ülkemizde sömürlerini yoğunlaştırma diğer yandan sosyal-emperyalistlerin iktisadi ve buna bağlı olarak siyasal etkinliğinin artmasını sınırlandırmayı, özellikle siyasal bakımdan Türkiye ile ilişkilerini daha fazla iyileştirmeyi hesaplıyorlar. Onlar bir taşla iki kuş vurma hesabı içindeler.

Ecevit'in AET emperyalistleriyle iktisadi siyasal ve askeri alanda ilişkiler geliştirmek için gösterdiği özel çaba, onun bu emperyalistlerin uşağı olmasındandır. Gelişmelerin açıkça ortaya koyduğu; bu hükümetin AET emperyalistleriyle işbirliğini geliştirmek için elinden geleni yaptığı ve bundan sonra da yapacağıdır. Hükümetin bu emperyalistlerle geliştirdiği işbirliği halkımızın üzerindeki emperyalist sömürü ve baskıyı daha fazla ağırlaştıracaktır. Ecevit ve efendilerinin halkımıza karşı geliştirdiği işbirlikçi ilişkileri tüm gerici çabalar gibi yıkılmaya mahkumdur. Ne Ecevit hükümeti ne de Avrupalı emperyalistler, Türkiye halkının emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme sosyal-faşizme, ve tüm gericiliğe karşı demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini durduramaz.

Ecevit'in taban fiyat politikası MC'ninkiyle aynı

Bazı tarım ürünleri için hükümetin tespit ettiği taban fiyatları sanayi ve teknoloji ba kanlığı tarafından açıklandı. Bu na göre pamuk, kuru incir, kuru üzüm, antep fıstığı, ve şeker pancarının taban fiyatlarına % 27 ile % 45 arasında zam yapılmıştır. Geçen seneden bu yana % 100 ü geçen hayat pahalılığı karşısında bu oranlar oldukça azdır.

Komprador burjuva ve toprak ağaları hükümetlerinin son yıllarda tarım ürünleri konusundaki politikaları bu ürünlerin, taban fiyatlarını mümkün olan en düşük düzeyde tutmaktır. Emperyalistlerin ve hakim sınıfların çıkarları bunu gerektirmektedir. Bu politika artan iktisadi buhranın yükünün bir kısmını geniş küçük üretici kitlesinin üzerine yıkmaya politikasıdır. Bu konu da tüm halk sınıf ve tabakaları üzerinde uygulanan sömürüyü katmerleştirme politikasının bir parçasıdır. Ve bunun geniş kredi imkanlarından yararlanan, her türlü teknik araca sahip olan büyük toprak sahiplerine önemli hiç bir zararı dokunmaz.

CHP, MC'nin tarım ürünleri politikasına karşı çıkmış, hükümet olduklarında köylünün alın teri değerlendireceği vaatlerini de bulunmuştur. Ecevit hükümeti

kurulduktan sonra bu vaatler unutulmuş, aynı politika bu hükümet tarafından uygulanmıştır, uygulanmaktadır.

Paranın değerinin % 100'e yakın düşürülmesine petrole, gaz, tuza, beze, özellikle de tarım makinalarına ve gübreye yapılan yüksek zamlar karşısında, tarım ürünlerine yapılan zamlar devde kulak kalmaktadır. Çeşitli tarım araçlarına, gübre, ilaç vb. tarımda kullanılan malzemelere yapılan büyük zamlara karşılık ürünlerin fiyatındaki, % 27 ile % 45 oranındaki artış arasındaki büyük fark küçük üretici kitlesini hızla yoksulluğa ve iflase sürüklemektedir. Her yıl binleri bulan küçük üretici iflas ederek bir parça toprağını toprak ağalarına veya zengin köylülere kaptırırken, işsizler ordusuna katılmaktadır.

Sadece bu kadarla da kalmıyor küçük üreticinin pamuğu zamanında alınmıyor alım depolarının önünde günlerce bekletiliyor. Bu yüzden küçük üreticiler pamuğu aynı zamanda tüccarlık yapan pamuk ağalarına ucuz fiyata satmak zorunda bırakılıyor. Geniş pancar üreticilerinin durumu da farklı değildir. Geçen yıl pancarın fiyatı 4 kuruş arttırıldı. Buna karşılık yer

yer direnişe geçen üreticinin pancarı zorla söküldü. Şeker fabrikalarının çalışma mevsimi başında henüz iyice olgunlaşmayan küçük üreticinin pancarı zorla söktürülür, büyük toprak sahiplerinin ise dokunulmaz. Bütün küçük üretici kitlesi üzerinde benzeri çeşitli baskılar uygulanmaktadır.

Dağınık ve örgütsüz olan küçük üreticiler son yıllarda giderek yoğunlaşan sömürü ve zulme karşı birleşerek daha aktif mücadele etmeye yöneldiler. Ancak örgütsüz oluşları, var olan bazı derneklerin genelikle, büyük toprak sahiplerinin etkinliğinde olması daha da önemlisi doğru bir önderliğin olması bu mücadeleyi zayıflatmaktadır. Geçen yıl pancar üreticilerinin başlattığı direnişin kısa sürede kırılması bunun ürünüdür.

Ecevit hükümetinin bazı tarım ürünlerinin taban fiyatlarıyla ilgili son tespitleri onun halk düşmanı niteliğini yansıtmaktadır. Tarım ürünlerinin taban fiyatları artan hayat pahalılığına uygun olarak arttırılmalıdır. Küçük üreticilere geniş kredi gübre, makina sağlanmalıdır. Tarım da kullanılan makinalar üzerinden karbor sacıların sağladığı yüksekü kar

lar önlenmelidir. Ziraat bankasının kredi arttırımı konusunda ki son tedbirleri değiştirilmelidir. Son düzenleme ile kredi miktarı toprak büyüklüğüne oranlı olarak daha da arttırılmıştır. Bu uygulama büyük toprak sahiplerine daha geniş kredi imkanları sağlamıştır. Bu uygulama küçük üreticilerin lehine, yeniden düzenlenmelidir. Küçük üreticilerin ürünlerinin zamanında geçiktirilmeden alınması için gereken tedbirler alınmalı her türlü baskı ve zorbalık kaldırılmalıdır.

Küçük üreticiler haklarını biraraya gelerek haklı talepleri için mücadele ile alacaklardır. Ancak hakim sınıfların sömürü ve yağma düzeni devrimle yıkılarak yerine halk iktidarı kurulmadığı sürece küçük üreticiler üzerindeki azgın sömürü ve baskı ortadan kaldırılamaz. Küçük üreticileri de koruyacak olan Milli Demokratik Halk Devrimidir. Demokratik halk iktidarı küçük üreticilere geniş kredi imkanları, ucuz gübre ve makina sağlayacaktır. Onları eğiterek gönüllülük ilkesi temelinde küçük topraklarını kolektif mülkiyet haline adım adım dönüştürmeleri için ikna etmeye çalışacaktır.

Ölümünün 83. Yılında:

İŞÇİ SINIFININ BÜYÜK ÖNDERİ ENGELS YOLUMUZU AYDINLATIYOR

İşçi sınıfının bilimi olan Marksizmin ilk iki büyük yaratıcısından biri olan Engels 5 Ağustos 1895'te Londrada hayata, gözlerini yumalı 83 yıl geçti.

O günden bu yana kapitalizmin bütün temsilcileri Marksizmin sözde eskidiğini ispatlamak için çırpınıp durdular. Sadece patronlar değil, emperyalist patronların beslediği işçi aristokratlarından, bütün oportünistlere ve revizyonistlere kadar her kes bunu ispatlamaya girişti.

II. Enternasyonal oportünistleri emperyalist burjuvaziye uşaklıklarını sadakatle yerine getirebilmek için, Marks ve Engels'in teorik tezlerini tahrif ettiler, o zamanın proleter devrimci kuşaklarından gizlemeye, çalıştılar. O şartlarda emperyalistler ve bütün gericiler uşakları sayesinde Marksizmin sözde eskidiğini söyleyerek seviniyorlardı.

Fakat sevinçleri kursaklarında kaldı. Lenin yoldaş önderliğinde gerçek Marksistler, II. Enternasyonalcileri onların ihanetini ve burjuva uşaklığını ortaya çıkararak çöktürdüler. Bunu Marksizmin II. Enternasyonal oportünistlerince tahrif edilen gizlenen teorik ve siyasi tezlerine sıkı sıkıya sarılarak, onları kavrayıp sınıf mücadelesinin silahlı haline getirerek yaptılar.

II. Enternasyonal oportünistleri burjuvaziye hizmet etmeyi terketmediler ama kısa zamanda siyasi bakımdan iflas ederek çöktüler. Ama Marksizm, Marks ve Engels'in teorilerine, sarılan Lenin ve Bolşevikler dünya işçi hareketini etrafında topladılar.

Rusya'da Bolşeviklerin önderliğinde devrim başarıya ulaştı. Bütün dünyada III. Enternasyonal'in parlak güneşi işçi sınıfına yol gösteriyordu.

Lenin'in ölümünden sonra Stalin yoldaşın önderliğindeki, III. Enternasyonal'in başarılı, M-L önderliği sayesinde dünya devrimi başarıdan başarıya koştu.

Çin'deki ve Doğu Avrupa'daki devrimcilerden sonra dünya nüfusunun 1/3 ü sosyalizme kavuştu. Birçok sömürge ülke bağımsızlık mücadelelerinde başarıya ulaştı.

Ancak emperyalistler cephe- den mücadeleleri yanında Marksist Leninist partileri içten çöktürmek için de mücadelelerini hiçbir zaman eksiltmediler.. Tersine sürekli tuttular.

II. Enternasyonal oportünistlerinin ihanet görevini yapan her yeni şartlara uygun oportünistler ortaya çıktı. Stalin'e karşı Troçkistler bu karşı devrimci görevi üstlendiler. Fakat Stalin'in başarılı önderliği sayesinde Troçkistler çöktü.

Henüz Stalin hayattayken aynı karşı devrimci görevi 1940'lerin sonlarında Tito revizyonistleri yerine getirdi. Amerikan emperyalizmine sadık bir uşak olan Tito revizyonisti de, tutunamadı ve Enformasyon Bürosundan atıldı.

Stalin'in ölümünden sonra ise Kruşçev-Brejnev revizyonistleri bu karşı-devrimci rolü üstlendiler. Rusya'da ve Doğu Avrupa ülkelerinde kapitalizmi restore ederek emperyalist sisteme ilhak ettiler. Kruşçev-Brejnev, revizyonizmi proletarya devletindeki bürokrat yozlaşmanın ve ABD emperyalistlerinin baskısına teslim olmanın ürünüydüler.. Bu revizyonistler Lenin ve Stalin'in şanlı ülkesi sosyalist Rusya'yı bugün savaşın esas kaynaklarından biri olan sosyal emperyalist süper bir devlet haline getirdiler. Dünya halklarının başlıca düşmanlarından modern revizyonizm buradan doğdu. Yine sözde Avrupa "kümüvizmi" olan maskesiz revizyonizm bu saf lardan türedi.

Tarihin ilerlemesi, arada, bir gerileme yönünde zigzaklar çizerek olur. Sovyetler Birliği nde ve Doğu Avrupa ülkelerinde, revizyonizmin iktidara gelmesi, dünya devrimi için, sosyalizm için, tarih için böyle bir zigzaktı. Ama tarihin, dünya devriminin ilerlemesinin durması demek olmayan bir zigzaktı. Nitekim öyle de oldu. Mao Zedung Yoldaşın önderliğindeki ÇKP ve Enver Hoca Yoldaşın önderliğindeki AEP'nin revizyonizme karşı kaldırdığı Marks-Engels-Lenin ve Stalin'in bayrağı dalgalanmaya, ve yeniden çeşitli ülkelerin M-L partilerini etrafında toplamaya devam etti.

Kruşçev-Brejnev revizyonistleri ve yandaşları iktidardaki, ülkelerde kapitalizmi geri getirmeyi başardılar ama, hem kendi halkından hem de dünyanın öz gürlüğe aşık bütün halklarından tecrit oldular.

Brejnev'in önderliğindeki, modern revizyonistler, Avrupa revizyonistleri ve Tito revizyonistleri Marksizm-Leninizmi ken dilerine maske olarak kullanmalarına rağmen her geçen gün dünyâ işçi sınıfından ve ezilen halklardan tecrit olmaktan kurtulamıyorlar.

Modern revizyonistlerden sonraki gelişen dünya Marksist Leninist hareketinin saflarında, bugün aynı karşı devrimci görevi yapan bir başka akım çıkmıştır: Uluslararası yeni oportünist akım. Başını Deng Şiao Ping kapitalist yolcusunun çektiği bu akım Marksizm Leninizmin yerine Kruşçev'in revizyonist teorisi ve pratiğini geçirmekte, yü züne taktığı M-L maskesiyle de dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları devrimden vazgeçirmek için aldatmaya çalışmaktadır.

Bu akımın kaynağı proletaryaya devletindeki bürokratik yozlaşma ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin baskısına boyun eğerek kendini ABD emperyalistleri ve diğer bütün gericilerin kucağına atmaktır.

Deng Siao Ping revizyonistinin ÇKP'yi ve proletarya devletini gasp etmesi elbette dünya devrimi ve sosyalizm için bir gerilemedir. Ama tarihin büyük ilerleyişi içinde sadece geçici bir gerilemedir o kadar.

Çünkü başta, Enver Hoca Yoldaşın önderliğindeki AEP olmak üzere dünyanın dört bir yanından M-L partiler, uluslararası, oportünizme karşı Marksizm Leninizm bayrağı etrafında toplanıyorlar. Daha şimdiden uluslararası yeni oportünist akım dünya M-L partilerinden tecrit oluyor işçi sınıfı ve ezilen halklarca yüz bulmuyor.

Ülkemizde de Marksist Leninist ve devrimci saflar Üç Dünyacı oportünistlere karşı çıkıyor. AEP'nin kaldırdığı bayrağın yanında yer alarak her geçen gün büyüyor. Ama Üç Dünyacı Aydınlık oportünistleri bütün hünerlerine, bütün çırpınışlarına saflarına gerici rüzgarı göğsülememiş döküntüleri toplamalarına bütün bunlara rağmen işçilerden, köylülerden tecrit olmaktan kurtulamıyorlar. Sadece AP ve MSP nin diri güçlerini kazanma yolunda başarılı adımlar atabiliyorlar.

Marks ve Engels tarafından, Marksizmin kuruluşundan bu yana dünya komünist hareketi saflarında ortaya çıkan bütün karşı devrimciler çürüdüler. Bütün engellere ve zorluklara rağmen Marks ve Engels'in yolunu tutanlar ya sadılar ve geliştiler.

Berstein revizyonizmi, II Enternasyonal oportünizmi, Troçkizm, Tito revizyonizmi, Kruşçev-Brejnev revizyonizmi, Deng Siao Ping oportünizmi hepsi aynı karşı devrimci sınıf niteliğine sahip, Marksizm Leninizmin düşmanı, işçi sınıfı ve ezilen halkların düşmanı akımlardır.

Emperyalizm ve gericilerle, birleşen önceki revizyonist akımlar nasıl çürüdüysen uluslararası yeni oportünist akım da çürüyecek, Enver Hoca yoldaş önderliğindeki AEP'nin kaldırdığı M-L bayrak etrafında toplanan uluslararası komünist hareket gelişecektir.

Bugün Engels öleli 83 yıl oluyor. Fakat O'nun ve Marksın, fikirleri eskimedi, taptaze ve canlılığını koruyor. Her revizyonist akımın ortaya çıkışında, onların eserinin eskidiğini gerici bir sevinçle yayan emperyalistlerin ve gericilerin işta hı boğazlarında kalmalarını Üç Dünyacı yeni oportünist akım da önliyemeyecektir.

Engels'in 83'üncü ölüm yıldönümünde uluslararası proleter ya ve ülkemizdeki Marksist-Leninistler O'nun anısını mücadelelerinde yaşatma kararlılıklarını verdiler.

**ÖLÜMÜNÜN
5. YILINDA**

**ŞEFİK GÜLTEKİN'İ
ANIYORUZ**

Şefik Gültekin arkadaş 5 yıl önce Elazığ'da faşist jandarma Albayı Kenan Poyraz'ın emrindeki kuvvetlerde girdiği çarpışmada yaralı olarak yalanmıştı. Daha sonra bu faşist albay tarafından Alay'a götürülerek süngü ve dipçik darbeleriyle başı ezilerek öldürüldü.

Şefik arkadaş 12 Mart faşizminin zulmüne karşı, taşıdığı devrimci fikirlerin de etkisiyle öğretmenliği terkederek memleketi olan Elazığ'da devrimci çalışmalar yaptı.

O dönemde revizyonizme karşı çıkmasına ve dünya komünist hareketinden ve fikirlerinden etkilenmesine rağmen, bilinci ve tecrübe yetersizliğinden dolayı o dönemdeki küçük burjuva maceracı hareketlerin ve Çarü Mazundar'ın fikirlerinin etkisinde kalmıştı.

Böyle bir durumda yoksul halkına bağlı, devrimci menfaatlerini bireysel menfaatlerinin üstünde tutan, fedakarca bir çalışma yürüttü. Mahalli bir

grup içinde çalışma yaparken revizyonizmin etkisindeki kardeşinin yaptığı bireyci hotzotçuluğa karşı çıktı.

Devrime olan kuvvetli inancına, halkına olan bağlılığına rağmen cabalarını devrime ve halka en yararlı şekilde seferber edecek Marksist-Leninist harekete katılmadan 12 Mart faşist canilerince Elazığ'da kaldığı evde vurularak öldürüldü.

Albay Kenan Poyraz yönetimindeki faşist kuvvetlerce sarıldığında, halkına olan bağlılığı ve devrimci kararlılığının sonucu teslim olmadı ve çarpışarak yaralı ele geçti.

Şefik Gültekin arkadaşın anısı ve mücadelesi, bir yandan bütün devrimcilerin fedakar enerjilerinin çarçur olmaması için Marksizm Leninizmi daha iyi kavramak ve genişçe yaymak gerektiğini öğretirken, diğer yandan fedakarlığı, alçakgönüllülüğü ve cesurluğuyla mücadele mize yol göstermektedir.

ÇKP ve Çin Hükümeti önderliğini gasp eden "3 dünyacı" revizyonistler, Amerikan emperyalizmi başta olmak üzere diğer emperyalist devletlerle ve dünyanın azınlık faşist ve gericiileri ile yakınlaşma ve işbirliğine giriştikten ve Marksizm-Leninizm teorisini ayaklar altına aldıktan sonra, şimdi de emperyalist büyük devlet siyasetinin Vietnam'dan sonra, ikinci bir örneğini, AEP ve ASHC ile olan ilişkileri keserek vermiştir. AEP ve Enver Hoca Yoldaş'ın, "3 dünya" "bloksuz dünya" gibi revizyonist teorilere karşı verdiği sürekli ve şiddetli mücadele sonucu dünya halklarından ve proleter devrimcilerden soyutlanan ÇKP'nin ve Çin Hükümeti, kurtuluşu ASHC'ne yaptığı yardımları kesmekte bulmuştur. ÇKP'nin bu tavrı, gerçek dostlarının Mobuto, Pinochet ve Tito gibileri olduğunu göstermiştir...

Halkın Birliği, başından bugüne kadar, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine ve Marksizm-Leninizme bağlı kalarak, AEP ve Enver Hoca Yoldaşın safında yerini almıştır. Bunun için de modern revizyonizme ve "3 dünya", "bloksuz dünya" teorilerine karşı çıkmış ve eleştirmiştir. H.Birliği, Enver Hoca Yoldaş'ın bir dizi yazılarını ve konuşmalarını yayınlamak, dürüst devrimcileri bu gerici teorilere karşı tavır almaya ve H.B.'nin savunduğu uluslararası komünist hareketin Marksist-Leninist çizgisi etrafında birleştirmeye çalışmıştır. Bundan sonra da, aşağıdaki yazıda belirtilen belgeleri yayınlamak, emekçi halkımıza ve dürüst devrimcilerle gerçekleri gösterecektir.

7 Temmuz 1978'de, Pekin'deki Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Büyükelçiliğine, Ç.H.C. Hükümeti'nin bir nota vererek, Arnavutluk'a yapılan tüm yardımların, sivil ve askeri kredilerin ödenmesinin hemen kesilmesi, bir çok önemli projenin tamamlanmadan bırakılması ve Arnavutluk'ta çalışan tüm Çinli uzmanların geri çekilmesi kararını açıkladığının, ilan edilmesi için, Arnavutluk Telgraf Ajansı yetkili kılınmıştır.

Çin Hükümeti bu tek yanlı ve keyfi harekete, iki ülke arasındaki ilişkileri kötüleştirmek, Sosyalist Arnavutluk'un ekonomisine ve savunma gücüne zarar vermek için bilinçli ve önceden tasarlanmış bir adım atmıştır. Çin hükümetinin, bu düşmanca hareketi, tüm Arnavutluk halkını kızdırmış ve öfkelenmiştir. Bu hareket, aynı zamanda kardeş Çin halkı tarafından da mahkum edilmiştir.

ASHC halkı, Çin halkına karşı temiz sevgi ve saygı duyguları beslemiştir. ASHC halkı, Çin Halk Cumhuriyetini, geçmekte olduğu en zor anlarda cesaretle desteklemiş ve iki ülke arasında gerçek ve enternasyonalist dostluk için samimi olarak mücadele etmiştir. Fakat, büyük devlet küstahlığıyla iki taraf arasında yapılan resmi anlaşmaları ihlal ederek, Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizmin her ilkesine bir tekme vurarak Çin Hükümeti ve onun önderliği bu dostluğu kesmek ve yok etmek için bilinçli olarak hareket etmektedir. Tüm yardımların,

kesilmesi ve Arnavutluk'taki uzmanların geri çekilmesi Çin'li önderlerin daha önce sosyalist Arnavutluk'a karşı takındığı tavrın iki yüzlü olduğunu, verilen bu yardımların niteliğini ortaya koymaktadır.

Arnavutluk aleyhtarı eylemlerini haklı çıkarmak ve onları böyle bir eyleme iten gerçek sebebi gizlemek için ki bu mutlaka tüm dünya kamuoyu tarafından mahkum edilecektir. Çin hükümeti notasında uydurulmuş, iddialar sunmakta ve Arnavutluk'u nankörlükle suçlamaktadır. ASHC hükümetinin Çin'in notasına uygun bir zamanda cevap vereceği, ve halklara, gerçeğin Arnavutluk'un tarafında olduğunu göstermek ve ikna etmek için dünya kamuoyuna belgelere dayanan gerçekleri açıklayacağı ATA'ya bildirilmiştir.

Çin'in Arnavutluk'a yaptığı ekonomik sivil ve askeri yardımları kesmesi ve Çinli uzmanları Arnavutluk'tan geri çekmesi, Çin Halk Cumhuriyeti'nin büyük devlet çizgisini, benimsemesi, Marksizm-Leninizmin bilimsel teorisinden sapması, dünyadaki emperyalist, ve gerici güçlerle yakınlaşması ve işbirliği yapması, uluslararası planda devrimci ve kurtuluş kuvvetlerine yardım ve desteği kesmesinden kaynaklanmaktadır. Çin önderliği, ülkemizle olan ekonomik işbirliğini, Arnavutluk'un bu anti-Marksist siyaseti kabul etmesi ve boyun eğmesi şartına bağlamakta -dır. AEP ve Arnavutluk hükümeti, iki partilerimiz arasında var olan anlaşmazlıkları, Marksist-Leninist yolla çözmek için çaba

harcamıştır, fakat Çin Halk Cumhuriyeti ve onun önderleri böyle bir yolu reddetmektedir.

Arnavutluk halkının daha önce Krusçevci revizyonistlerde tanık olduğu yardımların, kesilmesi ve uzmanların geri çekilmesi gibi hareketler, Arnavutluk'ta hiç bir başarı el de edemez. Partimizi ve halkımızı dize getirmek için ne tür baskı ve şantaj yapılsa yapılsın hiç bir zaman başarılı olmamış, ve olamayacaktır da. Bunlar, onun sahipleri için bir yenilgiye dönüşmüştür. Baskı ve ablukalar sosyalist Arnavutluk'un sesini boğamaz, Arnavutluk halkını hiç bir zaman doğru Marksist-Leninist tavırlarını terk etmeye zorlayamaz ve onları hiç bir zaman emperyalizme ve her renkten revizyonistlere karşı mücadeleden uzaklaştırılmaz.

Arnavutluk halkı, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu AEP'nin sınırlanmış önderliği altında, sayısız düşmanların ona karşı kullandığı şoven ve emperyalist metodlara, artık alışarak bütün engellere başarıyla karşı koyacak ve üstesinden gelecektir, kendi güçleriyle sosyalist toplumu tümüyle inşa etmede yeni zaferler kazanacaktır.

Arnavutluk halkı, Emek Partisinin önderliği altında bu yolda mücadele etmeye devam edecektir ve dünyanın tüm özgürlüğe aşık halklarının ve devrimcilerinin her zaman desteğini alacağından da emindir.

13 Temmuz 1978
Tiran, Arnavutluk

Stalin'in Düşmanları, Tito'nun Dostları:

ÇİN OPÖRTÜNİSTLERİ SOVYET REVİZYONİSTLERİ

Dünya proletaryasının büyük önderi Stalin henüz hayattayken yozlaşarak revizyonist hale gelen Tito 1948 yılında bütün komünist partilerin oybirliği ile işçi sınıfının uluslararası birliği olan Enternasyonal Büro'sundan atıldı.

Tito revizyonist bir çizgi izliyerek Yugoslavya'yı tekrar kapitalist bir ülke haline getirirken, hem de Amerikan emperyalistlerinin sosyalizmi yıkmada, "öncü" olarak gördükleri onların sosyalist sisteme karşı kullandıkları emperyalist uşağı bir haline geldi. Tito revizyonist, Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizme saldırırken, sosyalizmin temel ilkelerine karşı sözde "Yugoslavya tipi sosyalizm", "özyönetimci sosyalizm", paravanası arkasına gizlediği, kapitalist yolu çıkardı.

Gerek bu yolla, gerekse ortaya attığı "bloksuz dünya teorisi"yle Yugoslavya halkının ve dünya halklarının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolundan saptırmak için aldatmaya çalıştı. Böylece emperyalizmin dünya devrimci mücadelesine ve sosyalist sisteme karşı bir ajanı olup çıktı.

Son otuz yıldır Marksizm-Leninizme, sosyalizme ihanet eden bütün dönekler sırasıyla Tito'nun önünde diz çökerek kendilerini bağışlaması için dalkavukluk ettiler.

Tito önünde diz çöken Togliatti, Krusçev-Brejnev ve Avrupa

revizyonistleri aynı zamanda Stalin'e küfrederek, kendi niteliklerini, Marksizm-Leninizme ve sosyalizme düşmanlıklarını ortaya koydular.

Marksizm-Leninizme ve sosyalizme ihanet eden Çin'li oportünistler de aynı karşı-devrimci, kervana katıldılar.

ÇKP ve AEP'nin 1960'larda Krusçev revizyonistlerinin Tito ile yaklaşmasına karşı yürüttükleri kararlı mücadelenin tersine Deng Siao Ping ve Hua Kuo Feng oportünistleri şimdi Tito'yu övmekte ve Yugoslavya'nın yaratacağı bir biçimde geliştirdiği "kendine özgü sosyalizm"den bahsetmektedirler.

Burjuvazinin ve emperyalizmin batağına batan hiçbir oportünist ve revizyonist çürümekten yokolmaktan kurtulamamıştır. Lenin'e karşı saf tutan II. Enternasyonal oportünistleri çürüdüler ve yokolup gittiler. Stalin'e karşı, Marksizm-Leninizme karşı saf tutan Tito-Krusçev-Brejnev-Deng Siao Ping Hua Kuo Feng revizyonistleri de çürümekten, dünya işçi sınıfı ve halkları tarafından lanetlenmekten, kurtulamayacaklar, eninde sonunda yokolup gideceklerdir.

Ama Lenin ve Stalin'e, Marksizm-Leninizm ve sosyalizme sadık kalanlar boy atıp büyüyecek sınıfsız toplumu mutlaka kuracaklardır.

ÇKP'NİN 1962'DE TİTO HAKKINDA SÖYLEDİKLERİ:

Tito gurubu, "sosyalizmin", kuruluşu için, kendisini emperyalizme satarak ilerlediği "eşsiz yolu" değiştirmiş değildir. Tersine, bu kişiler, Amerikan emperyalizminin saldırdığı ve savas politikasının hizmetinde git gide daha ateşli bir biçimde çalışmaktadırlar. Amerikan emperyalizmi Tito gurubunu, geçenlerde 100 milyon doları aşkın bir ek "yardım"la ödüllendirmiştir. Tito gurubu, eskiden beri kullandığı "bloklar dışı kalma" ve "olumlu biçimde birarada yaşama" örtüleri altında Asya Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal ve demokratik hareketlerini baltalamak ve sosyalist kampla bütün barışsever ülkelerin birliğini çökmek için elinden geleni yapmaktadır.

Tito gurubunun revizyonist, çizgisinin ve Amerikan emperyalizmine bağımlılığının gittikçe artması yüzünden, Yugoslavya sosyalist bir ülke olmaktan çoktan çıkmıştır ve bir hayli zaman varki, Yugoslavya'da kapitalizmin kerteli bir restorasyonu başlamıştır. (Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz S. 55-56).

Tito kliği, revizyonist bir çizgi izleyen dönekler gurubunun bir partiyi nasıl yozlaştıracağını ve sosyalist bir ülkeyi nasıl kapitalist bir ülke haline dönüştürdüğünü gösteren bir aynadır. (Aynı kitap Sf: 320).

TOGLIATTİ REVİZYONİSTE 1960'LAR DA YUGOSLAVYA İLE İLGİLİ

ŞUNLARI SÖYLÜYORDU:

"Yugoslavya'da kapitalizmin restore edilmiş olduğunu söylediğimizde herkes bunun doğru olmadığını biliyorsa- öteki diyebileceklerimize hiç kimse inanmaz ve herkes bunun bir abartmadan, ibaret olduğunu düşünür."

İSMAIL BİLEN REVİZYONİSTİNİN YUGOSLAVYA HAKKINDA SÖYLEDİKLERİ:

"Değerli Yoldaşlar; Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Yugoslavya Komünistler Birliği'nin 11. Kongresi'ni kardeşçe selamlar, çalışmalarında başarılar diler.

Bununla birlikte ilk kez bir TKP delegasyonu Yugoslavya Komünistler Birliği'nin Kongresi'ne, partinizin böyle yüksek bir forumuna katılıyor.

Değerli yoldaşlar, TKP Merkez Komitesi, Yugoslavya Devamı Sayfa 15'de

ARNAVUTLUK HALKI AÇ YAŞAR AMA DİZ ÇÖKMEZ

Çin hükümeti 7 Temmuzda Arnavutluk hükümetine verdiği bir nota ile Arnavutluk'a olan ekonomik ve askeri bütün yardımını kestiğini ve Arnavutluk'ta çalışan Çin'li uzmanları geri çekmeyi kararlaştırdığını tek taraflı olarak resmen ilan etti.

Çin Komünist Partisi'ni ve hükümetini gaspeden oportünist kliğin uluslararası komünist harekete karşı giriştiği bölücü ve yıkıcı çabalardan, dünya halklarına ve işçi sınıfına karşı emperyalistler,gericiler ve revizyonistlerle işbirliği için deki karşı devrimci faaliyetinden sonra, Arnavutluk halkına karşı giriştiği bu düşmanca tavrı beklenen bir gelişmeydi. Nitekim dergimiz bu noktaya varacağı belli olan Çin'in yeni oportünist yöneticilerinin karşı devrimci tavrılarını her fırsatta ortaya koyarak onların "sosyalizm" "marksizm" leninizm" maskesini yırtarak gerçek yüzlerinin açığa çıkmasını sağlamaya çalıştı.

Bütün revizyonistlerin bir niteliği de şovenist olmalarıdır. II. Enternasyonal oportünistleri dünya halklarını boğazlayan kendi emperyalist devletlerini desteklemişlerdi. Tito revizyonizmi Arnavutluk halkına ve devletine karşı alçakça saldırı ve komplolar düzenleyerek boyun eğdirmeye çalışmış gerici

şoven bir faaliyet yürütmüştü. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri Arnavutluk ve Çin halklarına karşı küstahça bir şekilde büyük devlet şovenizmini uyguladılar. Ekonomik abluka ve askeri şantaj ve tehdide başvurdular. ÇKP'ni ve Çin hükümetini gaspeden yeni oportünistler de sınıf kardeşlerinin gittiği aynı yoldan yürümekte, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetine karşı ekonomik ve askeri bütün yardımları keserek büyük devlet şovenizmi politikası uygulamaktadırlar. Çinli oportünistler, böylece, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu şanlı AEP i ve kahraman Arnavutluk halkını Marksizm Leninizm yolundan, sosyalizm yolundan sözde döndürebileceklerini ummaktadırlar. Onlar bu gerici abluka ve şantaj politikasıyla AEP ve Arnavutluk halkını başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe kararlılıkla karşı çıkmaktan vazgeçebileceklerini boşyere beklemektedirler. Çinli oportünistler böyle yaparak AEP ve Arnavutluk halkını dünyanın ezilen halklarının devrimlerini, dünya işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelelerini kararlılıkla desteklemekten, vazgeçebileceklerini boşuna ummaktadırlar.

Stalin'in ölümünden sonra,

Şanlı SBKP yi ve devlet yönetimini gaspeden Kruşçev Brejnev revizyonistleri de başında Enver Hoca'nın bulunduğu AEP ve başında Mao Zedung'un bulunduğu ÇKP'ne Marksizm-Leninizm sadık kalan diğer komünist partilere saldırıya geçmişlerdi. Marksizm Leninizmi kararlılıkla savunan AEP ve ÇKP ye karşı iftira dolu saldırılar yöneltmiş, ekonomik ve askeri alanlarda şantaj ve baskı yoluyla boyun eğdirmeye çalışmışlardı.

Kruşçev revizyonisti, Arnavutluk'u küçük bir ülke olduğunu, yardıma muntaç olduğu gün, ayakta duramayacağını söyleyerek, Marksizm-Leninizme ihanete, sosyalizmden döndürme ye kapitalist yolu tutmaya zorlamıştı. Enver Hoca yoldaşın ve AEP'nin revizyonizme kararlılıkla karşı koyması, marksizm-leninizme, sosyalizme bağlı kalmak ta direnmesi üzerine Kruşçev revizyonisti Arnavutluk'a yapılan bütün ekonomik ve askeri yardımı kesmiş, kahraman Arnavutluk halkına bu yolla boyun eğdirmeye boş yere çabalamıştı.

Kruşçev revizyonistlerinin AEP ve ÇKP'ye Arnavutluk ve Çin'e karşı bu düşmanca saldırıların, Marksizm Leninizme ihanet etmelerinin kaçınılmaz sonucu, ABD emperyalizmi ve diğer gericilerle işbirliğine girmelerinin ayrılmaz bir parça

sıydı.

1950 lerde, 60'larda Kruşçev revizyonistlerinin yaptıkları bugün Çin'li oportünistler tekrarlamaktadır. ÇKP' yi ve hükümeti gaspeden oportünist kliğin, Arnavutluk'a ekonomik ve askeri yardıma kesmesi, iftira dolu saldırıları onun Marksizm Leninizme ihanet etmesinin kaçınılmaz sonucu, ABD emperyalistleri her türden gericiler ve revizyonistlerle işbirliğine girişmesinin ayrılmaz bir parça sıdır.

Çin'li oportünistler, Kruşçev gibi Marksizm-Leninizme ihanet ederek revizyonizme saptılar. Bunun kaçınılmaz sonucu olarak bugün her yerde milli demokratik devrim mücadelelerine sosyalist devrim mücadelelerine karşı çıkmaktadırlar. Ama ABD emperyalistleri, diğer emperyalistler, her türden gericiler ve Tito revizyonistleriyle ise ekonomik, siyasi, askeri işbirliği yapmaktadırlar.

İşte Çin'li oportünistlerin Arnavutluk'a karşı büyük devlet şovenizmi politikası uygulamalarının Arnavut ve Çin halkı arasında proleter enternasyonalist dayanışmasının ifadesi olan ekonomik ve askeri yardıma kesmelerinin nedeni kendi ihanetlerine ve karşı-devrimci politikalarına AEP ve

Devamı Sayfa 15'de

Arnavutluk'ta parti önderliğinde, proletarya diktatörlüğünü her türlü iç ve dış burjuva tehlisesine karşı kararlılıkla koruma ve sürdürmeye bağlı olarak, sosyalizmin ekonomik inşası ve gelişmesinde gün geçtikçe daha büyük başarılar kaydedilmektedir.

Beşinci Beş Yıllık Plan döneminde ekonominin bütün dalları daha da gelişmiş ve güçlenmiştir. 1975'te 1970'e göre sosyal üretim yüzde 37 ve milli gelir yüzde 38 oranında artmıştır, bu oran, nüfus artış oranından üç misli hızlıdır.

EKONOMİNİN ÖNCÜ DALI SANAYİDEKİ GELİŞMELER

Beşinci Beş Yıllık Plan dönemi boyunca sosyalist sanayileşmede kaydedilen ilerleme ile, sanayinin genel iktisadi gelişmedeki öncü rolü daha da kuvvetlendirilmiştir. 1970'e göre, 1975'te sanayi üretimi toplam % 52 oranında artmış, yıllık ortalama artış hızı % 8,7 olmuştur.

1976-1980 dönemini kapsayan, Altıncı Beş Yıllık Plan, Arnavutluğu bir tarım sanayi ülkesinden sanayi tarım ülkesine dönüştürme yolunda, sosyalist sanayide gerçekçi daha büyük bir gelişmeyi öngörmektedir.

Bu plana göre sözkonusu dönemde sanayi üretimi % 41-44 oranında artacak, bunun içinde üretim araçları üretimindeki artış % 60 kadar olacaktır. Bu dönemde gerçekleştirilecek olan sanayi üretiminin toplam değeri 1951'den 1970'e kadar uzanan dört beş yıllık planın sanayi üretimlerinin toplam değerini aşacaktır.

Bugün Çin'in oportünist yöneticilerinin yaptığı gibi 1960 larda da Kruşçev-Brejnev reviz-

yonistleri Arnavutlukta bütün yardımları keserek vahşi bir abluka uygulamışlardır. Sovyet revizyonistleri böylece Arnavutluk'ta sosyalist ekonominin inşasını sabote etmeye, engelleme ya çalışıyor ve tehditkar bir havayla oldukça umutlanıyorlardı. Ama umduklarının tersine 1960 yılına göre 1975'te toplam sanayi üretimi 3,9 misli, petrol ve krom sanayilerinin üretimi 3,1 misli, bakır sanayisinin üretimi 21 misli, enerji üretimi 7,1 misli, kimya sanayisi üretimi 24,8 misli ve makina sanayisi üretimi 14,4 misli artmış bulunmaktadır.

Yugoslav ve Sovyet revizyonistlerinin baltalama ve engelleme çabalarına, burjuva umutlarına karşı marksist leninist yolda, sosyalist yolda kararlılıkla direnen AEP nin kaydettiği bu başarılar, Çin'li oportünistlerin de baltalama faaliyetini boşa çıkaracağını ve burjuva umudunun kursağında bırakacağını gerçek delilleridir.

EKONOMİNİN TEMEL DALI TARIMDA GELİŞMELER

Arnavutluk, engebeli bir dağlık arazisi ve ovalık bölgesinde ancak sınırlı toprakları olan küçük bir ülkedir.

Kurtuluştan yani 1945' den önce Arnavutluk toprak ağalarının ve büyük burjuvazinin hakim olduğu, emperyalizmin yarı-sömürgeci olan geri bir tarım ülkesiydi. Arazisinin dağlık olma-

sı da eklenince kurtuluşta önce tarımın hem daha az alanda yapılabilmesi hem de daha geri

olmasını arttırıyordu.

Şanlı AEP önderliğinde 1939-44 yılları arasında İtalyan ve

Devamı Sayfa 15'de

Çin'in oportünist yöneticileri kimlerle işbirliği yapıyor?

Arnavutluk'ta sosyalizmin inşasını baltalamak ve savunmasını güçsüz düşürmek amacıyla ekonomik ve askeri bütün yardımları kesen Çin'in oportünist yöneticileri diğer yandan emperyalistlerle, gericilerle ve Tito revizyonistleriyle karşılıklı ve karşılıksız ekonomik askeri işbirliğine ve yardımı geliştirdiler.

Yanda değişik zamanlarda Yugoslav revizyonistleri, Batı Avrupa emperyalistleri, Amerikan ve Batı Avrupa emperyalistlerinin uşağı gerici Mabutu rejimiyle ekonomik askeri alanlarda geliştirdiği işbirliğinin belgelerini veriyoruz. Çin'li oportünistlerin geliştirdiği bu işbirliği onların dünya halklarıyla, işçi sınıfı ve sosyalist ülkelerde enternasyonalist dayanışmayı bir kenara attıklarının ekonomik askeri alanlardaki delilleridir.

Başında Mao Zedung yoldaşın bulunduğu ÇKP ve Çin hükümeti son yıllara kadar, dünya işçi sınıfının, ezilen halkların bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerini desteklemekle tanınıyor ve bütün ülkelerin işçileri ve ezilen haklıları arasında halklı bir sevgi ve güven kaynağı oluyordu.

Den Siao Ping ve diğer oportünistler yönetimi ele ger-

çirdikten sonra daha önce yardım yaptıkları hemen hemen bütün kurtuluş mücadelelerine yardımlarını adım adım kestiler. Ama bunun yerine emperyalizme, sosyal emperyalizme bağımlı gerici yönetimlere karşılıklı karşılıksız ekonomik ve askeri yardım yapmayı geliştirdiler. Tito revizyonistinden İran Sahrna, Amerikancı Enver Sedat'dan Zaire diktatörü Mabutu'ya kadar birçok gerici yönetime yardımı geliştirdiler. Bunun yanında önce Japonya daha sonra ise Batı Avrupa emperyalistleri İngiltere vb. emperyalist ülkelerle iktisadi alanda ticareti, ve işbirliğini geliştirmeye başladılar. Şimdi de yavaş yavaş ABD emperyalistleriyle ekonomik askeri işbirliği ve ticareti geliştirmeye çalışıyorlar.

Hatırlanacağı gibi Kruşçev revizyonistleri de Arnavutluk ve Çin'e bütün yardıma ve işbirliğine son verirken, ABD, Batı Avrupa emperyalistleri ve gerici rejimlerle, Tito revizyonistleriyle işbirliğini geliştirmişlerdi.

Bütün bu gerçekler Çin'in oportünist yöneticilerinin Arnavutluk'a ekonomik-askeri yardımları kesmelerinin gerici ve karşı-devrimci gerçek niteliğini açıkça ortaya koymaktadır.

ANKARA EGO İŞÇİLERİ İŞ VE CAN GÜVENSİZLİĞİNİ PROTESTO ETTİLER

EGO Genel Müdürlüğünde çalışan işçilerin birliğini yıpratmak için Toplu Sözleşme Görüşmeleri de devam etmekte iken, işveren işçilerin iş ve can güvenliğini sağlamamakta bu ve buna benzeyen anti-demokratik, uygulamalarını da kasıtlı olarak devam ettirmektedir.

Daha önce Kuruluşun Havağazı işyerinde çalışan 4 emekçi, iş ve can güvenliğinden yoksun olduklarını yaşamışlar ve ölümden kıl payı kurtulmuşlardır. Bu önlem almamadan doğan, zorla çalıştırılma sonucu meydana gelen zehirlenme olayıdır. Bu zehirlenmeyi çalışan emekçilerin ihmeline bağlamak isteyen işveren vekilleri bunu ispatlamak için kendileri onarım yapmak istemişler ve bu sırada kendileri de zehirlenmeyle karşı karşıya kalmışlardır. Aradan bir kaç gün geçtikten sonra 8.7.1978 Cumartesi Saat 20.00 sıralarında elektrik direğinde meydana gelen arızayı gidermek için çalışan, 23 yıllık işçi Hüseyin ATAŞEL, emniyet kemerinin kopması sonucu yare düşmüş bir müddet koma-

da kaldıktan sonra pazar akşamı şehit olmuştur. Bunlar zincirleme olarak yaşanan ve iş güvenliğinin olmayışı ve işverenlerin, işçilerin hayatını hiçe saymalarının sonucudur. Bir arkadaşlarının ölüm haberi Pazartesi, (10.7.1978) işçi arkadaşlar tarafından öğrenilmiş ve sınırlar son safhaya ulaşmıştır. Hüseyin ATAŞEL'in vücudunda elektrik çarpmasını belirten siyah yanık izlerinin de bulunduğu öğrenilmiştir. İşverenler elektrik çarpmasını gizlemeye çalışmak için üstün çaba gösterdiler. Daha sonra işçiler arkadaşlarının nezasesinin işyerine getirilmesini istediler ve gerekli girişimleri yaptılar.

Bu arada EGO işvereni kendisini şirin göstermek için ölen işçiyle alay edercesine çelenk gönderdi. Gönderilen çelenk işçiler tarafından nefretle kınandı ve kabul edilmediği bildirildi.

Cenaze saat 16.00'da Kuruluşta getirildi. İşvereni çağırdığı olan sorumsuzluğu işyerinde iş ve can güvenliğinin olmadığı ko-

nuşmacı işçiler tarafından belirtildi. Saygı duruşu yapıldıktan sonra işçiler hep bir ağızdan "iş ve can güvenliği istiyoruz, Kahrolsun işçi düşmanları, Hüseyin ATAŞEL'in katili EGO işverenidir" diye sloganlar atıldı. Daha sonra EGO Genel Müdürlüğünün göndermiş olduğu çelenk işçiler tarafından yakıldı ve Siyah Çelenk'de Genel Müdürün o dasına konuldu. Kuruluş içerisinde cenaze ile birlikte protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş esnasında "Yaşasın işçilerin birliği, iş ve can güvenliği hakkımız, söke söke alırız" sloganları atıldı. Yürüyüşü izleyen halk işverenin bu tutumunu nefretle kınadı. Daha sonra cenaze arabaya konularak iki otobüs ve 4 araba dolusu işçi refakatinde Hüseyin ATAŞEL'in doğum yeri olan Sincan'ın Kızılcaköyüne gönderildi. Kızılca köylüleri işçilerin oluşturduğu bu birliğe olan memnuniyetlerini belirtti.

İşçilerin bu birliğinden rahatsız olan TİP, TSİP, T"K"P ve besleme örgütü İGD'li sosyal fa-

şistler çeşitli bahaneyle, yapılan protestoya karşı çıkmaya başladılar. Onlara görecelengün yakılması ayıp olmuş, işverene karşı yanlış oldu gibi işçi düşmanı siyasetleri gereği uzlaşmacı sözlerle bu hareketi kışkırtmaya çalıştılar. Ama sosyal faşistlerin tüm çabaları sonuç vermedi. Bunun yanında işçiler onların gerçek yüzlerini burda da gördüler. Dergimize gönderdikleri mektupda bir grup EGO'lu işçi şunları söylüyor:

Biz işçiler patronlara onların savunuculuğunu yapan faşist ve sosyal faşistlere birliğimizle gereken dersi EGO'da ve receğiz ve her iş ve can güvenliğimizin olmadığı yerde direnişimizi, mücadelemizi her gün kazandığımız tercübelerle daha da yükselteceğiz.

İŞÇİLERİN İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR
EGO'DA ANTI DEMOKRATİK UYGULAMALARA SON YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ

Tarım işçileri üzerindeki sömürü ve zulme karşı mücadele edelim

Hepimizin bildiği gibi, bundan 1-2 ay önce Pazarcık Narlıda İLERİ ÇAPA İŞ SENDİKASI KURULDU. İLERİ ÇAPA İŞ NE İÇİN KURULDU. Ne yapmak istiyor. Ve ne iş yapıyor bu sorular, bütün halkımızı yakından ilgilendirdiği için, İLERİ ÇAPA İŞ OLARAK bu yazımızla cevaplandırmaya çalışacağız. Ancak bu sorulara doğru cevap bulabilmek için, tarım işçileri olarak kendi durumumuzu gözden geçirmeliyiz... Bizler karnımızı doyurabilmek için, Antep'ten, Urfadan, Adıyaman'dan, Pazarcık ve çevre köylerden akın akın Kadioğullarının, Emiroğullarının, Filoların, Hacı Ahmetlerin ve diğer, top rak ağalarının tarlalarında çalışmak üzere geliriz. Haksızlık, zulüm, sömürü bu noktada başlar.

"Elçi" daya başı diye birisi bizi satmıştır. Ağaya ücretimiz belli değil, çayın, şekerin, koyunun, Pamuğun, bil cümle malların fiyatı önceden bilinir. Ama biz ücretimizi önceden bilemeyiz. Kendimizin emeğini satar ken pazarlık yapamayız. Halbuki biz insanız, ücretimizi kendimiz tesbit edebilmeliyiz. Tarım işçileride kargaların gülüp geçeceği bir ücretle çalışmaktadırlar. Ücretlerimizle ilgili olarak, CHP Hükümetinin ettikleri nede değinmemiz gerekir. CHP hükümeti hiç bir yerde uygulanmayan bir asgari ücret tesbit etti. Bu asgari ücret aslında asgarininde asgarisidir. Bu pahalılıkta ve yoksullukta tespit edilen ücret hattından fazla düşüktür. İkincisi CHP hükümeti bu tespitlerde çocuklara ay-

rı, büyüklere ayrı ücret uygulayarak, eşit işe eşit ücret ilkesini çiğnemıştır. Bugün tarlada bir çocukta aynı çapayı vurmakta bir büyükte aynı çapayı vurmaktadır. Ve aynı ücreti almaları gerekir. Üçüncüsü CHP ve Ecevit alınan bu kararın uygulanması için gerekeni yapmamışlardır. Dolayısıyla bu karar havada asılı kalmıştır. Bu durum CHP ve Ecevit Hükümetinin tarım işçilerinden yana değil Komprador Patron ağalardan yana olduğunu bir kere daha göstermiştir. Ağaların ve dayıbaşılardan yaptıkları sadece bu değil. Bizler iş yerine götürülürken traktörlerle ve her türlü tehlikeyi göze alarak götürülmekteyiz. Bu durum bizi her an ölümlerle karşı karşıya bırakmaktadır.

Bundan başka, oturduğumuz çadırlar, içtiğimiz (Kanal suyu dur) yediğimiz yemek bizim her bulaşıcı bir hastalığa yakalanmamıza yol açabilir. Hele kurdaktaki bebelerin durumu, bu gibi işe dur demek için yeterde artar bile. Ağanınla dayıbaşının korkusunda analar, bebeleri ne bakamazlar ve onlar bütün gün yazıda kendileri ağlar, kendileri susarlar. Halbuki sağlık sorunlarımızın devlet tarafından mutlaka ve hemen çözülmesi gerekir.

Ya iş saati meselesi? Bu gün kanunen bir işçinin 8 (sekiz) saat çalışması gerekir, fazla çalıştırılmaz. Bize gelince, 11-12 saat çalıştırılmaktayız. Bu gözümüzün içine baka baka yapılan bir haksızlık, baskı sömürü-

değildir? bunu düzeltmek gerekmezmi? Arkadaşlar, emekçi halkımız, tarım işçilerinin sorunları bitmedi daha, başkaları var ki bunlardan beter. Mesela toprak ağalarının onların züppe çocuklarının veya usaklarının bizim aklarımıza bacılarımıza yaptıkları işe tamı tamına namussuzluktu. Bu işrenç aşaklık herifler bizi, aklarımızı, bacılarımızı soyup soğana çevirdikleri yetmiyormuş gibi birde namusumuza el atmakta analarımızı, bacılarımızı yoldan çıkarmak istemektedirler, ayrıca çocuklarımızı hakarete uğratmaktadır, dövmetedirler. Bütün bunlardan başka hiç birimizin iş güvenliği yoktur. Ağane zaman isterse istediğini, işten kovabilir. Bu böyle gelmiş ve şimdi böyledir. Ama böyle gitmemelidir. Kimse anamıza, bacımıza, çocuğumuza, namusumuza hakaret etmemelidir. Evet tarım işçisi kardeşler. İşte bizim durumumuz budur, bu ne yalandır, ne iftira ve ne de bu durum gizlidir. Bu durum neden böyledir? Bu haksızlıkların kaynağı ülkemizdeki komprador, patron ağa düzenidir. Bu düzenin sahipleri Komprador patron ağalar bir yandan tarım iş kanununun çıkmasını engelleyerek tarım işçilerini haklarından mahrum etmekte bir yandada tarım işçilerini Alevi-Sünni, Kürt-Türk diye bölerek onların örgütlenip mücadele etmesini engellemektedirler. İşte bu durumu tesbit eden İLERİ ÇAPA İŞ SENDİKASI, ücretlerin önceden işçiler tarafından belirlenmesi

amacıyla, dayı başlıktan kaldırılması için, eşit işe eşit ücret için, sağlık ve diğer sosyal haklarımızın alınması çocuklarımıza, namusumuza el sürülmesinin ortadan kaldırılması için, 8 saatlik gününün uygulanması ve tarım iş kanununun çıkarılması için ve bütün bunların kaynağı olan komprador patron ağa düzeninin yıkılması için, işçilerle beraber mücadeleyi yavaş ama başıyyla yürütmektedir. İşçi arkadaş, ileri çapa iş'in yürüttüğü mücadelede başarılı olmak istiyorsak, hiç bir dedi kodaya al dırmadan, ağalardan korkmadan, ileri Çapa işe sahip çıkalım bütün meselelerimizin çözümü için İleri Çapa iş'e baş vuralım, ağaya karşı mücadelede ileri Çapa işte birleşelim. Çünkü birlikten kuvvet doğar.

Ne biz tek başımıza başarılı oluruz, nede sendika tek başına başarılı olur. Biz sendikaya sahip çıkmalıyız ki, sendikada haklarımızı alalım. Tüm tarım işçilerini vurguncu ve ağaların kurduğu sahte sarı sendikalara, aldanmamaları için uyarıyor, ve ileri Çapa iş etrafında birleşmeye ve haklarımızı almak için mücadeleye çağırıyoruz.

ÇOCUKLARA VE KADINLARA YAPILAN HAKARETLERE SON!
ALEVİ-SÜNNİ KÜRT-TÜRK TARIM İŞÇİLERİ İLERİ ÇAPA İŞTE BİRLEŞELİM!
DEMOKRATİK TARIM İŞ KANUNU ÇIKARILMALIDIR!

İŞÇİLERİN YABANCI SINIRLARDA SÜRÜNMESİNİN NEDENİ KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİDİR

Ülkemizde gelişmekte olan komprador kapitalizm tarımda yağınlarca topraksız ve aztopraklı köylüyü, hatta bir kısım orta köylüyü işçi haline getirmektedir. Ama aynı zamanda milyonlarca işçiyi işbulamaz duruma sokmakta, açık ve gizli işsizliğin içinde sefaletle düşürmektedir. Bu kapitalizmin temel kanunudur. Ülkemizdeki hakim olan kapitalizm emperyalizmle bağamlı komprador kapitalizm olduğu için bu kanun daha da fazlasıyla işlemektedir. Bugün ülkemizde milyonlarca işsiz vardır yine milyonlarca üretken olmayan işlerde çalışan gizli işsiz vardır.

Bu durum işsiz kalan proleter ve yarı proleterleri yurt dışında iş aramaya itmektir. Yurt dışında çalışırken Türkiye'deki işsizliği kaldırmada yetmediği için işçiler kaçak yollar

la da olsa, yurt dışına işbulmaya çıkmaktadırlar.

Bu durum çeşitli üç kağıtçı kişi ve kurumların işçilerin parasını olarak onların yabancı sınırlarda süründürmelerine neden olmaktadır.

Aşağıda yayınladığımız röportaj Suudi Arabistan'da çalışmak için bir sahtekar tarafından paraları alınarak süründürülen ve birçok baskıdan sonra Türkiye'ye dönmek zorunda bırakılan bir grup işçiyle yapılmıştır.

İşçiler kendilerini aldatarak para yiyen böyle üç kağıtçıların türeyebilmelerinin esas sebebinin işsizliği yaratan komprador patron ağa düzeni olduğunu kavramalı, kurtulmak için bu düzeni yıkmak gerektiğini öğrenmelidirler ve öğreneceklerdir de.

HB- Adınız?

C - Hasan Göçer, Ali Bayat.

HB- Nereye gidecektiniz? Sizi kim götürüyordu?

C - Arabistan'a turist olarak gidip, orda çalışmak için. Bizi götürülen adamın ismi Hüseyin Şimşek'tir.

HB- Kaç kişiydiniz? Nasıl gidecektiniz?

C - İskenderun'da tanıdığımız Mahmut isminde bir adam geldi bize dedi ki bir adamın dayısı bizim komşumuzdur. Arabistan'a işçi götürüyor. Mahmutla bizi götürülen adam geldiler. Pasaportlarımızı topladı ve bize şunları söyledi: "Siz her biriniz bana 7 bin lira verin gerisine karşılığın bütün masraflar dahil, olmak üzere sizi oraya götürüp, işe koyacağım. Eğer siz ordaki iş durumunu beğenmezseniz sizi bir hafta sonra gittiğimiz arabayla geri Türkiye'ye getireceğim." Bize böylece söz verdi ve dedi ki; şimdi herbiriniz 4 bin lira vereceksiniz geri kalanı orda verirsiniz biz de her birimiz 4 bin lira verdik.

HB- Pasaportları vize etmediniz mi?

C - Pasaportları vize etmek için evvela kendisi gitti fakat geri geldi. Ankara'ya götürdü vize yapmadılar. Daha sonra Antep'e gittik. Orada pasaportları vize etmek için bugün, dedi yarın dedi derken bir gün bizi bekletti. Ve vize etti. On dan sonra da gitti.

HB- Ne ile gittiniz, yolda giderken nasıl oldu?

C - Bizi götürülen Hüseyin Şimşek adındaki adam daha evvel arabaya tutup Arabistan'a gideceğiz dediği halde bizi trenle götürdü. Tren Suriye sınırına, gelmeden önce biraz yavaşladı. Bizi götürülen adam bize dedi ki; trenden atlayın ilk önce kendisi atladı sonra arkasından biz teker teker atladık. Trende atlamadan önce 7 bin liradan kalan her birimizdeki 3 bin lirası da topladı, dedi ki sınırda la zım olur bende az para var.

Meğer bizi götürülen adam tren şefine rüşvet verip yani anlaşmışlar, onun için tren yavaşlamış. Biz indikten sonra, tren tekrar hızlandı gitti. Biz etrafımıza baktık ki ne istasyon ne de durak falan değil. Bizi arkasına taktı 1 saat yürüdük - ten sonra bir Suriye köyüne girdik. Orada bir minibüse bindik, asfalta kadar gittik. Asfalta bir otobüse bindik. Böylece ne pasaport yoklaması ne bir şey yapılmadan Halep'e geldik.

HB- Halep'te kaç gün beklediniz, niçin?

C - 8 gün bekledik. Çünkü bizi götürülen adam dedi ki ben bir yere gidip para getireceğim benim üzerimde para yoktur. 8 gün geçtikten sonra geldi. Ben adamı bulamadım siz bana 500'er lira daha verin orda size veririm dedi. Meğer bir yere gidip para getirmesi yalanmış maksadı bizden para çekmekmiş.

Şam'a gittik, orada sınırda bırakmadılar. Meğerki Gaziantep'te yaptığı vize sahteymiş bizi orda aldatmak için yani orda da kendisine karşı gelmememiz için orda sahte bir vize yaptırmış. 7 gün de Şam'da kaldıktan sonra oradan uçakla bizi Ürdün'e götürdü. Kalan paramızı da bizden aldı. Böylece hepimiz topfam, 194 bin lira ödemiş olduk. Bizde de hiç para kalmadı.

HB- Ürdün'e kadar gittikten sonra nerede kaldınız?

C - Ürdün'e kadar gittikten sonra otele kaldık ve Arabistan'a geçmek istedik. Pasaportlarımızı vize yapılamadığı için bizi bırakmadılar. Ürdün'de 30-35 gün kaldık. Çünkü biz getiren adam bizim pasaportlarımızı topladı otelciye verdi. Bize dedi ki, benim bir arkadaşım burda Gümrükte çalışıyor onu bulalım, onu bulduktan sonra işimiz tamamdır. Bizi otele bıraktı, gitti. Bekledik bekledik Hüseyin Şimşek sahtekarı gelmedi. Otelci de bizim pasaportlarımızı vermedi ve o adamda bir daha gelemez oldu.

HB- Niçin pasaportlarınızı vermedi?

C - Çünkü otele 18-19 gün bekledik. Adam gelmeyince bizden otel parasını istedi. Bizde bir kuruş olmadığı için, yani cebimizde ne kadar para varsa hepsini namussuz ve sahtekar olan bizi götürülen adam aldı götürmüştü. Bu sebeple pasaportlarımızı vermediler. Hepimiz dağıldık, kendimize iş aramaya çıktık. Kimimiz çalıştı, kimimiz de dilenmeye başladı. Otele yatamıyorduk çünkü paramız yoktu. Orda burda sabahlıyorduk. 10-15 güne kadar çalıştıktan sonra kendi pasaportlarını alabilenler, dağıldılar ve birbirimizi kaybettik.

HB- Siz nereye gittiniz?

C - Biz 4 kişiydik Ürdün'den çıktık Arabistan'a doğru 4 gün 4 gece yol yürüdük, biz Arabistan'a tam geçerken yakalandık.

Bize bağırıp çağırdılar biz dil bilmediğimiz için ne söylediklerini bilmiyorduk. Bizi bir sıraya dizdiler tokatla ve iki jandarma belinde palaskayı, çıkararak bizi palaskayla dövme ye başladılar. Kendileri yorulduktan sonra nezarete atıldılar. Nezarete bir gün kaldıktan sonra cezaevine gönderdiler.

20 gün cezaevinde kaldık. Oranın cezaevi çok kötüdür. Betonun üzerinde öylecene yatıyorduk. Hiç te yatamıyorduk. Çünkü yattığımızda odun gibi oluyor - duk. Ancak mecburiyet karşısında öylecene yatardık.

Bizi cezaevinden aldılar. Ürdün'e gönderdiler Ürdün'de de üç gün cezaevinde kaldık. Orada da çıkardılar doğru Türkiye sınırına gönderdiler.

HB- Türkiye sınır yetkilileri size ne yaptılar?

C - Bize bağırıp çağıırıp küfür ettiler. Bir daha böyle vizesiz olarak yurtdışına çıkmanın dediler. Biz başımızdan geçenleri anlattık. Gümrüktekiler ise siz de gözünüzü açın, nereye gitseniz gene de siz haklısınız dediler.

HB- Hiç mahkemeye dava açmadınız mı?

C - Mahkemeye dava açtık. Hüseyin Şimşek sahtekarı Kilis'li imiş. Orda dava açtık fakat bu devlet patronların, ağaların ve sahtekarların devleti olduğu için bizim açtığımız davayı sonra size bildiririz diyerek örtbas ettiler. Bizi başından savdılar. Böylece ekmeğimizden daha da mahrum yaptılar.

HB- Türkiye'de niçin çalışmıyorsunuz?

C - İş yoktur. Çalışırken emeğimizizin karşılığını alamıyoruz. Çok düşük ücretle çalıştırıyorlar. Bize verdikleri ücret le geçimimizi sağlayamıyoruz.

HB- Türkiye'de çalıştınız mı çalıştınız ise, ücret olarak bir günde kaç lira alıyordunuz?

C - İskenderun'da çalıştım. 50 lira yömüye alıyorduk. Aldığımız ücret bizim bir gün yemek

ihtiyacımıza yetmiyordu. Çoğu zaman da köydeki küçük toprak ağaların ve büyük toprak ağalarının tarlalarında çalıştık. Aya bize 40-50 lira veriyordu... Biz de borç harç ederek zannettik ki dış devlete gidersek kurtuluruz. Halbuki bu düzenin, olduğu ülkelerde yani ağaların, patronların hakim olduğu devletlere hangisine gidersek gidelim kurtulamayız.

HB- Şimdiki düzeni nasıl görüyorsunuz?

C - Bugünkü düzen fakirler için ölümdür. Bu düzen patron ve ağaların yararınadır. Çalışan, biz yani işçi ve emekçilerdir.. Ve aç kalan yine işçi ve emekçilerdir. Yiyen, gezen, villalardan, özel plajlardan çıkmayan ise patron ve ağalardır. Devamlı olarak zam geliyor. Bundan zarar gören işçi ve köylülerdir.. Kazanan ise patronlardır.

HB- CHP Hükümetini nasıl görüyorsunuz?

C - Daha önce 7 aylık dönemde CHP'yi gördük neler yaptı. Daha Amerika'nın ve Rusya yararına Türkiye'deki halk çocuklarını ve Yunanistan'daki halk çocuklarını birbirine kırdırttı.. Kıbrıs'ta bunu yaptı. İşte Ecevit'in 7 aylık dönemi böyle idi. Şimdi yine Ecevit'in dönemini yaşıyoruz. CHP, yani Ecevit seçimden önce oy alabilmek için, bize yani halkımıza şunu söylüyordu: "eğer başa geçerse hayat pahalılığını kaldıracakız, topraksız köylüye toprak vereceğiz, ölen gençlerimizin hesabını soracağız, işte, sokakta ve okularda can güvenliğini sağlayacağız". Bunların hepsi oy alabilmek için halkı kandırmaktan başka bir şey değildir. Şimdi bunu daha iyi anlıyoruz. Çünkü Ecevit yani CHP başa geçerse zam yapıyor ve paramızın değerini düşürdü. Hayat pahalılığını yarattı ve yaratıyor. Olaylar daha devam ediyor. Sokakta, okulda ve kahvelerde her gün faşistler halkımıza saldırmakta 7 yaşından tut 70 yaşına kadar, suçsuz günahsız kurşunlanmakta, ölmektedir. Ve son defa şunu söyleyeceğiz. İşçi ve Köylüler, hepimiz CHP'nin bu açık yüzünü görüp onlara dersini vermelidir.

HB- Devrimcilere söyleyecekleriniz bir şeyler var mı?

C - Evet çok şeyler vardır.. Devrimcileri Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Laz halkını örgütlü bir şekilde birleştirmek patronların ve ağaların düzenini yıkıp, ezilenlerin düzenini kurmak için mücadele etmelidirler. Devrimciler halkın içine inip, toplantılar düzenleyip meseleleri halka anlatmalıdırlar. İşte bunlar devamlı şekilde yapılırsa, devrim daha yaklaşmış olur. Diğer bir mesele ise halkın içine gidip bizzat halkın sorunlarına çözüm getirmeleri ve köylüler içindeki sorunları çözmeye çalışmaları ve halkı birleştirmeye, çalışmalarını gerekir.

DÜNYA GAZETESİNDE GREV

Ben dünya gazetesinde çalışan bir işçiyim. Bir burjuva gazetesi olan Dünya'nın amacı soygun, reklamdır. Hayali konutlarla, çiplak kadın resimleriyle ve sözde yılın sanatçıları seçerek burjuva yazı kültürünü yayarak halkı sömürmeye devam ettiler.

Bütün bu sahtekarlıklarla kesesini kabartan bay patron yılbaşından beri süregelen toplu iş sözleşmesinden devamlı kaçmakta,

ve ona bu zemini hazırlayan komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet eden Türk-İş'e bağlı sendika ağalarıdır. 5 ay geçtikten sonra sendika, işçileri aldatmak için grev kararı almış, ama bütün beklemelelere rağmen uygulamaya geçilmemiştir. Bunun üzerine işçiler olarak direnişe geçtik, bir günü doldurmadan grev kararı alındığına göre biz

işçiler greve girdik 9 günlük bir süre direndik bu grevde bize sen dika destek olmadığı için HB ve HK taraftarları yurtsever devrimciler destek oldular. Devrimci müzik ve kültürüyle işçileri coş turdular. 9 gün sonrasında hayli bir hak aldık.

Bütün bunlara rağmen patron çeşitli oyunlarıyla 50'ye yakın işçiyi işten çıkartmıştır. Buna rağmen biz işçiler sınıf bilinci ne vardık. Kurtuluşumuzun ancak Emperyalizm ve Sosyal emperyalizm ve Komprador Burjuvazi ve Toprak Ağalarının yok edildiği demokratik halk iktidarında gerçekleş-

ceğine inanmış durumdayız.

Tüm işçilerin tazminatını alarak işten çıkarılmasını zafer olarak kabul eden HK taraftarları grev zamanında toplanan önceleri bizim grevimiz bitti başka bir yerde bu paraya ihtiyacı olan grevcilere verilmesini istiyoruz diyen kişilerle birleşerek bu parayı HK'na verilmesini istediler ve aldılar. Böylece küçük burjuva oportünist siyasetlerini birdaha kanıtladılar. Bunlar yetmiyormuş gibi bir de o paradan, hariç işçilerden mecburi tutularak 25'er lira da yardım parası toplandı.

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

"Üç Dünya Teorisi"

karşı-devrimci bir teoridir

Seylan Komünist Partisi, Mayıs 1978'de, yaptığı olağanüstü bir konferansta sözde "3 dünya" teorisini tartışmış ve bu teoriyi reddetmiştir.

Tehlikeli ve oportünist bir teori olan "3 Dünya" teorisi, esas düşman olarak gösterilen Sovyet Sosyal-emperyalizmine karşı birleştirilebilecek bütün güçleri, birleştirmeyi ve Sovyet sosyal-emperyalizmini tecrit etmek için "3 Dünya"nın sadece "2 Dünya" ile birleşmesini değil fakat ABD emperyalizmi ile de birleşmeyi istemektedir. Bu öneri, "3 Dünya" teorisinin baş sözcülerinden biri tarafından kısa bir zaman önce Fransız Haber Ajansı ile yapılan bir mülakatta kabaca kesin olarak şu kelimelerle ortaya konmuştur.

Bu teori sadece dünyanın durumunu sınıf sal tahlili temelinde oturmamakta fakat aynı zamanda düşmanlarımız arasındaki çelişkilerden faydalanma taktiğini karikatürize etmek tedir. Yani, ABD emperyalizmi ve Sovyet Sosyal emperyalizmi arasındaki çelişkiden faydalanmamız doğrudur. Fakat bu, dünya devrimi ve kurtuluş hareketlerinin çıkarlarına zarar vermeyecek bir şekilde yapılmalıdır.. Bu hiç bir zaman ne sosyalist ülkelerin dış siyasetinin esas unsurunun parçası olabilir ne de dünya devrimci hareketinin esas stratejisi olabilir. Bu aynı zamanda kendi içinde bir amaç haline gelemez.

Her hangi bir zamanda kimin esas düşman olduğunun belirlenmesi önemlidir. Partimiz, 11. Kongresi, bugün insanlığın ortak esas düşmanlarının hem ABD emperyalizmi hem de Sovyet Sosyal-emperyalizmi olduğunu ilan etmiştir. Bunların her ikisi de tehlikeli ve her ikisi de devrimin ve sosyalizmin düşmanıdır. Bir emperyaliste karşı mücadele etmek veya ondan kurtulmak için diğerine dayanmak kesinlikle yanlış bir taktiktir. Sovyet emperyalizmi sadece Amerikan emperyalizminin lehine olan statükoyu değiştirmeye çalışması anlamında savaşın daha büyük kaynağıdır. Fakat "3 dünya" teorisyenlerinin iddia ettiği gibi ABD emperyalizmi çökmüyor, karakteri değişmedi ve savaşın kaynağı olmaktan çıkmadı.

İki süper devletin hazırladığı savaş önleminin yolu, bir emperyaliste karşı diğerini desteklemek değildir, fakat iki süper devletin hakimiyeti altında bulunan ülkeler de dahil olmak üzere dünyanın her yerindeki devrimci hareketleri desteklemektedir. Bu devrimci hareketler mutlaka her ülkedeki iç gerici güçlere karşı yönelmelidir. Bunun için iki süper devlete ve yeni bir dünya savaşının patlak vermesine karşı mücadele ve bir kimsenin kendi ülkesindeki devrimin zaferi için mücadele mut laka iç içe olmalıdır. İki süper devlet arasında patlak verecek bir 3. dünya savaşı durumunda devrimciler emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürmeli ve kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmelidirler, ve böylece dünya devriminin zaferini mümkün kılmalıdır lar. Bu, tüm devrimcilerin enternasyonalist bir görevidir.

Aynı şekilde Konferans, 3 dünya düşünce sinin genel olarak sahte homojen bir birlik teorisi olduğunu vurgulamıştır. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri düşman sınıflara bölünmektedir. Gerçek anti-emperyalist ve devrimci güçlerle yan yana tümüyle gerici ve hatta faşist güçler de bulunacaktır.. Bir süper devlete karşı "ikinci dünya"yı meydana getiren emperyalist efendileri, ile beraber tüm güçlerin birliğini ve bir birlik şik cephesini tasavvur etmek sadece özünde sınıf işbirliği teorisi değil fakat aynı zamanda bir sınıf temelinden de yoksundur. Sadece bu ülkelerin gerçek anti-emperyalist ve devrimci güçleri dünya devriminin destekçileri ve müttefikleri ve uluslararası proletaryanın stratejisinin dayandığı sünunlar olarak düşünülebilir. Aynı şekilde, süperdevletlerle çelişkisinin olmasına rağmen sözde "ikinci dünya"nın emperyalist ve tekelci devletlerini hiç kimse dünya devriminin müttefikleri olarak düşünemez. Böyle bir birlik için çağrıda bulunmak, halklar aldatmak ve Avrupanın emperyalist ülkeleriyle sözde "3.dünya"nın gerici hakim sınıflarının, ittifak davasına hizmet etmek demektir.

Avrupa Ortak Pazarı, Batı Avrupa tekel-

leri bir örgütüdür. Bu, devrimin müttefik olamaz ve stratejik olarak bir kimse, aralarında çelişki ne olursa olsun süper devletlere karşı mücadele etmek için bunlara dayanamaz, bunun için "3 dünya" teorisyenlerini Amerikan emperyalistlerinin önderlik ettiği Nato'nun, Sovyet Sosyal emperyalistlerinin, önderlik ettiği Varşova Paktına karşı desteklenmesi çağrısı esas olarak anti Marksist-Leninisttir.

Bugün Marksist-Leninistlerin görevi bugünkü dünya devrimci güçlerine, uluslararası proletarya, ezilen halklar ve onların müttefiklerine kararlı ve sürekli yardım yapmaktır ve bunu yaparken de, düşmanlarımız arasındaki çelişkilerden bütün devrimci ve kurtuluş hareketlerini destekliyecek bir şekilde faydalanmalıdır. Hangi süper devletin daha tehlikeli olduğu konusunda spekülasyon yapmak veya biri veya diğer emperyalist devletlerle veya kendi ülkelerinin gerici güçleriyle gerici bir ittifakı savunarak devrimci güçlerin sınıf bilinçlerini karartmak görev değildir.

Konferans, aynı şekilde sosyalist ülkelerinde "3.dünya"ya dahil edilmesini çabalarını da reddeder. Hatta küçük Arnavutluk tek sosyalist ülke olarak kalsa bile sosyalist kamp mevcuttur. Çünkü o proleter iktidarının en yüksek şeklini temsil etmektedir - proletarya diktatörlüğü.

Son olarak, Seylan Komünist Partisi Konferansı "3 dünya" teorisinin her hangi bir M-L partinin kongresinde veya M-L partilere danışarak kararlaştırılmış bir strateji olmadığını vurgulamıştır. Bunun için, "3 dünya" teorisi esas olarak anti- Marksist-Leninisttir ve Marksist-Leninist hareketi doğru devrimci yolundan sapırmaktadır, bunu kararlılıkla reddediyoruz.

13 Temmuz 1978 tarihli
ATA bülteninin İngilizce
sayısından tercüme edilmiştir.

KAYSERİ CEZAEVİNDEKİ BASKI ve ZULÜM

Bir çok cezaevinde olduğu gibi, Kayseri kapalı cezaevinde de dayak, küfür, keyfi bir biçimde hücreye kapatma vb. faşist baskı ve terör biz mahkumlar için yaşamı çekilmez hale getirmiştir. Yasa ve yönetmelik tanımayan keyfi uygulamalar, faşist baskı ve terör en nihayet cezaevindeki mahkumların büyük bir çoğunluğunun ayaklanmasına yol açtı. Ayaklanan biz mahkumların temel talebi, faşist baskı ve teröre ve keyfi uygulamalara bir son verilmesiydi. Ancak bu haklı ve demokratik taleplerimiz hiç dikkate alınmadan, ayaklanma zorbaca metodlarla bastırıldı; onlarca arkadaşımız apar-topar başka cezaevlerine sürüldü. Ben ve 12 arkadaşım da Niğde kapalı cezaevine sürüldük.

MC faşizmi de cezaevlerinde baskılara, zulme ve haksızlıkla karşı direnen mahkumları falakaya çekiyor, ölesiye dövüyor ve apar-topar başka cezaevlerine sürüyordu. Bugünde değişen birşey yok. MC hükümetinin yeri ne geçen CHP hükümetide bu gerici ve faşist uygulamaları "mahkumlara insanca muamele", "demokrasi", vb. paravanası altında

sürdürmektedir.

Kayseri cezaevinde mahkumların haklı ve demokratik direnişi zorbaca metodlarla bastırılıp, bizler çeşitli cezaevlerine sürüldükten sonra, Kayseri cezaevine yeni tayin edilen Savcı Sabahattin Diner de kısa zamanda yaptığı uygulamalarla hiçde gideni aratmamaktadır. Savcı Sabahattin Diner'in ilk uygulamalarından birisi, haklı ve demokratik direnişi bastırılan mahkum arkadaşlar üzerinde özellikle de devrimciler üzerinde kesin bir "disiplin", yani mevcut olan baskı ve uygulamaları daha da yoğunlaştırmak olmuştur. Yine belirgin olan uygulamalarından birisi, MC döneminde demokratik ve yasal mücadeleyle nispi ölçüde de olsa içeriye alabildiğimiz yurtsever, devrimci gazete, dergi, kitap, vb. yayınları zorla toplayarak imha etmek olmuştur. Ve bugün Kayseri cezaevine devrimci ve yurtsever yayınlar sokulmamaktadır. Diğer bir uygulama mahkumların kendilerine yapılan faşist baskılara ve keyfi uygulamaları basına ve kamuoyuna duyurmasını engellemek için, mektuplara el koyma olmuştur. Dev-

rimcilerin mektuplarına "suç unsuru var", "komünizm propagandası yapılıyor" vb. demagojik safsatalarla el konularak, tahkikat açılmaktadır. Nitekim aynı uygulamaya bende maruz kaldım. Bulduğum Niğde cezaevinden Kayseri cezaevinde yatan arkadaşlarımdan ikisine yazdığım mektuba el konularak, mektupta "komün tecrübeleri"nden bahsetmekle, "komünizm propagandası" yaptığım (!) gibi gülünç faşist iddialarla hakkımda tahkikat açıldı. Tahkikata maruz kalan her iki mektubumda da "Komünçüler" kelimesinin altı (komünizm koktuğu için!) kırmızı ka- lemle çizilmiştir.

SONUÇ OLARAK:

CHP'li Adalet Bakanı ve Kültür Bakanları her demeçlerinde cezaevlerinde de okuma ve öğrenim özgürlüğüne sınır getirilmeyeceğini; cezaevlerine yasal olan her türlü yayının sokulacağını belirtmelerine rağmen, değil yurtsever ve devrimci gazete ve kitapların içeriye sokulması, mektuplarımız dahi, "Komünçüler" kelimesi geçtiği için

"komünizm propagandası yapıldığı" iddia edilerek, tahkikata maruz kalmaktadır. Bu da CHP'nin fikir özgürlüğü yaygarasının ne kadar sahte ve iki yüzlü olduğunu göstermektedir.

Cezaevlerinde baskıların ve keyfi uygulamaların, sürgünlerin devam etmesi CHP'nin "reformist", "anti faşist", "halkın dostu" olmayıp, iki süper devletle ve faşizm ve sosyal-faşizmle uzlaşan, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının özellikle, belli bir kesiminin çıkarları için temsilciliğini yapan gerici bir parti olduğunu açıkça göstermektedir.

MC hükümetinin yıkılarak yerine CHP hükümetinin kurulmasıyla devletin esas niteliği olan faşist diktatörlüğün yıkılmadığını; aksine, devletin iki kurumu olan sürekli ordu, polis ve bürokrasinin kilit noktalarının hala faşistlerin elinde olduğunu ve faşist diktatörlüğü halk üzerinde uyguladıklarını; CHP'nin ise, mevcut faşist diktatörlüğün maskeleyen görevini yüklediğini göstermektedir. Bir hükümet.

SOVYETLER'DEKİ YARGILAMALAR ve SOSYAL-FAŞİZM

Son günlerde Sovyetler Birliğinde bazı aydınların yargı - lanması dünyada küçümsenmeyecek bir ilgi topladı. Brejnev 'in sosyal faşist diktatörlüğü altında yargılanan onbinlerce halk ve aydın için parmakla sayı - lak kadar az olan bu birkaç ay dının yargılanması, Amerika ve bazı batılı devletlerin protes - tolarıyla dünyada epeyce dikkat çekti.

Bugün Brejnev'in sosyal-faşist diktatörlüğüne muhalefet eden aydınların, işçi ve köylülerin içinden seslerini duyurabilmiş Solzenitsin, Sakharov, Saranski ve benzeri aydınlar, gerçekten halk aydınları, işçi sınıfı aydınları niteliğini taşı - mıyorlar. Bu aydınlar esas itibariyle Sovyetler Birliği'ndeki revizyonist yozlaşmanın ürünü burjuva aydınlarıdır.

Stalin'in ölümünden sonra Rusya'da parti ve devlet yönetimini gaspeden Kruşçev revizyonistleri, önceden proletarya diktatörlüğü tarafından sömürücü bir düzen kurmayı amaçladıkları ve bu amaçla sosyalizmi baltalama faaliyeti yürüttüğünden içeri atılmış revizyonist burjuva aydınları serbest bırakıldı. Örneğin Solzenitsin bunlardan biridir. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri kendi burjuva niteliklerine uygun olarak bu gerici aydınları Stalin'e ve sosyalizme karşı kullandılar. Kapitalizmin restorasyonu için onların "değerli" çabalarından yararlandılar.

Kruşçev-Brejnev revizyonistleri bir yandan bunu yaparlarken diğer yandan Stalin taraftarı komünistleri işçi ve köylüleri hapislere doldurdular. Daha sonra, Rusya'nın dünya çapında hegemonya peşinde koşan bir devlet haline gelmesine paralel olarak içte Sovyet halkına karşı

baskıları daha da arttırdılar.. Bugün Brejnev'in zindanlarında , onbinlerce siyasi tutuklu bulunuyor. Amerikan emperyalistlerinin ve büyük burjuva basının ilgisini ve dikkatini çekmeyen onbinlerce işçi-köylü ve aydın bulunuyor.

İşte Sovyetlerdeki siyasi tutukluların bu büyük çoğunluğunun dışında olan ve Amerika ve batılı emperyalistlerce desteklenen az sayıdaki aydın Kruşçev Brejnev revizyonistlerinin kucağında büyüyen ve çürümüşlüğüne delili olan gerici aydınlardır.

Esas itibariyle gerici olan bu aydınların başta Kruşçev Brejnev revizyonistlerini desteklemelerine rağmen acaba bugün neden karşı çıkmaktadırlar? Bunun nedeni açıktır. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri kapitalizmi restore ettikleri ilk dönemde ABD emperyalistleri ve diğer emperyalistlerle işbirliği içinde oldukları için bu gerici aydınların da, Sovyet revizyonistleriyle ABD ve diğer emperyalistler arasında o dönemde bir ayrım yapmaları sözkonusu olmuyordu.. Bu gerici aydınların hepsi de Sovyet revizyonistlerini destekliyordular.

Ancak Sovyetlerin büyük bir emperyalist devlet haline gelmesiyle beraber Sovyetler ve Amerika arasındaki esas yönüyle işbirliği kendisini esas itibariyle emperyalist rerekabet ve çatışmaya terketti. Buna paralel olarak revizyonistlerin etrafındaki bir kısım gerici aydın da Amerika ve batılı emperyalistlerin yanında yer aldı. Tapkı Amerika ve Batılı emperyalist devletlerdeki Sovyet yanlısı gerici aydınlar gibi. İşte Amerika ile karşılıklı dünyayı yağmalamada rekabete giren Brejnev revizyonistleri sadece işçi, köylü ve halk taraftarlarına ağır bas

kı ve işkence uygulamakla yetinmemekte, rakibi emperyalistlerin taraftarı aydınlara da baskı uygulamaktadırlar.

Bugün devrimciler Rusya'daki sosyal faşist diktatörlüğe karşı halk taraftarı onbinlerce siyasi tutukluyu desteklerken , ABD ve Batılı emperyalistlerin taraftarı gerici aydınları desteklemezler. Sadece bunlara yapılan baskıyı örnek vererek Rusya'daki sosyal faşist rejimi halklara anlatmanın aracı ve delili yaparlardı o kadar.

ABD gibi dünya halklarının en büyük cellatlarından olan emperyalist bir devletin başkanı Carter ve diğer batılı emperyalist yöneticilerin, söz konusu gerici aydınları desteklemekten kendilerini insan haklarının savunucuları olarak göstermeleri de bir emperyalist sahte karlıktır.

Çünkü bu emperyalist yöneticiler kendi ülkelerindeki gerici baskıları, ırkçı baskıları , uygularken sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin mazlum halklarına bomba yağdırırken insanlık - tan bahsetmeye ne hakları ve ne de yüzleri vardır.

Diğer yandan ülkemizdeki başlıca T"K"P, TSİP, TİP revizyonistleri de ülkemizde sözde fikir özgürlüğünden yana görünürlerken, Rusya'daki sosyal faşist baskılara, onbinlerce ilerici ve devrimcinin zindanlara atılmasına hiçbir ses çıkarmamakta ırsine usakça bu ruhla alkışlamaktadırlar. Sözkonusu bir avuç gerici aydının da Batılı emperyalistlerin yanlısı olmalarından faydalanarak Rusya'daki sosyal faşist baskı gerici ler üzerindeki baskı gibi gösterme şarlatanlığını yapmak - tırlar. Ama onların Rusya'daki sosyal faşist baskıyı usakça al

kışlamaları ve demagojik şarlatanlıkları, kendilerinin sosyal faşist niteliklerinin ve ağızlarındaki demokrasi laflarınının sahte tekarlığının belgesidir.

TİKP-Aydınlık oportünistlerine gelince, onlar da bütün yurtseverlerin ve demokratların Rusya'daki bu bir avuç gerici aydını desteklemeleri gerektiğini yazıyorlar. TİKP-Aydınlık oportünistleri ABD ve Batılı emperyalistlerin dostu oldukları için bu yana demokratik ve yurtseverlik ölçüleri de Amerikancılık ve Batıcılık ölçüsü haline geldi. Bu onların karşı devrimci siyasetlerinin ve uluslararası yeni oportünizmin bütün dünyadaki devrimcileri emperyalistler ve gericilerle işbirliğine sonucudur. Böyle gerici ölçüleri zamanıyla Kruşçev-Brejnev getirmişti. Fakat bütün dünyadaki işçi sınıfı ve ezilen halklar e linin tersiyle bu ölçüleri it - mektedirler. Yeni oportünistlerin ölçülerini de ülkemizdeki ve dünyadaki devrimciler iteceklerdir.

Sovyetlerdeki üzerine dik - katleri toplayan son yargılamalar, Brejnev diktatörlüğünün sosyal faşist niteliğini açığa çıkarırken, ülkemizdeki revizyonistlerin sahte demokrasi maske sinin yırtılmasına yaramakta, Aydınlık oportünistlerini ise Solzenitsin gibi gerici aydınlar , ve ABD ve Batılı emperyalistlerle yanyana getirmektedir.

Devrimcileri ise Brejnev'in, sosyal faşist diktatörlüğüne karşı, ABD, Batılı emperyalistlerin sahtekarlığına karşı, gerici aydınların çürümüşlüğüne karşı, Rusya'daki onbinlerce ilerici siyasi tutukluyu birlikte , dünyanın bütün devrimcileri, işçi sınıfı ve ezilen halklarla , saf tutmaya götürmektedir.

H.KURTULUŞU OPORTÜNİZMİNİN İKİ ÖRNEĞİ

HKYG 32. sayısında Adana Liseli gençliğin merkezi mesleki örgütü (ALÖB) kuruldu başlığıyla bir tekke daha kurduklarını, ilan ettiler.

Bunu nasıl gerçekleştirdiklerine kısaca değinelim. Bilindiği gibi, küçük burjuva yapısını aşamayan HK bu yapısının ürünü olan gurupçuluğu ve tekkeçiliğini daha da sistemleştirmiştir.. Bu hatalarını örtmek için de sağa sola saldırmaktadır. Bugün Türkiye'nin genelinde bu yapısını (gurupçu ve tekkeci) Halk Gençliğinin örgütlenmesinde ve birliğinin gerçekleşmesinde yan sızan HKYG'nin, bu tavrı liselerin örgütünün yaratılmasında somut olarak şöyle görülmüştür.

Lise-Der'in oluşturulması için 77 sonlarında çalışmalara başlandı. Bu çalışmaları D.Yol önemsemeyerek gelmedi. HKYG-Anti faşist gençlik ve YG arasında olan görüşmelerde çalışmalar belli bir düzeye geldikten sonra gerek HY'nun farklı anlayışı dan gerek o dönemde HY içinde olan ayrılık ve görüşmelerin gelen kişinin "3 dünya"cuların saf larında kalmasıyla görüşmeler kesildi. 3-4 aylık bir süreden sonra görüşmeler tekrar başladı. HKYG-HY ve YG arasında okulların kapanmasına 15-20 gün kala, HKYG seçim önerisi getirdi. Getirdikleri seçim önerisi kendilerini dahi ikna etmeyince, yönetime 5-1-1 önerisini getirdiler. Ve bunda kesin direttiler. Kendi güçlerini abartarak HY ve

YG'getirdiği 3-2-2- önerisini , reddettiler. "İster gelin ister gelmeyin biz bunu kuracağız" di yerek diğer halk gençliğiyle birleşme diye bir meselelerinin olmadığını sergilediler. Adana öğrenci gençliği, güçler durumunu iyi bilmektedir. Dergi sayfalarında yalan söyleyerek , kendilerini büyütme çabaları gülünçtür. Şöyle ki okullarda genel olarak ortayolcu siyasetler hakimdir. Geniş gençliğin olduğu orta öğrenimde kendilerinin hakim oldukları yalnız bir lisedir. Bu lisede olan çeşitli eylemlerde anti-revizyonist slogan atan YG taraftarlarına "sosyal-faşizmi atmayı kavga çıkar, bölücülük olur" önerilerini getirmişlerdir. Niteliğe değil , kelle sayısına yani niceliğe daha çok önem verdiklerinden kendi güçlerini abartmaları diğerlerine hiç yoksunuz veya azsınız demeleri doğaldır.

Kuruluş ilanında olan bir başka yalan da şudur: "AdYDGD'nin kurulmasıyla toplanmaya başlayan ve onun çatısı altında anti-faşist anti-emperyalist mücadelesini sürdüren Adana orta öğrenim gençliği". Bilindiği gibi AdYDGD'yi de aynı tekkeci, anlayışlarla HKYG oluşturmuş diğer halk gençliğiyle bir araya gelmemek için özel çaba harcamıştır. Söz konusu bu çatı altında da yalnız kendi gençliğidir. Bahsettikleri gibi orta öğrenim gençliğinin hepsi veya halk gençliği değildir. Kendilerinin dışındaki halk gençliği bu derneğin yerini dahi bilmi -

H.Kurtuluşu'nun son zamanlarda proleter devrimci hareketine karşı geliştirdiği grupçuluk ve düşmanlık yeni meyvelerini vermektedir.

Istanbul'da Halkın Birliği, taraftarı Yurtsever Gençlik taraftarından Taksime, Halkın Birliği Flaması ile 15-16 Haziran Bü yük İşçi Direnişi'nin yıldönümüyle ilgili duvar yazısı asılmıştı.

Halkın Kurtuluşu taraftarlarınc bu yazı ve flamanın üzeri (önceden uyarılmalarına rağmen) afişlerle kapatıldı. Bu tavrı bilinçsizce veya ciddiyeti kavranmadan yapılsaydı bir noktada hoş karşılanabilirdi. Ancak bu tavrı söylediğimiz tersine Halkın Kurtuluşunun proleter devrimci hareketine karşı yaptığı bölücü, grupçu ve demokrasi düşmanı tavrının sonucudur.

Bugün proleter devrimcilerin ve devrimcilerin afiş ve propaganda yazılarını düşmanca bir çabayla kapatmaktan menfaatli olanlar kimler olabilir? Açıktır ki faşistler, sosyal faşistler ve her türden gericiler olabilir. Bugün gerek faşistlerin, gerek sosyal faşistler ve CHP gericilerinin, bu tür çabaları bolca olmaktadır. Bu normaldir.

Normal olmanın halk içindeki çeşitli burjuva ve küçük burjuva akımların kendi dışında görüş farklılıklarının olduğu di -

ğer akımlara karşı zaman zaman kaba kuvvete ve demokrasi düşmanı tavirlara başvurmalarıdır. Bu tür tavirlar şimdiye kadar bazı küçük burjuva ve burjuva akımlar tarafından, kendi siyasetlerine güvensizliklerinin ve sınıfsal tahammülsüzlüklerinin bir sonucu olarak yapılyordu. Bugün bunlara bir yenisi daha katıldı. Halkın Kurtuluşu'nun son zamanlarda proleter devrimci hareketine karşı gittikçe geliştirdiği, gurupçu, bölücü ve demokrasi düşmanı tavirlarının sonucu bugün HK taraftarı devrimciler çeşitli yerlerde HB taraftarı devrimcilere karşı düşmanca tavirlara girişmektedirler. Mitinglerde konuşma hakkı vermemek, afiş ve propaganda yazılarını kapatmak, v.b. tavirlar bunun örnekleridir. Bu gibi düşmanca tavirlar önlenmediği takdirde elbette daha fazla gelişecek, herşeyden önce de karşı-devrime daha fazla hizmet edecektir.

Halkın Kurtuluşu sahip olduğu küçük burjuva rekabetçiliğinden kaynaklanan bu tavirlarına, son vermeli, halk içindeki demokrasi ilkesine uymalıdır. Aksi takdirde başta kendi tabanındaki devrimciler olmak üzere bütün devrimciler yaptıklarının hesabını soracak ve onu halk içinde demokraseye uymak zorunda yine bırakacaktır. Buna uymayanların kaçınılmaz sonu ise dağılıp gitmek olacaktır.

larını terketmeleri için bir de fa daha uyarıyoruz.

Güney'den Y.Gençlik taraftarı bir Genç

İleri Çapa İş'in düzenlediği geceler başarılı oldu

8-9 Temmuz günleri arasında, İleri Çapa iş tarafından halkla tanışma ve birlik mücadele geceleri düzenlendi. Bu gecelerden biri Pazarcıkta, diğeri ise Narlıda oldu. Bu geceler çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi halkının, halk demokrasisi mücadelesi yolunda atılan adımlardan biri oldu. Halk geceleri pazarcık, Narlı ve çevre halkının birliğine hizmet etti. Geceyi hazırlayan proleter devrimciler, halk gecesini kutlayıp, en geniş alanlara yayıp, bir eylem haline dönüştürmek için ön çalışmalarını şöyle sürdürdüler. Basılan biletler birçok yerlere gitti. Hemen dağıtıldı. Geniş propaganda yapıldı. Sendikaların yeni basılan bildirimleri dağıtıldı. Arkadaşlar kendi köylerinde halka açık toplantılar düzenlediler. Bu toplantılar halkın daha çok sempatisini kazandı. Halk gecelerini halk, çeşitli köylerden araba tutarak geldi. Geceler saygı duruşuyla başladı. Tertip komitesi adına konuşan bir arkadaştan sonra, mahalli ozanlar Türküler söylediler. HB adına, İleri Çapa iş sendikası adına konuşmalar yapıldı. Koro enter-nasyonal marşıyla geceye eşlik etti. Geceye Halk Ozanı Aşık Vıcdan'ın "bacı bacı, la ve davlate, oportünist üç dünya teorisi, Halklar Devrim İstiyor, Yıkılışın grupçuluk" gibi türkülerini çok ilgi gördü. Türküler söylenirken, kitlede eşlik etti. Hamal Hüso: "ezenden olmamak için ezilendenim" türküsünü söyledi. Ozan Serveri'de söylediği Kontrgerilla ve benzeri türkülerle halkı coşturdu. İleri Çapa İş'in hazırladığı gecede halk saflarında olan devrimcilere konuşma hakkı verildiği halde, yalnız HK geceye katıldı.

İleri Çapa İş'in düzenlediği bu geceler Pazarcık ve Narlıda yapılan ilk geceler olmasına rağmen büyük ilgi gördü ve kalabalık bir halk kitlesi katıldı.

Yapılan geceler başarılı oldu. Ancak HK taraftarlarının grupçu ve sektör tavırları halk üzerinde kötü etki yaptı. HK taraftarları adına sözülenen arkadaş yaptığı konuşmada "İleri Çapa iş'i ve düzenledikleri bu geceleri tanımadıklarını ya ni karşı çıktıklarını bu sendikayı devrime engel reformist bir sendika olarak gördüklerini" söyledi. Anlaşılan bu arkadaşlar büyük toprak ağalarıyla İleri Çapa İş'ine karşı çıkmayı tercih edecek kadar yolunu şaşırmışlar. HK nun sektör ve bölücü siyasetinin kötü bir sonucudur bu. Ama mücadele bu arkadaşlara yaptıklarının gerici sınıf lara hizmet ettiğini gösterecektir.

**KAHROLSUN BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİ!
YAŞASIN İLERİ ÇAPA İŞ SENDİKASI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
8 SAATLİK İŞGÜNÜ, EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!**

İmar-İskan evleri, kira veremeyecek kadar yoksul olan halka vermek "amacıyla" 11 yıl önce yaptırılmıştı, Hakim sınıf lar bu evleri yoksul halka vermediler. Kendilerine usaklık yapacak olanlara vermek istediler. Fakat usaklar bu evleri beğenmediler ve yerleşmediler.

Bundan iki yıl önce bu evler yoksul halk tarafından işgal edildi. Bu işgalle birlikte çeşitli devrimci gruplar buraya "çalışma" yapmak için geldiler. Bu gruplar içinde DY ve HK taraftarlarının yaptıklarına değineceğiz. İmar-İskan halkının en temel talebi bu evlere sahip olmaktır. Bu zor ve acı yaşam içinde hiç değilse bir ev sahibi olabilmek için buraya yerleşmiş durumdayız ve bunun mücadelesini veriyorlar. DY ve HK taraftarları, yoksul halkı, temel talepleri doğrultusunda mücadeleye seferber etmek için çalışmadılar. Sürekli olarak yoksul halka faydacı bir anlayışla yaklaştılar. Buraya önce bir kooperatif (yasal olmayan bir kooperatif) açtılar. Ancak bazı işler normal fiyatın üstündeydi. Daha sonra kapatmak zorunda kaldılar. Kapattıktan sonra kâ-

rın hesabı bir yana halkın parası dahi geri değitilmedi. Halkın elektrik sorununa da böyle faydacı bir tarzda yaklaştılar. Bazı evlerin elektriğini dahi kestiler.

Evlere adam yerleştirme sorununda da aynı faydacı anlayış la hareket ettiler. Tanıdık ve ya kendilerine destek olanları yerleştirdiler. Evi olanları da hi yerleştirmeye çalıştılar. Hırsım-akrabaya öncelik tanıdılar. İşte böyle bir anlayışla hareket edenler halkın mücadelesini bir milim dahi ilerletemezler. Halkın talepleriyle doğru bir temelde uğraşmayanlar, halk içinde kök salamazlar. Nitekim de öyle oldu. Bunlar giderek halktan tecrit oldular ve burayı terk etmek zorunda kaldılar. Şimdi HB taraftarı devrimciler bu bölgede mücadeleyi yürütüyor. Bizler halkın bu talebinden hareketle mücadeleye siyasi bir muhteva kazandırmaya çalışıyoruz. Konut sorunundaki bu bozukluğun nedenlerini ve konut sorununun çözümünün MDHD devriminde olduğunu açıklıyoruz. Gücümüzün yettiği oranda halkın sorunlarını, hiçbir faydacı ve çıkarıcı düşünceyle hareket

İMAR İSKAN EVLERİ YOKSUL HALKIN OLMALIDIR

etmeden çözmeye çalışıyoruz. Geçtiğimiz hafta halkla (kadın-kız çocuk büyük bir kısmı katıldı) bir toplantı yaptık. Toplantıda mücadelenin geçmişi, şimdiki durumu ve geleceği üzerine konuştuk. Ayrıca yoksul halkın görevlerini belirttik. Daha sonra bir yoldaş saz çalarak devrimci ağıtlar söyledi. Devrimci marşlar söylendi. Önümüzdeki görevimiz şudur. Halkla var olan ilişkilerimizi güçlendirmek ve bu evlerin yoksul halka verilmesi için gereken yerlere baş vurmak ve ilgili yerleri uyarmak yoksul halkın evlerden çıkarılmaması için mücadelede halka önderlik etmektir. Halkın taleplerini doğru değerlendiren ona siyasi bir öz kazan-dırmaya çalışmak.

Mücadelemiz bu gün zayıfta olsa mutlaka güçlenecek çünkü haklı bir mücadeledir.

İMAR-İSKAN EVLERİ YOKSUL HALKIN OLMALI!
KONUT SORUNU ANCAK MDHD İLE ÇÖZÜMLENİR!

ANKARA'DAN HB TARAFTARLARI

20 milyonluk soygun

Biz PTT'liler düzenin çarkları arasında sürekli ezilmeye, sömürülmeye itilmiş emekçileriz Komprador Patron-Ağaların baskı sömürü, talan devletinin niteliğinin PTT'liler üzerindeki, yansımaları son günlerde apaçık sergilenmektedir. Anti-demokratik uygulamalar, baskılar bu devletin paralı tutmalar, amir müdür, şef ...vb. kişiler tarafından tüm PTT emekçileri üzerinde önemli boyutlara ulaşmıştır. Bunun yanında Bizler PTT emekçileri yaz-kış, sıcak-soğuk, demeden yaşamımızı sürdürmek için gece-gündüz en zor şartlar altında çalışmaktayız. Buna rağmen iki yakamızı bir araya getiremiyoruz. Bu büyük çoğunluk için böyledir.

Ama Ankara Telefon Başmüdürlüğü muhasebe servisinde durum böyle değildir! Bu serviste çalışan bazı kişiler yaptıkları milyonluk yolsuzluklarla lüks içinde yaşamaktadırlar.

Biz devrimci Demokrat PTT'liler olarak Ankara Telefon Başmüdürlüğünde yapılan 20 milyonluk yolsuzluğu çeşitli yönleriyle açıklıyoruz. (Bu 20 milyonluk yolsuzluk 21.7.1978 tarihine kadar yapılan incelemeler sonucudur. Bu rakkam daha da yükselebilir.)

Bu yolsuzlukta baş rolü oynayan Telefon Başmüdürlüğü üst

PARTİZAN DERGİSİ SAHİBİ HÜRRIYETİN HABERİNİ PROTESTO ETTİ

Partizan adlı aylık derginin sahibi İsmet Tosun basına bir açıklama yaparak Hürriyet gazetesinin son günlerde kendi dergileri hakkında yaptığı kasıtlı yalan haberleri kınadı. Bilindiği gibi Hürriyet

yönetimi tarafından perde arkasından idare edilen Muhasebe memurları MUHSİN ÖZTAŞ ve SEYFETTİN ALTINDAÇ'dir. Kimdir bu şahıslar? Bu iki vurguncu 1969 yılında biri mükmek biri tahsil dar olarak PTT emekçileri yığına katıldılar. Fakat 1975 yılından sonra bu kalpazanlar ser vet içinde yaşamaya başladılar. Bu değişmelerden sonra istifa etmelerine rağmen Şenel ÇELTİK tarafından tekrar işe alındılar. Bu soyguncular memur oldukları halde altlarında Mercedeslerle işe gelip gitmektedirler, bar, pavyon kumarhanesi sahibidiler ... Kısaça milyonlar içinde yaşamaktadırlar ... Bu soygunculardan Muhsin ÖZTAŞ'ın Çankaya'da 2 Dairesi Keçiörende 1 Kumarhanesi, Biri Ulus'ta diğeri Maltepe'de "ŞANZELİZE" isimli pavyonları v.s ... v.s... bulunmak tadır.

Şimdi soruyoruz, bütün bunlara nasıl sahip olmuşlardır?.. Maaşlı bir memur bütün bunlara nasıl sahip olabilir? Açıkta ki PTT emekçilerinin alın terleriyle gasederek yıllarca fişler üzerinde kalem oynatarak.

Tekrar soruyoruz.
1) Sözkonusu kuruluşun 5 yıldan beri hiç mi müfettişi yoktu?

2) Kesilen Para Tediye fişlerinde kimlerin imzası bulun-

yordu?

3) Bu güne kadar defalarca, istifa edip, tekrar göreve dönen bozuk sicilli Muhsin ÖZTAŞ ve Seyfettin ALTINDAÇ kimlerin himayesi altında görev aldılar?

4) Bu yolsuzluğu 5 yıldır kimler gizledi?

5) Muhsin ÖZTAŞ ve Seyfettin ALTINDAÇ şimdi nerededirler. Bütün bunların cevabı açıktır. Bütün bunların sorumluları her gece pavyonlarda alınterle rimizle gününü gün eden ayrıca Marmara Otelinde bir gecede 80 BİN LİRA hesap bırakan;

Muhasebe Müdürü Alaattin KIR
Muhasebe Müdür Yardımcısı Selahattin ŞAHİN,
Başmüdü Yardımcısı Şenel ÇELTİK,

Personel Amiri Çetin DİNÇ,
Ve yolsuzlukta esas rolü oynayan ve şu anda ortalıkta görülmeyen, istifa ettikten sonra tekrar veznedan para çeken Muhsin ÖZTAŞ ve Seyfettin ALTINDAÇ'dır.

VURGUNLAR AÇIKLANSIN!
MUHSİN ÖZTAŞ ve SEYFETTİN ALTINDAÇ'DAN HESAP SORULSUN!
KAHROLSUN KOMPRADOR-PATRON AĞA DEVLETİ!

PTT'li Devrimci
Demokrat Memurlar

gazetesi, 14 Temmuz tarihli sayısında "duvarlarda partizan imzalı yazılar yazıldığını, bunların yeni kurulan bir devrimci grubun kurduğu milis kuvvetleri vurucu güçler tarafından yazıldığını" yazıyordu.

İsmet Tosun yaptığı açıklamada, bu haberin tamamen gerçek

dışı olduğunu söylemekte, Partizan dergisinin ne "yeni bir devrimci grubun adı", ne de "mahalli milis kuvvetler" olmadığını belirtmektedir. Partizan dergisinin basın kanununa uygun olarak kurulmuş bir dergi olduğunu legal veya illegal başka herhangi bir kuruluşla ilgisi bulunmadığını açıklamaktadır.

Arnavutluk hükümetinin boyun eğmemesidir.

Çin'li oportünistler, kendilerinin ihanet etmesinin tersine Marksizm Leninizmi kararlılıkla savunan, kendilerinin emperyalistler ve gericilerle işbirliği yapmalarının tersine emperyalizme, sosyal emperyalizme ve gericiliğe karşı işçi sınıfı ve ezilen halkların bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesini kararlılıkla destekliyen, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP ve Arnavutluk halkına yardımcı kesmekle boyun eğdirebileceğini boş yere ummaktadır.

Enver Hoca yoldaş, şanlı AEP ve Arnavutluk halkının bu türden revizyonist saldırılarla karşılaşması yeni değildir.

Onlar 1940'larda Mussolini ve Hitler faşizmini zulme karşı çıplak ayak ve aç karınla savaştılar. Faşistlerin "güçlü" görünen zulmü Arnavutluk halkının kahramanca mücadelesi karşısında yerle bir oldu.

Onlar, kurtuluştan sonra Tito revizyonistinin haince, entrika ve saldırılarıyla karşılaştılar. Ama bu alçakça saldırı ve tertipleri başarıyla yendiler ve bütün zorluklara rağmen bir elinde tüfek bir elinde kazma sosyalizmin inşası yolunda kararlılıkla ileri atıldılar.

Onlar, Krusçev revizyonistlerinin, ekonomik ve askeri bütün yardımları kesmeleri ekonomik abluka ve askeri tehditleriyle karşılaştılar. Ama bütün bu saldırılara karşı dimdik durarak Marksizm Leninizmi kararlılıkla savundular. Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkların bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesini, kararlılıkla desteklediler.

Onlar, bugün de Çin'li oportünistlerin ekonomik ve askeri yardımları kesme gibi saldırılarına boyun eğmiyor ve asla eğmeyeceklerdir.

Çin'li oportünistler ve bütün gericiler şunu iyi bilmelidirler ki, AEP ve Arnavutluk halkı aç yaşar ama diz çökmez. Hiç bir emperyalist ve gerici saldırı, hiç bir ekonomik ve askeri şantaj başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu şanlı AEP'yi ve Arnavutluk halkını marksizm-leninizm'den, sosyalizmden, dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarla enternasyonalist dayanışmadan döndüremez,

Tito'nun, Krusçev-Brejnev'in yolundan yürüyen, emperyalistler ve gericilerle dünya işçi sınıfı ve halklarına karşı işbirliği yapan Çin'li oportünistler şanlı AEP ve Arnavutluk'a saldırmakla, kendi karşı devrimci yüzünü sadece daha fazla açığa çıkarmaktadırlar. Ama marksizm-leninizmi, sosyalizmi, dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarıyla proleter enternasyonalist dayanışmayı kararlılıkla sürdüren AEP ve Arnavutluk halkı layık olduğu kardeşçe desteği dünya işçi sınıfından, M-L partilerden ve ezilen halklardan görmektedir, ve görecektir de.

Türkiye Proleter devrimcileri ve halkı da, Çin'li oportünistlerin başından bu yana sürdürdükleri karşı devrimci faaliyetine karşı olduğu gibi AEP ve Arnavutluk halkına karşı yeni saldırısını da lanetlemekte ve başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP'nin yüksekte tuttuğu marksizm-leninizm bayrağını kahraman Arnavutluk halkının boyun eğmiyen mücadelesini selamlamaktadır.

KAHROLSUN ÇİN'Lİ
OPORTÜNİSTLERİN BÜYÜK DEVLET
SOVENİZMİ POLİTİKASI!
YAŞASIN AEP VE ARNAVUTLUK
HALKI!

Alman faşist işgalcilerine karşı verdiği yiğitçe savaştan sonra kurtuluşa kavuşan Arnavutluk halkı toprak ağaları ve büyük burjuvazinin de hakimiyetini yarak kendi iktidarını kurdu.

Toprak ağalarının topraklarının köylülere dağıtılmasıyla işçi sınıfıyla köylülük arasındaki ittifak daha fazla güçlenmiş köylünün tarıma faal olarak seferber edilmesinin önündeki feodal bütün engeller kaldırılmıştır.

Tarımdaki en büyük ve köklü gelişme küçük burjuva köylü mülikiyetinin, kooperatifleşme yoluyla sosyalist kollektif mülikiyete dönüştürülmesiyle sağlanmıştır. Sosyalist kollektif mülikiyetin adım adım sağlanması sonucunda bugün kurtuluştan (1945)'ten önceye oranla Arnavutluk'ta ekilebilir arazi iki misliden fazla, tarım üretimi ise dört misli artmıştır.

Parti'nin "tarım, bütün halkın meselesidir" talimatına uygun olarak seferber olan Arnavutluk halkı 1970-1975 döneminde ekmeçlik tahıl üretimini % 35 arttırmış, buğday üretimini, iki misline çıkarmıştır. Pamuk üretimindeki artış % 48, Şeker Pancarı üretimindeki artış % 76 Süt üretimindeki artış % 47 olmuştur.

Arnavutluk'ta ovalık ve dağlık bölgelerde tarımın makinalaşma seviyesi hızla artmaktadır. Toplam tarım arazisinin % 70'inin hasadı makinayla yapılmaktadır. Harman işi ise tamamen makinayla gerçekleştirilmekte dir. Ekimin % 80'den fazlası makinayla yapılmaktadır. Kurtuluştan önce sadece 30 traktörün bulunduğu ve tarımın esas olarak, karasabanla yapıldığı Arnavutluk'ta bugün varolan her bir traktöre 39 hektar ekilebilir alan düşmektedir.

Dağlık ve tepelik alanlardaki makinalaşmayı teşvik eden devlet böyle alanlarda da tarımın

gelişmesinde önemli başarılar kaydetmiştir.

Ayrıca Arnavutluk tarım makinaları için gerekli yedek parçaların tamamına yakınına kendi fabrika ve tesislerinden temin et-

STALİNİN DÜŞMANLARI,

Baştarafı Sayfa 8'de
lavya Komünistler Birliği'nin, 11. Kongresine, partinizin başarı ve sosyalizmin güçlenmesi uğrunda savaşına başarılar diler." (İ. Bilien'in Y"K" B 11. Kongresine gönderdiği mesajdan).

PEKİNG REVİEVS SAYI:25
23 HAZİRAN 1978

Değerli yoldaşlar,

.....

Yugoslavya'daki tüm milliyetlerden halkın seçkin önderi, Tito yoldaşın başında bulunduğu Yugoslavya Komünistler Ligi marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğini Yugoslavyanın somut şartlarına uygulamıştır. Tüm ülkenin halkına aralıksız devrimci mücadelelerde sapmadan önderlik ederek, sosyalizm davasında sürekli zaferler kazanmıştır.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ
19 HAZİRAN 1978

mektedir.

Kurtuluştan önce şehir ile köy arasındaki zıtlık kurtuluştan sonra yerini birlik ve dayanışmaya terketmiş, ayrıca şehir ile köy arasındaki yaşam farkları adım adım azalmış ve gittikçe de azalmaktadır.

Kurtuluştan önce elektrik enerjisi kullanımı bakımından Avrupa'da en geri ülke olan Arnavutluk, 25 Ekim 1970 yılında bütün köyleri tamamen elektriğe kavuşan bir ülke durumuna geldi. Bugün bütün köyler anayollara bağlanan yollara kavuşmuş durumdadır. Bütün köyler telefona kavuşmuş durumdadır.

HALKIN REFAH DÜZEYİ SÜREKLİ YÜKSELMEKTEDİR.

Kapitalist-revizyonist sistemin temel kanunu azami kâr olduğundan, Emperyalist-sosyal emperyalist zincirin halkasını oluşturan ülkelerde, enflasyon, fiyat artışı, işsizlik, ücretlerin düşmesi, sürekli yükselmektedir. Kapitalist-revizyonist sistemin büyük buhranlar içinde bulunduğu günümüz şartlarında Sosyalist Arnavutluk'un ekonomisi tam bir istikrar içinde sürekli gelişmektedir. Kapıları revizyonizme açmak için ekonomiyi balatalama faaliyetine giren revizyonist unsurları da kararlılıkla alteden AEP'nin doğru önderliğinde sosyalist ekonomisinin gelişmesi sonucunda Arnavutluk, halkın refah düzeyini sürekli yükseltmektedir.

Son 1970-1975 arası dönemde, kişi başına gerçek gelir şehirlerde % 8.7 ve köylük bölgelerde % 20.5 oranında artmıştır. Piyasa istikrarlıdır. Besin maddelerinde ve sanayi mallarının, fiyatlarında en ufak bir artış olmamış, tam tersine bazı malların fiyatları düşürülmüştür.

Kapitalist kâr'ın ortadan kaldırıldığı Arnavutluk'ta sanayi ve tarımın sürekli gelişmesi işsizliği ortadan kaldırmış bütün çalışabilir nüfusa istihdam sağlanmıştır.

Sosyalist Arnavutluk dünyada vergileri kaldıran ilk ve tek ülkedir. Kapitalist-revizyonist ülkelerde sömürücü sınıfların devleti dolaylı-dolaysız vergilerle halkın sırtına bin-

FAŞİST SALDIRILAR YURTSEVER

GENÇLİK DERNEĞİNİ YILDIRAMAZ Baştarafı Sayfa 3'de

kitaplar izinsiz ve kanuni bir işlem olmaksızın toplatılmaktadırlar. Sanki derneğimiz ve BİR-DA polis karakolu olmuştur. 1. Şube ise dernek ve BİR-DA'nın deposu haline getirilmiştir. Bu baskılar bizi yıldıracağı yerde mücadelemizi ve kinimizi daha da biletti.

29 Mayıs tarihinde ODTÜ öğrencilerine bir saldırı düzenlendi. 5 kişi yaralanmıştır.

Yaralılardan hemşire ve bir öğrenci öldü. Aynı gün faşistler Eğitim Enstitüsünü işgal edip tüm evraklarını yakıtılar ve polisle saatlerce çarpıştılar. ODTÜ'lü öğrencinin cenaze merasiminden dönen halk üzerine polis ateş açtı. Derneğimizle ilgili yazıları yazar bir üyemiz, kurşun yağmuruna tutulup, öldürüldü. Ali Koca yoldaşımızla ilgili bildiri yayınlayıp faşist baskı ve terörü protesto ettik.

1 Mayıs'la ilgili olarak ve "Gaziantep işçilerine" adlı bir bildiri yayınladık. Bu bildiri-

mekte iken, Sosyalist Arnavutluk'ta halk vergi ödemekten kurtulur duruma gelmiştir.

Bugün Sosyalist Arnavutluk'ta eğitim ve sağlık hizmetleri, şehir ve köylerdeki bütün nüfus için parasızdır. Emekçi halkın, çeşitli grup ve kategorileri arasında, şehirlerle köyler arasındaki gelir farkları sürekli azalırken (bugün ücretler arasındaki en büyük fark oranı 1'e 2'dir.) Pazarlardaki kitle tüke tim mallarının arzının arttırılması, bu malların daha çeşitlenerek, daha iyi kalitede ve istikrarlı fiyatlar üzerinden temin edilmesi sağlanmaktadır.

YENİ OPORÜNİSTLERİN BASKI VE SANTAJI EKONOMİNİN DÜZENLİ GELİŞMESİNİ ENGELLİYEMEZ.

Başını Deng Siao Ping kapitalist yolcusunun çektiği Çin'in yeni oportünist yöneticileri Arnavutluk'a yaptıkları ekonomik yardımı bütünüyle keserek, sosyalist ekonominin gelişmesini engelliyebileceklerini boşuna ummaktadırlar.

Çin halkının ve şanlı ÇKP' in Arnavutluk halkına enternasyonalistçe yaptığı ekonomik yardımlar elbetteki Arnavutluk'ta, Sosyalist ekonominin gelişmesine değerli katkılarda bulunuyordu. Ancak her sosyalist ülkede olduğu gibi Arnavutluk'ta da sosyalist ekonomi esas olarak, kendi halkının yaratıcı gücüne dayanmakta ve gelişmektedir. Çin halkıyla Arnavutluk halkı arasındaki bu değerli kardeşçe dayanışmaya kesen yeni oportünistler, Çin halkına ihanet ettikleri gibi, Arnavutluk halkının, sosyalist ekonomiyi başarıyla gelişmesini de engelliyemeyeceklerdir.

Çin halkının emeği üzerinde proleter enternasyonalizme ihanet edenler mutlaka ve mutlaka Çin halkı ve bütün dünya halkarı tarafından yıkılacaklardır. Ama Marksizm-Leninizm'de, proleter enternasyonalizmde kararlılıkla direnen Arnavutluk Sosyalizmin güneşi olarak yaşayacak ve bütün dünya işçi sınıfına ve halklarına ilham kaynağı olmaya devam edecektir.

den hayali suçlar yaratarak hakkımızda dava açtılar. Dernek yönetim kurulunda 5 kişi 5 Hazirandan bu yana yatmaktadır. Yi ne 1 mayısa katıldığından dolayı hakkında dava açıldı. 1 Mayıs'ta sözcülük yapan bir üyemiz hala tutukludur.

Derneğimizi kapatmak için yaptıkları girişimlerde biride ufak yaşlı kişi bulundurmak bahanesiyle derneğimiz mahkemeye, verildi ve hala mahkeme devam etmektedir.

Derneğimiz ve tüm demokratik kuruluşlar sendikalar ve halkımız üzerindeki baskı ve terörü protesto ediyoruz.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın kurtuluşu ancak faşizme sosyal faşizme karşı halk demokrasisi mücadelesinde işçi köylü temeli itifakına dayanan proleterya partisi önderliğinde kurulacak olan Demokratik Halk iktidarıyla olacaktır.

GAZİANTEP CEZAEVİNDE TUTUKLU BULUNAN GAZİANTEP YURTSEVER GENÇLİK DERNEĞİ YÖNETİM KURULU.

ENVER HOCA

SEÇME ESERLER

günce yayınları

ABÖ Zirvesi ve «Üç Dünya Teorisi»

Afrika Birliği Örgütü (ABÖ) nün Zirve Konferansı 18 Temmuz'da Sudan'ın başkenti Hartumda başladı. Birkaç gün süren Konferanstaki en önemli gelişme iki süper devletin Afrikadaki rolleri üzerindeki görüş ayrılıklarının açık seçik ortaya çıkmasıydı. ABÖ'ne üye devletler arasında iki süper devletin Afrikadaki rolleri konusunda iki kutuplaşmanın olması ve bu konudaki karşılıklı suçlamaların konferansa damgasını vurmasıydı.

Angola, Etiyopya, Nijerya, Mozambik başta olmak üzere bazı ülkelerin sözcüleri, Rus sosyal emperyalistleriyle Kübalı askerlerin Afrika'ya çağrıldıkları için geldiklerini bu ülkelerin Afrikadaki rolünün Batılı emperyalistlerin rolleriyle eş tutulamayacağını, batılı emperyalistlerin Afrikayı sömürmek için geldiklerini, Rusya ve Küba'nın ise bağımsızlık mücadelelerini desteklemek amacıyla Afrika'da bulduklarını savunmuşlardır. Batılı emperyalistleri suçlayan bu ülkelerin Mozambik Devlet Bakanı Samora Machel Rusya ve Küba'nın Afrikadaki bağımsızlık mücadelelerine "destek olmalarına" övgüler dizmiş, Angola Devlet Başkanı Agostino Neto ise gerektiğinde ülkesindeki Küba askerlerinin sayılarının arttırılabileceğini söylemiştir. Bu ülkelerin sözcüleri, Rusya ve Küba'nın Afrika'da gereğinden fazla (!) kaldıkları takdirde "müdahaleci ve sömürgeci" olmakla suçlanacaklarını da belirtmişlerdir.

Somali, Çad ve diğer Amerikan yarı sömürgelerinin sözcüleri ise Rusya ve Küba'nın Afrika'daki varlıklarına karşı çıkmışlar, buna karşılık batılı emperyalistlerin varlığından ve sömürülerinden söz bile etmemişlerdir. Konferans açıkça ortaya çıkan bu iki grubun karşılıklı, suçlamalarıyla başlamış ve bu suçlamalarla sona ermiştir. Kon-

feransta, Amerikan uçakları sosyal-emperyalistleri ve onların maşası Küba'yı suçlayıp onların Afrika'daki varlığına karşı çıkarken, Rus uçakları ise Amerika ve diğer batılı emperyalistleri suçlamıştır. Ayrıca milli burjuva yönetimindeki birkaç ülkenin bir kısım temsilcileri ise Amerikan emperyalistlerine ve Batı Avrupa emperyalistlerine karşı çıkarken, Rus sosyal emperyalizminin ve kuklası Küba'nın saldırgan rolünü "olumlu" görmüşlerdir.

Sovyetlerin sosyal-emperyalist bir ülke niteliğine dönüşerek dünya egemenliği için ABD emperyalistleriyle hegemonya mücadelesine girişmesinden önce Afrika başta ABD olmak üzere batılı emperyalistlerin hegemonyası altındaydı. Afrika ülkesinin büyük çoğunluğu bu emperyalistlerin sömürge ve yarı sömürgesi durumundaydı. Rus sosyal emperyalistleri Afrika'ya el atarak bazı ülkeleri çeşitli yollarla nüfuzu altına alıp bu ülkelerde hegemonyalarını kurdular. Kendilerine bağlı işbirlikçi yönetimler oluşturdu. Bu gelişmeye bağlı olarak iki süper devletin Afrika üzerindeki hegemonya mücadelesi hızla sertleşti.

ABÖ Zirve Konferansında açıkça ortaya çıkan kutuplaşma, iki süper devletin Afrika üzerinde sürdürdükleri hegemonya mücadelesinin sonucudur ve bu mücadeleden ayrı ele alınmaz. ABÖ'ne üye olan ülkelerin büyük çoğunluğu yarı sömürge, bunların bir kısmı ABD bir kısmı da sosyal emperyalistlere bağımlıdır. Bazı ülkelerde ise Libya, Cezayir Mozambik gibi milli burjuva yönetimler olmasına rağmen iki süper devletten birinin etkisi altında kalmaktadırlar. ABÖ Konferansında ortaya çıkan kutuplaşma, bir anda oluşmadı. Böyle bir ku-

tuplaşmanın şartları iki süper devletin hegemonya mücadelesine bağlı olarak komprador burjuvazi ile emperyalistler arasındaki ilişki temeli üzerinde geliştirdi. İki süper devletin hegemonya mücadelesine bağlı olarak ABÖ içinde de saflaşmanın olması kaçınılmazdı. Marksist leninistler böyle bir gelişmenin kaçınılmaz olarak olacağını tespit etmişlerdi. ABÖ içindeki bu saflaşma daha derinleşecek iki süper devlete bağımlı yarı sömürge arasındaki çelişkiler keskinleşecektir. ABÖ'nde tali önemdeki meselelerde bile ortak karar almanın şartları giderek ortadan kalkacaktır. Gelişmeler ABÖ'ne bir süre sonra dağılmakla karşı karşıya bırakabilir veya bazı ülkeler örgütten ayrılabilir.

Bilindiği gibi 3 Dünya teorisini savunan yeni oportünistler ABÖ ve benzeri örgütleri "3. Dünya" ülkelerinin iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesinin en önemli araçları olarak değerlendirmekte. Bu örgütlerde birleşen ülkelerin süper devletlere ve giderek tüm emperyalistlere karşı "3. Dünya'nın çıkarlarını koruduğunu, bu mücadelelerin gelişimi ile "yeni iktisadi düzen" in gerçekleşeceğini savunuyorlar. ABÖ'nü "3. dünya"nın en güçlü örgütlerinden biri olarak gösteriyorlar. Marksist leninist karşı devrimci 3 Dünya teorisinin niteliğini ortaya koydular. Yarı sömürgelerdeki komprador burjuva ve toprak ağaları sınıflarının varlıklarının emperyalizmin o ülkelerdeki varlığına sıkı sıkıya bağlı olduğunu, bu sınıfların emperyalizme karşı mücadele etmeyeceklerini, aksine emperyalistlerin sömürü ve yağmalarına destek olacaklarını vurguladılar. Bunlarla emperyalistler arasındaki mücadelenin efendiyle uçak arasındaki mücadeleye benzediğini, çün-

kü atalarındaki çelişmelerin uzlaşır olduğunu tekrar tekrar belirttiler. ABÖ Konferansı ve dünyadaki diğer gelişmeler-OPEC Bloksuzlar vb.- Marksizmin-Leninizmin ölümsüzlüğünü bir kez daha doğrulamakta, "3 Dünya teorisini yerden yere vurmaktadır.

Karşı devrimci yeni oportünistler devrim düşmanı teorilerini savunmak için kılıktan kılığa giriyorlar. Gerçekleri tahrif ediyor, yalanlara, iğrenç metodlara başvuruyorlar. Ül kemizde bu akımın temsilcisi olan Aydınlik'ın yöntemlerine bakmak bile bu gerçeği görmeye yeter. ABÖ Zirve Konferansı ile ilgili olarak Aydınlik Gazetesi "Nijerya devlet başkanı Obaşanjo, Sovyetler Birliği ve Küba'nın Afrika'dan çekilmesini istiyerek Afrika sömürgecilik boyunduruğundan kurtulup bir başka boyunduruğa girmeyecektir" dedi diye yazabilmekte, aynı kişinin Sovyetler ve Kübanın Afrikadaki varlığına övgüler dizen sözlerini es geçmektedir. Yine bu gazete ABÖ'deki Amerikancıların, sosyal emperyalistlerin Afrikadaki varlığına karşı çıkmalarını, 3. dünya ülkelerinin "bağımsızlık mücadelelerine" örnek olarak gösterip alkış tutmaktadır.

Zirve toplantısının üçüncü gününün birliğinin geliştirilmesinde önemli bir katkıda bulunacağı'ndan bahsetmektedir. Çok açık olan gerçekleri böyle çarpıtma ihtiyacı Aydınlik'ın karşı devrimci özünü bir kere daha ortaya koymaktadır. Bu devrim düşmanları, sınıf mücadelesinin batı gerçekleri karşısında gizlenecek fare deliği bile bulamayacaklardır. Kitleler, bu akımın karşı devrimci niteliğini her geçen gün daha iyi kavramakta, buna bağlı olarak onlara gereken cevabı vermektedir. Bu cevap giderek sertleşecek, yeni oportünistlerin suratına bir balyoz gibi inecektir.

BONN ZİRVESİ VE 7 EMPERYALİSTİN YENİ SOYGUN PLANI

Batılı 7 emperyalist devletin "4. Ekonomik Zirve Toplantısı" geçtiğimiz günlerde Batı Almanya'nın BONN şehrinde yapıldı. ABD, Batı Almanya, İngiltere, Fransa, Japonya, İtalya ve Kanada'nın devlet veya hükümet başkanları ile bu ülkelerin uzmanları bir araya geldiler. Emperyalist ve sosyal emperyalist sistemin asalaklığının, çürümüşlüğü'nün ürünü olan buhranın "altedilmesi", artan işsizlik ve pahalılığa, enerji sıkıntısına, paranın özelliikle de doların değer kaybetmesine, enflasyona karşı alınması gereken tedbirler üzerinde durdular. Emperyalist ekonomilerini canlandırmak için çözümler aradılar. Kapalı kapılar ardında sürdürülen toplantının sonunda yayınlanan ortak bildiri ile 7 emperyalistin de sorunlarının aynı olduğu, bu sorunları çözmek için toplantıya katılan devletlerin her birinin kendi üzerine düşeni yapacağı, bunun için sürekli yardımlaşacakları belirtildi.

BONN Zirvesine katılan batılı büyük emperyalist devletler, emperyalist sistemin buhranın yükünü, sömürge yarı sömürge ve ilerici ülkelerin halkları üzerine daha fazla yüklemek için yeni yağma planları hazırladılar. Kapalı kapılar

ardında alınan tedbirlerin anlamı budur. Emperyalistler yeni planlarını uygulayabilmek için aralarında ortak bir cephe oluşturmaya çalıştılar. Bunun için karşılıklı tavizler verdiler. ABD'nin enerji kısıtlaması ve doların değerinin düşürülmesi vaadi, Japonya'nın ihracatı kısıtlayarak ithalatı, arttırmayı kabul etmesi, Batı Almanya'nın ise tezgahlanan yeni planların uygulanması için yükümlü bir ödenek ayırmayı kabulü, ayrıca 7 devletin tümünün enflasyona karşı mücadelede etkin tedbirler almayı, bu konuda "fedakarlıklar" yapmayı kabullenmeleri bütün bunlar; oluşturulmaya çalışılan emperyalist sömürge cephesi için yapılmıştır. Karşılıklı verilen bu tavizlerin bir tek anlamı vardır. O da sömürge yarı sö-

mürge ve ilerici ülke halklarıyla, emperyalist ülkelerdeki emekçiler üzerindeki sömürü ve baskının yoğunlaştırılmaya çalışılmasıdır. Emperyalist sosyal emperyalist sistemin buhranına köklü çözümler getirilemeyeceği, bu sistem var oldukça buhranın da var olacağı gerçeği emperyalistlerin sözcüleri tarafından da kabul edilmektedir. Bu şartlarda sözü edilen tedbirlerin, buhranın kendi üzerlerin-

deki yükünün hafifletilmesi için olduğu, bunun da ancak ve ancak bu yükün ezilen milletler ve halklar üzerine daha fazla yüklenmesiyle gerçekleşeceği gün gibi açıktır. BONN'da sözü edilen tedbirler işte bunlardır.

BONN'da toplanan emperyalistler ezilen milletlere ve halklara karşı yeni yağma ve saldırı tedbirleri alırken kendi aralarındaki çıkar çelişkilerinden dolayı önemli ölçüde dalaştılar. Almanya, Fransa Japonya ve diğerleri ABD'nin enerji ve para politikasına karşı çıktılar. Tüm diğer devletlerin sözcüleri Japonya'nın dünya pazarlarında giderek artan etkinliğinin kendi çıkarları açısından önemli bir tehlike olduğunu belirterek Japon emperyalistlerine ithalatı arttırarak, ihracatı kısması için baskı yaptılar. ABD ise Avrupalı emperyalist devletlerin ortak para birimi oluşturmaya karşı çıktı. Avrupalı, emperyalistlerin "birliğinden" rahatsız olduğunu, bunun kendi çıkarlarını zedelediğini bir kere daha açıkladı. Bütün bu dalaşmalar emperyalistler arasındaki çıkar çelişkilerinin yansımalarıydı. Ve onlar bir yandan ezilen milletlere ve halklara karşı ortak

planlar hazırlarken, öte yandan birbirlerinin gözlerini oymak için fırsat kolluyorlardı. Bu, emperyalizmin yağmacı karakterinin gereğidir.

7. Emperyalist devletin ve çeşitli emperyalist devletler arasında oluşturulan bu tür saldırgan cephe ve bunların halklara karşı yeni saldırı planlarında sosyalist ülkeler, dünya proletaryası ezilen ülkelerin halkları ve ilerici devletlerin emperyalist ve sosyal emperyalist sisteme karşı sürdürdükleri kararlı mücadelelerle, emperyalist sosyal emperyalist sistemle birlikte yok olacaktır. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler, bu kaçınılmaz sonlarına doğru her geçen gün daha fazla yaklaşıyorlar.

BONN Zirvesiyle 7 Emperyalist devletin aldığı tedbirler ülkemiz halkı üzerindeki emperyalist sömürünün daha fazla arttırılması çabalarından ayrı gitmeyecektir. 7 emperyalistin başını çeken ABD ile diğer emperyalist devletler ülkemizdeki yağma ve baskısını daha fazla arttırmaya çalışacaktır. Gelişmeler de bunu göstermektedir. Emekçi halkımızın üzerine yüklenen ve yüklenmeye çalışılan yeni yüklerle karşı, kitleler halinde sesimizi yükseltelim.